

Vel-Mytt

Våren 2020

HØYBRÅTEN VELFORENING
STIFTET 1926

Nr. 1 - 2020

Årg. 32

Denne utgaven har som tema ungdommens (13–18 år) situasjon på Høybråten. (Foto: Frøydis Cederkvist Stenerud.)

Klubbhuset brant ned

Les informasjon fra Høybråten og
Stovner Idrettslag på side 11.

Se også hvordan du kan støtte HSIL
på side 25.

(Foto: Kjell Gunnar Pedersen.)

Velkommen til Joker Høybråten!

Gamle Nygaard på hjørnet Folkvangvn./Høybråtenvn.

I vår butikk finner du alt det du trenger til din daglige handel.

Vi har bl.a. Ukens Joker og Ukens Joker-garanti med laveste pris på varer du bruker mye av. Hver uke har vi også ukens tier.

Åpent alle dager hele året!

ÅPENT:
Hverdager 08.00–21.00
Lørdag 09.00–21.00
Søndag 09.00–21.00

HOS OSS ER DET
POST I BUTIKK

NORSK TIPPING

Innhold

Leder:	
Høybråten før og under Korona-krisen	3
Planer og utbygginger m.m.	4
Utbygginger m.m. rundt Høybråten	6
Nytt fra Bydel Stovner	7
Doktor Rusten	8
Økt støy etter felling av trær	9
Nybyggerspaltene	10
Kjære nabo til HSIL	11
Julegrantenning	12
Julemessene	13
Julefestene	15
Høybråten sangforening	16
Høybråten Dameturforening	17
Høybråten blomster	17
TV-aksjonen 2019	18
Høybråten-prisen 2019	18
Høybråten Sanitetsforening	19
Ungdommer i Korona-tiden	19
Gamle hus i Bergtunveien	20
Speidergudstjeneste, karneval og skuddår	21
Historie og oppvekst på Høybråten	22
Kunstutstillingen 2019	25
Støtt HSIL	25
Mitt Høybråten	26–27
Høybråten skole	28
Stasjonsfjellet skole	29
Haugen skole	29
Barne- og ungdomsgruppa på bedehuset	30
Stikk innom	32
Skolehagen	32
HJFF	33
HSMK	34
Østmarka Marsjklubb	35
Orienteringsløp 1929	38
Høybråten damekor	39
Lif Laga vokser videre	40
Restaurerte guttedømmen	42
Bråker du på søndager?	42
Goruddalen Miljøforum	43
Stigenga boretslag	43
Ny systue på Høybråten	44
Da Sovjetunionens leder kom til Høybråten	44
Hagespaltene	45
Nærbutikkene i Korona-tiden	46
Jazz på Vardeheim	46
Rusken	47
Høybråten pensjonistforening	47
Høybråten før og nå	48
Speidergudstjeneste, karneval og skuddår	48
Drenering og dyrking på «Enga»	50

I redaksjonskomitéen:

Dag O. Jensen

Dag Oskar Jensen
(redaktør) (annonser),
tlf. 982 03 332.

Arild Rognlien
(annonser),
tlf. 959 33 577.

Ragnar Torgersen,
tlf. 900 55 880.

Lise Alstedt (korrektur),
tlf. 481 35 511.

Frøydis Cederkvist Stenerud,
tlf. 413 98 061.

Kjersti Varang, tlf. 473 53 666.

Kjartan Haraldsen, tlf. 900 83 878.

Usignerte bilder/artikler
er tatt/skrevet av redaktøren.

Ansvarlig utgiver: Høybråten Velforening

Layout og redigering: Dag Oskar Jensen
og Kjartan Haraldsen.

Red. avsluttet 27. april 2020

Neste utgave oktober 2020

Matr.frist. neste utg. 15. september 2020

Trykk: TS Trykk AS

Opplag: 3700

Høybråten før og under Korona-krisen

Da vi før jul startet planleggingen av denne utgaven av Vel-Nytt, var det ingen av oss som ante hvilken situasjon vi denne våren skulle befinne oss i. I redaksjonskomiteen har vi allikevel bestemt oss for å gjøre hva vi kan for å få til et så «normalt» Vel-Nytt som mulig. Vi tror at våre lesere synes det kan være greit å roe ned med noe som virker tilnærmet normalt i en høyst unormal tid.

Håpet er at når bladet leveres ut i alle postkassene så er vi over den verste striden mot Korona-viruset. Men dugnaden må sannsynligvis fortsette enda en tid fremover.

Denne gangen er mye av stoffet viet ungdom fra ca. 13 til 18 år. Hva gjør de i fritiden, hva er de fornøyde med, hva ønsker de seg? Det har vi prøvd å finne litt ut av de siste ukene.

Mange ungdommer på Høybråten er organisert i ulike fritidsaktiviteter, og det finnes mange tilbud i nærområdet. På Høybråten bor det ca. 7500 personer, av disse er det ca. 650 ungdommer mellom 13 og 19 år. Veldig mange av dem er med i en eller annen organisasjon, som turn, fotball, håndball, speider, korps, strykeorkester og sangkor. Men hva er tilbudene til dem som ikke er med i organiserte fritidsaktiviteter?

Fra våre intervjuer med en del ungdommer, hører vi for det første at nær sagt alle vi snakket med trives godt her. Men de fleste av disse ønsker seg et møtested. For ungdom er det viktig å kunne være sammen med venner og andre på samme alder, i trygge omgivelser.

Treffstedet kan være en kafé eller en ungdomsklubb, hvor man kan ha enkel servering. For noen er det viktig å kunne høre på musikk. Andre vil gjerne ha tilgang til spill og nett. Stedet bør være åpent i alle fall to ganger i uken. Det finnes en «ti til tretten»-klubb og «Stikk-innom» på skolen, men det er for sjelden til å dekke behovet for så mange unge. Dette tilbudet er også bare for de yngste av tenåringene.

Velforeningen vil søke å følge opp hva Bydel Stovner vil og kan gjøre med dette.

Vi vil som nevnt fokusere på det tilnærmet normale livet på Høybråten også i denne utgaven, men vi kan ikke helt gå utenom at dette har vært veldig spesielle uker. Siden dette rammer hele verden, er det for stort til å hoppe helt over.

Vi har derfor snakket med en del ungdommer om hvordan de har hatt det i denne tiden, hva de har brukt dagene til når det aller meste har stått på vent. Intervjuene har vist at kreativiteten har vært stor. Nettskole har fungert over all forventning, familier har funnet fram eller kjøpt brettspill som aldri før, noen har begynt å male, andre syr. De har syklet, jogget og klart seg veldig bra, etter det de har fortalt.

De har forstått alvoret og holdt seg til en eller to faste venner, og kanskje funnet ut at det går bra med litt ro over dagene også. Det går greit selv om det ikke skjer noe hele tiden.

Det som er det største savnet er jo å treffe venner. Det er fullt forståelig. Vi har mye fin ungdom på Høybråten. Takk til alle som stilte opp for denne vårutgaven av Vel-nytt.

Vi venter alle på at samfunnet skal nærme seg normalen igjen.

Håper på en god sommer for bladets lesere.

Frøydis Cederkvist Stenerud og Dag Oskar Jensen
Vel-Nytts redaksjonskomité

Planer og utbygginger m.m. på Høybråten

Ved Kjartan K. Haraldsen, Redaksjonskomitéen

Det finnes fortsatt områder på Høybråten som kan bebygges. Men i flere tilfeller gjør hensynet til store trær på tomten at plan- og bygningsetaten ber om at utbyggingsplanene omprosjekteres, for å slippe å hugge ned store trær.

Denne spalten omtaler planer og utbygginger på Høybråten, og er delt i to hoveddeler. Den første er en oppfølging av saker beskrevet i forrige Vel-Nytt, mens neste del omhandler nye byggesaker som er meldt inn. Sakene er hentet fra Oslo kommunes saksinnsyn og plan- og byggesaker. Mindre tiltak som garasjer og enklere påbygg blir ikke omtalt. Innmeldte saker etter 20. april er ikke tatt med.

Oppfølging av saker som er omtalt tidligere:

Fredheimveien 25

Her ønsker man å oppføre en tomanns bolig i tre etasjer pluss full kjeller på tomten hvor det også ligger et eksisterende bolig-hus med kulturhistorisk verdi. Dette skal beholdes sammen med uthuset. Det nye bygget skal plasseres slik at det er fritt og ubebygget mellom det bevaringsverdige huset og Fredheimveien. Tiltakshaver mener de derfor har etterkommet føringene fra Byantikvaren. I en uttalelse fra Byantikvaren heter det imidlertid at de mener den omsøkte tomannsboligen er vesentlig større enn den bevaringsverdige boligen, og at det forvansker forståelsen av den bevaringsverdige boligen som tomtens moderhus. De opprettholder derfor sin innstilling om at det kun skal oppføres en enebolig på tomten. Naboer har også

fremmet innsigelser mot søknaden, og blant annet påpekt prosjektets høyde som problematisk.

Høybråtenveien 116

Her har man på nytt ønsket å oppføre rekkehus med tre boenheter med felles garasjeanlegg. En forutsetning for å få dette til, er at Bane Nor gir dispensasjon fra jernbanelovens bestemmelser om at det ikke skal oppføres bygninger innen 30 meter regnet fra nærmeste spors midtlinje. For denne utbyggingen er det snakk om at bygningene vil være 12 meter fra spormidt. Bane Nor påpeker at de mottar en betydelig mengde støyklager, og legger stor vekt på hensynet til støy i saksbehandlingen. De har derfor avslått søknaden om dispensasjon.

Høgtunveien 6

Her har man endret planene fra hva vi omtalte i forrige nummer. Nå ønskes oppført en ny enebolig på tomten. Dagens garasje ønskes revet, mens eksisterende hovedhus beholdes. Tomten er på 1273 kvadratmeter. Inkludert oppføring av ny bolig vil utnyttelsesgraden for eiendommen være 18,8 prosent. Etter merknad fra naboer er en prosjektert balkong i 2. etasje droppet. Nabo har stilt spørsmål om oppføring av eneboligen vil være nærmere enn 4 meter far tomtegrensen, og understreker at de ikke samtykker til dette.

Folkvangveien 6

På tomten ligger det en nyere enebolig i dag. Som vi skrev i forrige nummer ønsker man seg oppføring av ytterligere 2 eneboliger på den romslige tomten. I tillegg ønsker man å endre avkjøringen for eiendommen, samt etablere en ny underjordisk parkeringskjeller som hovedsakelig ikke ligger under boligene. For å avklare usikkerhet rundt disse spørsmålene, har man hatt forhåndskonferanse med Plan- og bygningsetaten. Der fremkom det blant annet at adkomsten til par-

keringskjelleren medfører terrenginn-grep som er høyere enn tillatt i henhold til reguleringsplanen. Terrengendringene er også nærmere nabogrense enn 4 meter, og også i strid med reguleringsplanen. Både for disse to forholdene, og at størstedelen av anlegget under bakken ikke plasseres under bebyggelsen, vil kreve at man søker om dispensasjon fra reguleringsplanen. Det er nylig også innkommet nabomerknader som stiller en rekke spørsmål ved tiltaket.

Vardeheimveien 18

Som vi skrev i forrige nummer ønskes oppføring av tre tomannsboliger og en tremannsbolig. Tomten er på 2913 kvadratmeter, og det maksimale byggearealet på 699 kvadratmeter. Bygningene på tomten i dag er søkt revet, og rammetillatelse for dette er gitt.

I søknaden for oppføring av boligene er det anført at man ønsker avkjøring via Bredes vei. Dette har veilaget for Bredes vei reagert på, fordi deler av Bredes vei er en privat vei. Alternativ avkjøring fra Høybråtenveien via Myrbakkveien til Bredes vei er regulering som gang- og sykkelvei og sperret med store steiner. Plan- og bygningsetaten har derfor bedt utbygger avklare hvordan de kan sikre seg tilstrekkelig lovlig adkomst, før de ser videre på saken. I tillegg påpekes det at ønsket om å felle 16 av 23 store trær på eiendommen gjør at man bør vurdere alternative plasseringer av bebyggelse, slik at flere trær kan bevares.

Linjeveien 5

Her ønsker man å oppføre to nye eneboliger, med en utnyttelsesgrad av tomten på 22,6 prosent. Plan- og bygningsetaten har bedt om tilleggsdokumentasjon og samtidig bedt om at deler av prosjektet omprosjekteres, slik at søknaden foreløpig ikke er realitetsbehandlet.

Linjeveien 44B

Her har eier av dagens bolig, en mindre enebolig, ønske om å rive eksisterende bebyggelse og oppføre en ny flermannsbolig. Tomten er imidlertid noe bratt, og adkomsten fra vei litt krevende. Man ba derfor om en forhåndskonferanse med Plan- og bygningsetaten for å avklare blant annet

hvordan kommunen ser på fylling som overskrider 1,5 meter, og fylling som overskrider 0,5 meter nærmere enn 4 meter fra nabogrense. Kommunen har i forhåndskonferansen understreket at begge disse forholdene krever dispensasjon fra småhusplanen. De påpeker også at en fasadetegning viser at man har planlagt en terrengoppfylling utenpå konstruksjonen, som også overskrider det som er tillatt i småhusplanen.

Nye byggesaker og forhåndskonferanser som er meldt inn etter 20. september 2019

Høybråtenveien 79

Dette er eiendommen der blant annet Kiwi-butikken på Høybråten ligger. Eiendommen skiftet nylig eier, og de nye eierne har bedt Plan- og bygningsetaten om en forhåndskonferanse for å utrede mulighetene til å bygge mer på eiendommen. De ønsker å oppføre et tilbygg og påbygg, samt endre dagens garasje til bolig, og bygge på en etasje. Totalt ser de for seg at det etableres 7 nye boenheter på eiendommen.

Kleiva 21

Her ønskes det oppført en ny enebolig i tre etasjer inkludert underetasje tenkt plassert under terreng. Eksisterende bolig skal beholdes, mens et uthus er tenkt revet og den nye boligen tenkt plassert der dette ligger i dag. Tomten er på 1571 kvadratmeter, og med den nye bebyggelsen vil man ha en utnyttelsesgrad på 22 prosent. Plan- og bygningsetaten har begynt saksbehandlingen, og blant annet stilt spørsmålstegn ved om et uteareal ligger i gul støysone, og at byggeprosjektet i så fall bør omprosjekteres. Dette mener tiltakshaver ikke er tilfelle, fordi støymålingene etaten viser til er gjort i 4 meters høyde, mens målinger gjort i 1,5 meter høyde viser at utearealet er i stille sone. Kommunen har innvilget søknaden om riving av uthuset, mens byggesaken ikke er avgjort.

Høgtunveien 3

Det søkes om byggetillatelse av tre kjedede eneboliger. Boligene blir i tre etasjer med integrert dobbeltgarasje. Fotavtrykket til hver bolig er på drøyt 63 kvadrat-

meter. Dagens bolig i Høgtunveien 3A og garasje søkes revet. Boligene skal etter planen dele innkjørsel fra Høgtunveien med boligen i Høgtunveien 5A. Tomtens størrelse er på 1031 kvadratmeter, og utnyttelsesgraden er 24 %. Det er ikke satt av plass til parkering på bakken.

Solbakken allé 28

Eiendommen er i dag bebygd med enebolig på en stor tomt, der tomten er omfattet av to ulike reguleringsplaner. Man ønsker å oppføre flere boliger på eiendommen, og utbygger har bedt kommunen om å få gjennomført en forhåndskonferanse for å avklare ulike forhold. Tomten ligger rett ved Karihaugveien, og er støyutsatt. Man ønsker derfor å få avklart hvor nært veien man kan få oppført støygjerde. I tillegg bes det om avklaring om man kan regne 24% utnyttelse av hele tomten netto størrelse på snaut 2000 kvadratmeter, selv om den søndre delen av tomten er omfattet av en annen reguleringsplan enn småhusplanen, og i utgangspunktet ikke regulert for bebyggelse. Selv om forhåndskonferansen ble bestilt tidlig i februar, er den på trykketidspunktet ennå ikke gjennomført.

Kleiva 7c

Det er sendt inn rammesøknad for oppføring av to eneboliger med garasjer på en netto tomt på 1165 kvadratmeter. Hver bolig er oppgitt å være på rundt 140 kvadratmeter, som gir en arealutnyttelse på 23,93 prosent. Det er 12 trær på eiendommen, og 7 av disse må fjernes, men det er planlagt plantet 11 erstatningstrær.

Brolandsveien 10

På tomten ligger det i dag en enebolig oppført på 1930-tallet. Denne ønskes revet, og i stedet oppført 5 småhus som skal ha et felles garasjeanlegg under jorden. Tre av husene skal ha en grunnflate på 59,5 kvadratmeter, ett hus på 45,4 kvadratmeter, og det siste på 74,2 kvadratmeter. Inkludert garasjen vil den totale bebyggelsen under bakken være på 26,9%. Byggesaken ble mottatt i kommunen i november 2019, men det har i saksbehandlingsprosessen vært behov for flere runder med innhenting av tilleggsdoku-

mentasjon, slik at søknaden fortsatt er under behandling.

Folkvangveien 13

Her ønsker eier å rive dagens bolig for i stedet å oppføre en tomannsbolig i to etasjer, med en sokkeletasje som har garasje og en sekundærleilighet med egen inngang. Håpet er å etablere en bolig som kan fungere som et generasjonsfellesskap for tre generasjoner. Deler av tomten er støyutsatt, og utbygger ønsker å oppføre et 1,5 meter høyt gjerde mot Folkvangveien for å redusere støy. Plan- og bygningsetaten har bedt om tilleggsinformasjon. Blant annet påpeker de at et gjerde med 1,5 meters høyde nærmere enn 15 meter fra veiens midtregulerte linje er i strid med veiloven. Etaten foreslår at man omprosjekterer på dette området, da de understreker det ikke er påregnelig å få dispensasjon for dette.

Hesjeveien 19

Her ligger det i dag en enebolig på en tomt på 1165 kvadratmeter, og det er sendt inn rammesøknad for oppføring av en ny enebolig med kjeller og to etasjer og loft med integrert dobbeltgarasje. Fotavtrykket til den nye boligen vil være på 106 kvadratmeter, med en total utnyttelse av tomten på 23,95%. Plan- og bygningsetaten har bedt om tilleggsdokumentasjon på utbyggers påstander om at eiendommen har to avkjørsler, med henvisning til et flyfoto fra 1984. Etaten påpeker at avkjørselsplan for eiendommen må være avklart for å kunne behandle rammesøknaden for boligen.

Høybråten Idrettslekeplass

En entreprenør er nå i full gang med å sette i stand Høybråten Idrettslekeplass på området på nedsiden av krigsminnesmerket på den andre siden av Høybråten kirke. Her skal det opparbeides et kompakt aktivitetsanlegg på 40x60 meter for friidrett, gymnastikk og turn. I tillegg er det tatt vare på lekeutstyret som var på plassen tidligere, som vil bli satt opp igjen når utbyggingen er ferdig. Idrettslekeplassen skal etter planen stå ferdig i løpet av sommeren.

Linjeveien 44b

Solbakken allé 28

Hesjeveien 19

Kleiva 21

Utbygginger m.m. rundt Høybråten

Ved Ragnar Torgersen
Redaksjonskomitéen

T-baneforlengelse til Lørenskog. Men når?

I desember forelå forstudien (totalt 109 sider) om mulig forlengelse av T-banen fra Ellingsrudåsen til Lørenskog. Oppdragsgiver har vært Akershus fylkeskommune, og Ruter har vært ansvarlig sammen med fem kommunale og statlige etater. Forstudien har vært ute til høring. Oslo kommune sendte ut en pressemelding 28. mars med tittel: «Ja til T-baneforlengelse til Lørenskog når kapasitetsutvidelse i sentrum er på plass.» «Oslo kommune har ambisiøse mål knyttet til reduksjon av både klimagasser og biltrafikk» «Selv om busstilbudet i Lørenskog er godt, vil en forlengelse av T-banen kunne bidra til å øke kollektivtrafikkens attraktivitet for reiser både til Oslo og lokalt.» Det foreligger forslag om tre alternative traseer: A, B og C; jf. illustrasjon. Alle vil gå i tunnel fra Ellingsrudåsen via Karihaugen (Oslo)/Visperud (Lørenskog) til boligområdene ved Metro/Skårsletta/Triaden. Det foreslås ikke videreføring av T-banen til Ahus. Så foreslås det to alternativer for stasjon ved Karihaugen/Visperud. Den ene skal evt ligge over bakken langs riksvei 159, mens den andre foreslås under bakken ved Solheimsveien.

Trasèalternativene A, B og C for forlengelse av T-banen fra Ellingsrud til Lørenskog. Illustrasjon : Ruter/Norconsult (2019). Forslag til stasjoner i blått.

Oslo kommune mener ifølge pressemeldingen at alt. B samlet sett gir den beste løsningen. Dette har da stasjon på Karihaugen/Visperud ved riksvei 159 og med stasjoner både ved Lørenskog bussterminal og ved Skårer syd. Viktige momenter ved alt. B er muligheten for bytte til buss ved bussterminalen på Metro, samtidig som man dekker de nye store boligområdene ved Skårer. Dette blir den dyreste løsningen av de 3 alternativene. Det diskuteres også nærmere hvor stasjonen på Karihaugen/Visperud bør ligge. Plasseeringen under bakken ved Solheimsveien vil bli den mest sentrale som grunnlag for videre utvikling av området. Tunnelvalget videre er i prinsippet uavhengig av hvilket stasjonsalternativ som velges, men det har betydning for kostnadene. Området Karihaugen/Visperud-området har i dag ikke et tilstrekkelig passasjergrunnlag til å kunne anbefale en T-banestasjon. Samtidig pekes det på at både Oslo og Lørenskog anser området Karihaugen/Visperud som et framtidig utviklingsområde, hvor en T-banestasjon vil være en viktig motor for byutvikling og kunne åpne muligheter for boliger og arbeidsplasser. Lørenskog kommune er i oppstartfasen for en områderegulering for Visperud, og Oslo kommune vurderer å beslutte om Karihaugen skal endre status til utviklingsområde med krav til fellesplanlegging. Plan- og bygningsetaten er ellers skeptiske til innfartsparkering på Karihaugen og Visperud, fordi det allerede er mye biltrafikk i området. Oslo kommune peker på at hensynet til Ellingsrudelva må ivaretas. Elva er viktig både med hensyn til friluftsliv og rekreasjon og den er flomutsatt. Ellingsrudelva utgjør grensa mellom de to kommunene. Hva med finansieringen? Her uttaler Oslo kommune «at en forlengelse av T-banen til Lørenskog kan gi behov for flere avganger.

Kapasiteten gjennom tunnelen i Oslo sentrum er fullt utnyttet». ...)» For å kunne gi et godt tilbud til Lørenskog, må kapasitetsutfordringene sentralt løses først». Hvis det altså er korrekt at en forlengelse til Lørenskog kan gi behov for flere avganger, vil kravet om først å få en ny sentrumstunnel kunne føre til en langvarig utsettelse for en T-baneforlengelse. Man mangler allerede i dag milliarder av kroner innenfor Oslopakke 3, og/eller i form av bidrag fra Staten, for å kunne realisere de prioriterte tiltakene Fornebubanen, ny Majorstua stasjon og den nye sentrumstunnelen.

Furuset Hageby – «demenslandsby». Forslag til detaljregulering for Furuset felt BT3.

Det har vært lagt ut til offentlig ettersyn med høringsfrist 30. mars et forslag til detaljregulering av ny helse- og omsorgsinstitusjon – en «demenslandsby» - på tomt BT3 nær Furuset. Den ligger langs Granstangen mellom Karihaugveien 22 og Granstangen ungdomsskole. Tomta ligger fysisk i bydel Stovner og hører altså inn under denne bydelen, selv om planområdet er en del av vedtatt plan for «Områdeutvikling for klimaeffektiv byutvikling på Furuset.» Hensikten med planforslaget er å bygge et nytt sykehjem for inntil 112 beboere, som skal bli et godt tilrettelagt institusjonstilbud for mennesker med demens eller kognitiv svikt. Det ble varslet oppstart av saken tilbake i 2016. Det har så vært en arkitektkonkurranse i 2017, og nå foreligger planforslaget til offentlig ettersyn. Ansvarlig utbygger er Omsorgsbygg, Oslo kommune. Planforslaget baserer seg på vinnerprosjektet i FutureBuild-konkurransen; betegnet som Furuset Hageby. Beboerne skal kunne bevege seg fritt både ute og inne, men altså innenfor et «landsbykonsept.» Bydel Stovner sier i sin uttalelse at bygget ikke må bli lukket med et «institusjonspreg». Planområdet ligger i et ubebyggt skrånende grøntområde. Høyden på bebyggelsen er planlagt i 2 etasjer; noe i 3 etasjer. Siden dette er et FutureBuild-prosjekt, vil utbyggingen bli klimaeffektiv og ha store miljøambisjoner. Sykehjemmet skal også kunne fungere som en møteplass for lokalmiljøet rundt. Det legges til rette for gjenåpning av Bakåsbekken i et parkområde inntil landsbyen, etablering av en sykkelvei og fortau på begge sider av Granstangen. Når man omregulerer et friområde som dette, er det krav om å finne erstatningsfriarealer i nærheten. Dette ble løst i «Områdereguleringen for klimaeffektiv byutvikling i 2017.» Da kom det en ny grønn akse i Furustien og en økning av grøntareal i Verdensparken. Det har etter høringsfristen kommet en innsigelse fra Fylkesmannen. Denne dreier seg om manglende støvfaglig utredning

Høybråten-beboere kan finne den aktuelle tomte for «demenslandsbyen» ved å gå gangveien nederst ved Høybråten kirkegård bortover mot Granstangen ungdomsskole. (Kart nederst på motstående side.)

og bestemmelser for ivaretagelse av støyhensyn. Fylkesmannen mener at fasaden på sykehjemmet blir liggende i gul og rød sone på grunn av nærheten lokalt til Granstangen. Plan- og bygningsetaten (PBE) uttaler til Akers Avis Groruddalen at dette vil la seg løse. Forslagsstiller har allerede fått utarbeidet den manglende støyrappporten, hvor det beskrives hvordan støyforholdene vil bli godt sikret. PBE anbefaler i utgangspunktet planforslaget. Intensjonen var at byggingen skulle starte tidlig i 2021. Så spørs det om nevnte innsigelse vil skape noen forsinkelse.

Per Krohgs vei 4. Ny REMA 1000 forretning og apotek

Jeg fant litt tilfeldig på Saksinnsyn i Plan- og bygningsetaten (PBE) at det i februar i år er gitt rammetillatelse til bruksendring av deler av lokalet i Per Krohgs vei 4. Dette ligger på andre siden av veien for bensinstasjonen, og er bygningen ved siden av dagens Maxbo som ligger i Per Krohgs vei 2. I rammetillatelsen er det gitt midlertidig dispensasjon fra regulering industriformål til bruksendring dagligvareforretning og apotek i 1. etasje; til sammen 1365 kvm BRA. I dag brukes lokalene til lager. Den midlertidige dispensasjonen er gitt til REMA Franchise Norge og er tidsbegrenset til 10 år. Utkjøringen fra eiendommen til Per Krohgs vei 4 skal være den samme som i dag, men trafikkmengden vil øke. I februar 2018 ble det vedtatt en ny reguleringsplan for Maxbo-tomta; Per Krohgs vei 2. Eier er Hauger Eiendom ANS. Her ble det bla godkjent kontorbygning i 5 etasjer mot Karihaugveien med forretning i 1. etasje. Det skal lages 2 nye utkjøringer til Per Krohgs vei og dagens

Det røde feltet markerer forslaget til plassering av forretningen til REMA 1000 og med apotek. I nord-øst ligger Per Krohgs vei 2 med Maxbo og deretter Karihaugveien. I vest ligger Per Krohgs vei med bensinstasjonen på motsatt side.

utkjøring mot Karihaugveien skal stenges. Vi vurderer det slik at med 3 utkjøringer tett på hverandre samt inn- og utkjøring fra bensinstasjonen vil det bli en relativt uoversiktlig trafikksituasjon i Per Krohgs vei. I den nevnte reguleringsplanen for Maxbo-tomta stilles det krav om å sikre et 20 m belte som friområde langs Ellingsrudelva. Det skal komme en 3 m bred turvei her, men det ble ikke stilt krav om opparbeidelse.

Vel-Nytt sendte en henvendelse til PBE om trafikksituasjonen og om å sikre det samme 20 m friområdet langs nr. 4. Svaret var at det foreligger en gammel regulering fra 1975 som sikrer friområdet. Samtidig sier de følgende: «Når en utbygging av Maxbo vil skje, er usikkert. Det er usikkerhet knyttet til fremtidig utvikling i området. En utvikling som sannsynligvis vil være langt frem i tid.» Dette er tydeligvis bakgrunnen for at det gis en midlertid rammetillatelse på 10 år for REMA 1000; at det ikke er noen bekymring for trafikksituasjonen samt at PBE mener at planen fra 1975 er tilstrekkelig for å sikre friområdet på 20 m langs elva.

Nytt fra Bydel Stovner

Ved Sarah Pierstorff
Kommunikasjons-
rådgiver i Bydel Stovner

Erfaringer med innføring av beboerparkering

- Stovner arbeidsutvalg ba høsten 2019 om en sak om erfaringene med beboerparkering i Bydel Stovner. Bydelsadministrasjonen har utarbeidet en sak om dette, som fortsatt er til behandling i bydelens politiske organer. Det er kommet en rekke innspill rundt saken, både fra befolkningen og bydelspolitikerne. Innspillene viser blant annet:
- Innføring av beboerparkering i enkelte gater på Høybråten og til dels på Stovner, fungerer ikke optimalt. Mange nevner at utfordringene med fremmedparkering har flyttet seg til gater uten beboerparkering på Høybråten, og mange ønsker beboerparkering i gatene uten beboerparkering som en følge av dette. Beboerparkering ønskes også på Rommen for å få bukt med fremmedparkeringen.
- Den største utfordringen med fremmedparkering knyttes alle steder til vare- og lastebiler. En mulig løsning kan være å forby parkering av slike kjøretøy i enkelte områder. Dette er dessverre ikke mulig. Bymiljøetaten har i brev av 21.11.19, som ble forelagt politikken i siste møterekke 2019, informert om at «etaten har ikke praksis om skiltregulering som forbyr parkering av kun tyngre kjøretøy». De konkluderer med at «etaten finner derfor ikke grunnlag for å kunne forby parkering av tyngre kjøretøy i veien».
- Et annet tydelig funn er at ingen ønsker at beboerparkering skal fjernes, bortsett fra i Vestlisvingen. Mangel på parkeringsplasser nevnes heller ikke i innspillene som har kommet inn. Dette henger nok sammen med at få har behov for å parkere på offentlig grunn, fordi de har parkeringsplass på egen tomt.
- Hva som skjer videre med ordningen med beboerparkering er ennå ikke bestemt. Saken ble behandlet i Stovner miljø- og byutviklingskomité 10. mars, og i innstillingen fra dette møtet ber komiteen

Er det noe du synes vi bør skrive om i Vel-Nytt?

Ta kontakt med Dag O. Jensen på tlf. 98203332 eller send en mail til dagoskar@icloud.com

bydelsdirektøren tilrettelegge for ett eller flere møter for å gi befolkningen mulighet til å gi bydelsutvalget råd, samt gi mulighet for å fremme synspunkter gjennom andre egnede kanaler før komiteen utarbeider innstilling.

Stovner bydelstorg på Stovner Senter

I midten av februar åpnet Bydel Stovner et «bydelstorg» på Stovner Senter. Hensikten med bydelstorget er å gi innbyggerne informasjon og veiledning om ulike tilbud, tjenester og aktiviteter i bydelen. Her vil ansatte i bydelen kunne svare på spørsmål og gi hjelp f.eks. til utfylling av søknader og bruk av digitale verktøy. Bydelstorget skal også være et sted for dialog, der innbyggerne kan komme med innspill og tilbakemeldinger om hva bydelen kan bli bedre på. Stovner bydelstorg er pr. april stengt som følge av smittevern-restriksjonene knyttet til koronaviruset. Bydelstorget er i en utprøvningsfase, så videre drift er ennå ikke avklart.

Aastatunet – nytt navn på utbyggingsområde.

Aastatunet – nytt navn på utbyggingsområde

Navnsetting av utbyggingsområdet i Aasta Hansteens vei 2 m.fl. ble vedtatt i Stovner bydelsutvalg 26. mars. Området får navnet Aastatunet. Det er omfattende planer for området i Aasta Hansteens vei 2, som på folkemunne kalles «Fossumdumpa». Det planlegges bl.a. for boliger, Stovner bad, omsorgsboliger og næringsvirksomhet. I den forbindelse ønsket Stovner bydelsutvalg å gi området et nytt navn. Bydelens innbyggere har vært invitert til å komme med innspill til navn via Akers Avis Gro-ruddalen, Facebook og e-post. Det kom inn 49 forslag, enkelte likelydende. Bydelsutvalget nedsatte en jury som behandlet forslagene, og juryen innstilte på navnet Aastatunet. Juryens innstilling har vært på høring hos Byantikvaren, Språkrådet, velforeninger og historielag.

Bydel Stovner satser på jobb for ungdom

En viktig satsing for Bydel Stovner er jobbrekruttering for ungdom i bydelen. Satsingen startet i 2018, og i fjor ble «Jobbsenter for unge» etablert vegg-i-vegg med fritidsklubben Blokk 58 i Stovner senter 24b. Jobbsenteret gir hjelp og veiledning til å finne aktuelle jobber å søke på, og til skriving av CV og søknad. Et annet viktig oppdrag for jobbsenteret er å finne potensielle arbeidsgivere for ungdommene, både internt i bydelen og ellers i Oslo. Ungdom har fått seg deltidsjobb blant annet på Deichman Stovner og matbutikken Iceland – Vi oppfordrer arbeidsgivere til å vise samfunnsansvar ved å tilby ungdommene våre en jobb. Og vi får tilbakemeldinger på at våre ungdommer gjør et godt inntrykk, sier prosjektleder ved jobbsenteret, Iselin Glover. Bydel Stovner vil også tilby sommerjobb for ungdom internt i bydelen, som kan søkes på via jobbsenteret. På grunn av koronavirus-epidemien er Jobbsenter for ungdom stengt for besøk pr. april, men senteret er tilgjengelig for stovnerungdom som vil søke jobb på telefon, e-post og i sosiale medier.

Folkehelseplan for Bydel Stovner 2020–2023

Ny folkehelseplan for Bydel Stovner 2020–2023 ble vedtatt av bydelsutvalget 26. mars. Folkehelseplanen skal gi retning for bydelens folkehelsearbeid de neste fire årene. Bydel Stovner skal være en helsefremmende bydel og et godt sted å leve sitt liv, i alle aldre. Planen er et strategisk overordnet dokument, samtidig som den inneholder konkrete tiltak som bydelens avdelinger skal arbeide med. Folkehelseplanen har fire hovedstrategier:

- Folkehelse er et felles ansvar.
- Trygg og sunn oppvekst for alle barn og unge.
- En inkluderende bydel som fremmer deltagelse og medborgerskap og forebygger ensomhet.
- En aktiv bydel som fremmer fysisk og psykisk helse

Hf

Økt støy etter felling av trær i Karihaugveien 89

Ved Ragnar Torgersen Redaksjonskomiteén

Uten forvarsel oppdaget de nærmeste naboene til Karihaugveien 89 (næringseiendommen mellom Karihaugveien og E6/rv. 159) at det var foretatt en omfattende felling av trær og villnis på tomteområdet inntil parkeringsplassen. Flere i Karl Andersens vei og til dels Granliveien opplevde at støyen fra E6/rv.159 økte. De lurte på om en slik omfattende felling av trær var tillatt og om det var planlagt andre støydempende tiltak. Deretter gikk det flere henvendelser fra engasjerte naboer til aktuelle instanser. En takk til de naboene som har oversendt svarene fra disse til Vel-Nytt.

Karihaugen 89 Utbygging, dvs. Eiendomsspar hadde høsten 2019 fått rammetillatelse til å bygge en ny avkjørsel fra eiendommen sin imot der hvor Karl Andersens vei kommer ut i Karihaugveien. Denne saken ble omtalt i Vel-Nytt høsten 2019. Eiendomsspar kobler imidlertid i sitt svar ikke fellingen av trær til denne nye avkjørselen; jf. i epost til Høybråten velforening. Derimot sier de: «De ønsket å fjerne villnis som hadde fått vokse fritt over mange år, slik at de kan ha en mulighet til å ta i bruk utearealet i større grad og forhindre at det ble kastet søppel i området»..... Vi har latt det stå

igjen et belte med trær langs eiendommens ytterkant».

En henvendelse til **Plan- og bygningsetaten** (PBE) førte til at etaten sendte et brev i mars i år til Eiendomsspar. Her ber etaten om en nærmere redegjørelse for trefellingen. I mars 2003 ble det vedtatt en ny reguleringsplan for Karihaugveien 89. Denne planen åpner opp for en vesentlig utbygging av tomte i forhold til dagens situasjon. Dette har det foreløpig ikke blitt noe av, men reguleringsbestemmelsene fra 2003 gjelder likevel fortsatt. Her står det bla. i § 6 om Utearealer:.... «Langs Karihaugveien skal det opparbeides en grønn buffer i form av et minimum 4 meters bredt belte med vintergrønne busker og trærEksisterende vegetasjonsbelte langs E6 og Karihaugveien skal bevares».... Eiendomsspar kan muligens ha brutt reguleringsbestemmelsene fra 2003. Det står også i brevet fra PBE at «trefelling av det omfanget som det ser ut til er blitt utført her kan i tillegg vurderes som et vesentlig terrenginngrep, og kan derfor være søknadspliktig etter plan- og bygningslovens § 20-2. Eiendomsspar blir bedt om å redegjøre for om hvor mange trær som er blitt felt og hvor, slik at PBE kan vurdere søknadsplikten. Eiendomsspar hadde frist til 20. april med å svare på de to nevnte forholdene.

Bildene viser det omtalte området før og etter trefellingen.

I klagen til Bymiljøetaten (BYM) i Oslo kommune sier naboene at det er ønskelig at Karihaugen 89 Utbygging setter opp en støyskjerm som erstatning for de trærne som er fjernet. Bymiljøetaten svarer at «dette er utenfor kommunens ansvars- og myndighetsområde».... «Naboene kan ta kontakt med eier om ønske om støyskjerm mot E6, men kommunen kan ikke anmode eier av eiendommen om å gjøre dette. Det er heller ikke noe eier av eiendommen har plikt til å gjøre». BYM anbefaler at man tar kontakt med Statens vegvesen, som er anleggsseier for E6.

Naboer har sendt henvendelse til **Statens vegvesen**. Vegvesenet svarer først at man kan spørre Plan- og bygningsetaten om vegetasjon/trær skal bevares i henhold til reguleringsbestemmelser. Hvis ikke, står det grunneier fritt til å fjerne vegetasjon. Ellers svarer Statens vegvesen generelt om når det er aktuelt med avbøtende støytiltak: 1) Ved planlegging av nye vegprosjekter. Da ser man både på beregnet innendørs og utendørs støy (over 55 dB). 2) Ved eksisterende veier vurderes støytiltak etter forurensningsforskriften: Boliger med gjennomsnittlig innendørs støynivå over 42 dB har krav på tiltak, f.eks. nye vinduer, forsterkning av fasade osv. Hvert 5. år gjennomfører Statens vegvesen en kartlegging av innendørs støynivå for alle boliger som er berørt av støy fra deres vegger. «Selv om boliger i Øvre Høybråten borettslag ble beregnet til ikke å ha overskridelse av støynivåene i denne runden (i 2018/2019), ser vi likevel at det kan være hensiktsmessig å få dette området utredet nærmere» ... Dette vil bli utsatt til høsten av koronagrunner. Da vil også utendørs støynivå bli beregnet. Statens vegvesen bygger støyskjermer primært ved nye vegprosjekter.» I tillegg spiller de inn behov for midler til rehabilitering av og etablering av støyskjermer i de fireårige handlingsprogrammene.... «Det gjøres en faglig vurdering på hvilke strekninger det er størst behov for å etablere støyskjermer. De støyskjermene som får høyest prioritet, er der vi ser det gir størst effekt for boliger og der flere boliger er utsatt for høye støynivåer.» De konkluderer så med: «Det er i dag ikke prioritert noen ny støyskjerm på den aktuelle strekningen på E6, men vi skal se nærmere på dette når resultatene av høstens konsulentutredning foreligger.»

Mulighetene for de berørte i Øvre Høybråten borettslag/dels Granliveien kan i beste fall være: 1) At noen helt få boliger kan få avbøtende støytiltak på grunn av innendørs støy over 42dB. 2) At denne strekningen av E6 kommer inn i det fireårige handlingsprogrammet til Statens vegvesen Oslo for rehabilitering av støyskjerm. 3) At Eiendomsspar bestemmer seg for å bygge ut eiendommen i henhold til reguleringsplanen fra 2003. Da vil en større del av eiendommen være bebygget mot E6. I reguleringsbestemmelsene fra 2003 heter det at «bebyggelsen langs E6 skal danne en fysisk barriere mot trafikk og støy». Det ligger pr i dag ikke noen byggesøknad fra Eiendomsspar hos PBE.

Hf

Parkkvelden 9. juni er avlyst

Høybråten Velforening håper at det skal bli mulig å arrangere Parkkveld senere i sommer.

I mellomtiden: Følg med på Facebook og velforeningens hjemmeside www.hoybratenvelforening.no

HØYBRÅTEN LEGEKONTOR

Doktor Gunnar Rusten

Doktor Gunnar Rusten ble pensjonist, og sluttet ved legekantoret 30. april 2020. Han har vært allmenlege/fastlege her siden starten i 1986. I den anledning vil vi gjerne holde en markering i selskapslokalet på Folkvang. Vi regner med at mange av Gunnar Rustens pasienter har lyst til å være med på dette. Festen skulle holdes 30. april, men slik som tiden er blitt nå, vil dette arrangementet flyttes til godt over sommerferien. Vi vet jo ikke hvor lenge forbudene vil vare. Det henger et oppslag i venteværelset på legekantoret, og det ligger en liste i resepsjonen, hvor man kan melde seg på når man er innom der. Alle som står på listen, vil bli kontaktet når ny dato er bestemt. Husk epostadresse/ telefonnummer. Omtale kommer i høstutgaven av Vel-Nytt.

Hilsen Rolf E. Torbo, Ragnar Torgersen, Per Bremer og Frøydis C. S.

Nybyggerne på Høybråten

En vandring i Høybråtens tidlige historie Ved Rolf Edvard Torbo Lokalhistoriker

Nå er vi tilbake på gamle Høybråten etter en liten avstikker til Stovner i fjor høst. Det er fortsatt mange nybyggereiendommer med blått skilt å ta av og det er likeledes atskillig flere eiendommer fra nybyggertiden som mangler skilt. Min gode kontakt som kunne levere skilt døde dessverre for noen år siden, og jeg har foreløpig ikke funnet en ny leverandør, men jeg arbeider med saken!

Jeg har ca. 10 bestillinger liggende og håper på fortgang i saken. Det handler om pris: Jeg kunne tidligere levere skilt til kr. 700,- pr. stk, men nå ser prisen ut til å bli det firedobbelte; derfor leter jeg etter en rimeligere løsning.

Idag skal vi holde oss på Olse-toppen. Navnet skriver seg fra Jørgen Olsen (overkonduktør, NSB) som bygde eiendommen «Åsheim» på toppen av «Olsebakken». I dette området finner vi flere velkjente nybygger-eiendommer som tidligere er omtalt i denne spalten.

Ved Kiwi svinger vi inn i Kleiva og stopper i nr. 1.

«Fjeldhaug 1912» - Gnr. 107. Bnr.58 Kleiva 1

Nåværende eier er Dan Brovold som kan fortelle at eiendommen opprinnelig hadde adresse Høybråtenveien 77. Tomta ble skylddelt i 1907, og ei lita sommerhytte ble satt opp. Etter flere sesonger som hytte, fikk den også tjene både som utedo og vedskjul, før den mange år senere ble gutterom for Dan.

Det var frøken Valborg Carlsen (f.04.08.1872) som var byggherre for «Fjeldhaug». Bygget sto ferdig i 1912.

Huset var i sveitser-stil med praktfulle dragehoder og glassveranda, oppført i 3-toms lafteplank. Frøken Carlsen bodde de første årene i hytta, før hun kunne flytte inn i 1. etasje i sitt nye hus.

2. etasje ble leid ut til Dans besteforeldre Oskar Bjarne Olafsen Brovold (f.02.08.1892–d. 04.09.1970) og hans ektefelle Dagny Brovold, født Olsen Rastad (f.18.04.1890–d.15.02.1970).

Før de flyttet inn i Kleiva, leide de i 2. etasje på «Snippen» (Tangerud). Bjarne kom fra gården Brovold i Stange og Dagny fra Rastad i Kongsvingertraktene. Som en kuriositet kan vi nevne at Dagnys mor fikk en noe uvanlig død: hun ble sparket ihjel av ei ku på hjemstedet ved Kongsvinger!

Dagnys tvillingbror, Thomas, forlot også Kongsvinger og bosatte seg på Høybråten, på eiendommen «Stenli», nærmeste nabo til vårt neste nybyggerbesøk «Snippen»!

Som så mange Høybråten-folk var Bjarne ansatt på jernbanen. Han hadde stilling ved den store godsterminalen på daværende Oslo Ø. Dagny var som alle andre koner den gangen: husmor.

De fikk ett barn, Liv Marit (f. 01.03.1920–d.22.03.2008), men hun hadde forøvrig en halvbror, Odd, som ble bestevenn med en velkjent gutt i nabolaget: Erling Rognlien. Marit ble gift med Aage Johan Martinsen (f.14.08.1919–d.22.07.1996). Han tok etternavnet Brovold på grunn av en rekke uheldige misforståelser til en navnebror i Granliveien.

Aage var teknisk interessert og arbeidet i mange år ved Norsk Teknisk Verksted på Bryn. Senere gikk han over i bilbransjen (Chrigo), og ble til slutt medeier i Kjeller

Bil på Lillestrøm. Marit på sin side fikk mange gode år i Høybråten og Stovner Samvirkelag med bestyrer Friberg som sjef. Samvirkelaget, som idag er sanitetsforeningens «Huset vårt» gikk inn i Oslo Samvirkelag som avd. 76 på 1950-tallet.

Etter karrieren på Samvirkelaget fikk Marit enda kortere vei til jobben: hos kolonialhandler Iversen (nåværende Kiwi).

Aage og Marit fikk ett barn: Dan (f.04.10.1951), og han er det som i dag besitter «Fjeldhaug» sammen med sin kone Astrid (f. 05.06.1947), og deres yngste barn Mari Kristin (f.01.04.1981). Hun blir antakelig den som fører Brovold-tradisjonene videre på Olsetoppen?

Mari Kristin har to storebrødre: Pål Gerhard som er født 08.02.1971 og bor i Sandefjord og Ole Gaute, født 09.01.1974 som bor i Brevik.

Dan er barnevernspedagog av profesjon og har en lang karriere på dette feltet, først på Frydenberg ungdomshjem og etterhvert som personalsjef i Bydel Grorud. De siste 10 årene før pensjonist-tilværelsen var Dan leder for den navngjetne, ideelle stiftelsen «Klokkegården».

Parallelt med dette har Dan virkelig tatt sin del av det frivillige arbeidet i nærmiljøet både som leder for fotballgruppen i Høybråten og Stovner Idrettslag og som leder i hovedstyret i samme klubb.

I dag er han den arbeidsglade og dynamiske leder av Groruddalen Historielag på fjerde året.

Astrid på sin side har ikke vært mindre synlig i lokalmiljøet; som utdannet førskolelærer har hun vært høyt respektert og velsett som styrer i Øvre Høybråten barnehage i en årrekke. Vårt besøk i «Fjeldhaug» nærmer seg slutten. Som de fleste nybyggerhusene har også dette vært gjennom forandringer og utbygginger i årenes løp. Dan husker med vemod da «nåvene» ble saget av og dragehodene ble tatt ned: Han skulle så gjerne tatt vare på disse klenodiene, men akk: En nabo hadde fått lovnad på denne veden og Dan måtte motvillig gi fra seg «Fjeldhaugs» sjel!

Vi forlater Kleiva, runder «Åsheim», og svinger inn til høyre midtveis i Olsebakken til Høybråtenveien 72B – vi er i «Snippen»:

«Snippen 1914» – Gnr.107 Bnr.78 Høybråtenveien 72B

Eiendommen, som består av to parseller fra «sjakkbrettplanen» til Anthon Tschudi

fra 1905, ble fradelte hovedbølet (Myhregården) 6. november 1908. Første kjente eier fikk skjøte på eiendommen i 1912. Det var murer Kristian Jakobsen (f.1851) og hans hustru Marie Inger Jakobsen (f.1853).

De satte først opp en sommerhytte før de i 1914 kunne flytte inn i sin vakre, nybygde bolig. Eiendommen har hatt tre adresser gjennom tidene: først «Snippen», Høybråtenveien, så Granliveien 10 og til slutt dagens situasjon: Høybråtenveien 72B.

Dette er forøvrig den vanlige historien om adressene for de gamle nybyggereiendommene på Høybråten: først eiendomsnavnet (oftest tilføyet Høybråtenveien), deretter en veiadresse og til slutt en endring som følge av veiutbyggingen på stedet.

I noen år midt på 1920-tallet, finner vi ekteparet Jakobsen på naboeiendommen «Stenli», men i 1938 er Marie tilbake på «Snippen» og selger til dagens eiere: Edvard Tangerud. Skjøtet er datert 1. september 1938 og salgsprisen var kr. 17.000,-.

Marie beholdt en livsvarig boret i huset. Edvard Tangerud (f.23.09.1899–d.25.03.1980) var ett av ni barn på Tangerud gård på Stovner. Barsedødeligheten var høy i Norge på denne tiden og tre av barna vokste ikke opp. Det var Edvard og hans kone Esther (f.17.03.1907–d.februar 1982) som overtok «Snippen» i 1938.

Edvard var en profilert skikkelse i lokalmiljøet. Han var byggmester og entreprenør og var innehaver av «Aker Tre- og Betong-bygg A/S» hvor han var eeneier og

daglig leder. Han utførte byggearbeider i hele Groruddalen med fokus på Høybråten, Grorud og Furuset med sine mange ansatte.

Det står mange bygg rundt omkring som er signert Edvard Tangerud. Et av disse er låven på Ellingsrud gård som fortsatt er i full drift som et attraktivt hestesenter på terskelen til Østmarka. Han bygde også låven på Nedre Fossum gård som ble revet for noen ganske få år siden. Et utfordrende oppdrag var byggingen av Høybråten og Stovner Samvirkelag (idag Sanitetsforeningens «Huset vårt»). Her var det spesielt tak-konstruksjonen som voldt mye tankebry.

Edvard bygde også bolighuset til dr. Gotaas på hjørnet av Bekkevollveien og Høybråtenveien: et velproporsjonert hus som nå er å finne på Byantikvarens gule liste for bevaringsverdige bygninger i Oslo.

Han tegnet ofte husene selv og måtte da sitte utover lange kvelder med dette arbeidet, som ikke måtte stjele tid fra den ordinære arbeidstiden.

Edvard og Esther fikk to barn: Odd (f.1934) og Jan Arne (f.25.03.1945). Odd bor i Lørenskog kommune og Jan Arne i eget hus bare noen få meter fra «Snippen». Jan Arne giftet seg med Torill (f.01.06.1945). De er begge lærerutdannet, og fikk to barn på 1960-tallet i Hammerfest der de begge var lærere i seks år.

Etter hjemkomst til Høybråten, ble Torill en aktet og profilert rektor på Kurland sko-

le i Lørenskog i nesten 30 år (1978–2007). Hun ble mye brukt av utdanningsadministrasjonen i kommunen når vanskelige temaer skulle utredes.

Jan Arne avsluttet Hammerfest-epoken med to år som rektor. Deretter ble det fem år på Stovner skole i et godt samarbeid med den gamle Høybråten-læreren Nils Slettemark som ble den første rektor på Stovner. Siste reis i skolekarrieren for Jan Arne ble ikke lang: Det ble 32 gode år på Stig skole som inspektør og assisterende rektor (1978-2010). For folk flest er kanskje Jan Arne best kjent for sin utholdende innsats i Groruddalen Historielag (GHL).

Det skal bli vanskelig å matche 30 år som leder og nestleder i GHL!

En hovedoppgave for Jan Arne i alle disse årene har vært utgivelsen av ÅRBOKA for laget og i tillegg: Oppbyggingen av lagets bildebase som har blitt svært rikholdig.

Idag er han «pensjonert» også fra styrearbeidet i historielaget, men lar seg gjerne tiltale som lokalhistorisk frilanser med ansvar for årboka og billedbasen.

Torill og Jan Arne har to barn: Asle født i 1967 og Siv to år senere.

Idag er det Asle med kona Helen som bor i «Snippen» og Asle ivaretar en av de aller sterkeste nybyggertradisjonene på Høybråten: tilknytningen til jernbanen!

Asle er driftssjef for jernbanens bygningsmasse i Bane-Nor, eiendom.

HF

Kjære nabo til Høybråten og Stovner Idrettslag

Tirsdag 21.04.2020 vil fremstå som en trist dag for alle medlemmer og beboere i og rundt Høybråten og Stovner Idrettslag. Klubbhuset til idrettslaget brant ned. Klubbhuset har vært klubbens samlingssted og ikke minst vært medlemmenes, lagenes og gruppenes møtelokaler. Det huset også kiosken i tilknytning til fotballstadion. I husets vegger lå 104 år med historie. I montere inne sto pokaler og premier fra diverse mesterskap. Alt dette i tillegg til klubbkontor, utstyr og mye annet, har mest sannsynlig gått tapt.

Hell i uhell var Klubbhuset stengt ned grunnet Korona, men ville i en normal situasjon vært fullt av liv og røre. Så å si hver eneste dag er det et lag, en gruppe, et styre eller andre som benytter seg av Klubbhuset. All møtevirksomhet var flyttet over i andre kanaler, kiosken har vært stengt og utleie var det også full stans på.

Hva skjer videre?

Alle med tilknytning til klubben og nærmiljøet er naturlig nok svært lei seg. Høybråten og Stovner Idrettslag gråter over tapet, og idrettslaget ønsker å ha en god dialog med alle berørte naboer til Klubbhuset. Vi har satt i gang tiltak for sikring av området, og har startet med å redde det som reddes kan og kartlegge det som har gått tapt. Dette arbeidet er allerede påbegynt og vil bli prioritert i startfasen. Vi har hatt

befaring av området med takstmann og har god dialog med forsikringsselskapet. Politiet har avsluttet teknisk etterforskning og har sammen med brannvesenet konkludert med at engangsgrill i en søppelkasse er årsaken til brannen.

Branntomta er nå overlatt til HSIL og idrettslaget vil begynne å rydde tomta så snart som mulig. På det nåværende tidspunktet er det vanskelig å si noe mer om hva som skjer, annet enn at vi skal reise Klubbhuset igjen.

Avslutning

Som nabo av klubbhuset ønsker idrettslaget å ha en åpen og god dialog, og er det noe du måtte lure på, ikke nøl med å ta kontakt med oss. Det er ikke sikkert vi kan svare på alt på stående fot, men vi vil etterstrebe å besvare alle spørsmål. Våre verdier er samhold, engasjement,

likeverd og mestring. Dette er noe vi ser mot i dagene som kommer. Vi er stolte av klubben vår. Vi vil reise oss.

HSIL – mer enn idrett er visjonen vår, og VI er mer enn idrett. Det skal vi vise og jobbe for i fremtiden.

Aktiviteten i idrettslaget vil opprettholdes i tiden fremover. Det er viktig for klubben at barn og unge skånes mest mulig for det enorme arbeidet klubben står overfor fremover.

Ta gjerne kontakt med oss på hsil@hsil.no om det er noe dere lurer på. Skriv gjerne «Nabo» i emnefeltet sånn at e-post blir kanalisert riktig.

Hovedstyret kan nås direkte gjennom: Rebecca Orskaug styremedlem1.hovedstyret@hsil.no

Andreas Frøysa styremedlem4.hovedstyret@hsil.no
Andreas Frøysa
Hovedstyret HSIL

JON SCHMIDT TIL VEL-NYTT 26/4:

«Vi har nå gått igjennom branntomten og fått oversikt.

I kjeller og garderobe var det meste intakt. Her har nå alle gruppene hentet ut sine ting og tatt det med til hjemmelager eller lager på Idrettens Hus Nordbyen for videre bearbeiding. Vi har også fått reddet ut ganske mange pokaler fra salen og styrerommet, en del bilder av æresmedlemmer og den blå fanen.

Det brannsikre skapet på styrerommet ser intakt ut, men vi har ikke fått åpnet det enda for å sjekket innholdet.»

HF

Se hvordan du kan støtte HSIL på side 25.

JULEGRANTENNING

Også denne gangen fikk vi høre skolekoret synge julesanger.

Frøydis Cederkvist Stenerud har dekket julegrantenninga, julemessene og juletreffestene

1. advent var det julegrantenning. Tradisjonen med tenning av julegrana har alltid vært en folkefest på Høybråten. I mange år var det utenfor Holmsens Magasin rett nedenfor skolen. Men det ble så mye folk etter hvert at arrangementet ble flyttet til parken. Der var det plass til flere. Det har ikke blitt mindre folk etter hvert, og søndag 1. desember 2019 fyltes igjen parken med glade, forventningsfulle mennesker. At det var rundt ti kuldegrader skremte ingen. Det var bare å trekke lua godt nedover ørene. Nøyaktig kl. 17 tentes alle lysene på en av de store granene i parken. Det hørtes et «ååååå» gjennom fol-

kemengden. Kveldens konferansier, Anne Jenner fra Høybråten Velforening, ønsket alle velkommen og takket for fantastisk oppmøte. Høybråten skolekor sang av hjertens lyst under sin dyktige dirigent Marianne Penta. Hun lokker frem sanggleden hos barna, noe som er det aller viktigste for henne. Uten nisseorkesteret blir det ikke skikkelig julegrantennings-fest. Disse ungdommene er å se og høre mange steder der det skjer noe som har med jul å gjøre, med sine instrumenter og nisselua på snei. Etter sang og musikk kom vår nyutnevnte sokneprest Elin Lunde med kveldens ord om julestjernen. At julestjernen lyser i parken og øverst på alle juletrærne er et symbol på stjernen som lyste over stallen i Betlehem. Hun fortalte også om veien hvor Hans Hafsahl bodde, at han på en av sine reiser med Amerikabåten til USA kom hjem med noe helt nytt. Det var ingen som hadde sett en lysende julestjerne i vinduet hos noen før. Alle tok veien forbi Hafsahl-huset ved

juletider. Nybyggerforeningen bestemte da at veien skulle hete Starveien. Høybråtenbeboerne gleder seg til denne kvelden, både små og store. Men høydepunktet for barna er nok når nissene kommer. Det ropes og ropes på nissen, og endelig viser det seg noe rødt ute i veien. I flere år kom nissene med hest og kjerre, men i år kom de gående. Da gjaldt det å ha planen klar så de rødkledde ikke ble stormet ned. Velforeningens vakter passet på at alle barna stilte seg i kø og slapp inn til nissene puljevis. Noen måtte sitte på mammas eller pappas arm, noen ble sjenerte og torde ikke å se på nissene, mens andre smilte fra øre til øre da de fikk posen. Noen husket til og med å takke. De har økt antall poser nesten hvert år, og det var akkurat så det holdt i år også. Anne Jenner takket alle de involverte, og så gikk turen hjem, noen med fornøyde barn, gumlende på sjokolade og fargerike godterier. Takk til Velforeningen for nok et fint arrangement.

HF

Julenissene hadde nok poser til alle barna i år også!

JULEMESSENE

Sanitetsdamene slo til med basar – igjen!

Fra 50-tallet har Høybråten Sanitetsforening trofast hatt sine basardager.

Det var nok aller mest håndarbeid; strikk, hekling og søm som gevinster den gang, ved siden av salgsdiskene. Fremdeles er håndstrikkede saker i fokus ved salg, men det lages også mye julepynt, tovede nisser og bruksgjenstander. Det er første basar ut i forbindelse med julemarkeder på Høybråten. Greit å være tidlig ute. Mange stikker innom fra skole og jobb fredagen, men på lørdag kommer «halve Høybråten» for å støtte denne viktige foreningen. Varme vaffer og kjempegode kaker er også et trekkplaster for å ta seg en tur inn på basaren. Damene i kafégruppa hadde sin fulle hyre med å få laget nok kaffe til gjestene. Lørdag formiddag tynnes det ut med varer i salgsdiskene. Julebaksten og hjemmelaget syltetøy må du være tidlig ute for å få tak i, og det selges lodd helt til gongongen går for trekning. Den håndbrodert juleduken var som alltid en av hovedgevinstene. Den vil alle gjerne vinne. Gevinstene har nok blitt både flere og større siden 50-tallet. Det står i forhold til alt annet fra den gang og nå. Det er bøker med gjennomgangslodd og barneboklotteri. Ungene

Mange fine gevinster, bare å håpe på vinnerlodd!

sirkler rundt alle disse gevinstene og plukker seg ut favoritter. Vil de være garantert gevinst, tar de seg en tur til tombolaen. Der ruller vasketrommelen rundt med alle loddene, mens ungene venter spent på å få trekke. Både sanitetskvinnene og andre besøkende er trofaste loddkjøpere. Det gir mange penger i kassa, til alt foreningen støtter. Sanitetsforeningens julemerker for 2019, merkesalget startet i 1906, fikk du også kjøpt på basaren. Det var mange i lokalet da trekningen nærmet seg. Det var lang kø da barna som var tilstede, fikk trekke til alle barnegevin-

stene. Vinnerne var like glade nå som for 60–70 år siden. Det er ingen tvil om at noen har ekstra mye vinner-lykke. Både tre og fire gevinster havner i samme familie. Men vi andre, vi prøver allikevel lykken igjen neste gang. Helene Ottersen, foreningens leder, var svært fornøyd med både årets basar og damenes innsats. Sanitetskvinnene takker for godt besøk, god handel, mye lodd salg og for alle gevinster de har mottatt. Vi som var innom, takker sanitetsdamene for nok en flott innsats på årets basar. Lykke til med alle planer i 2020.

Frøydis C. S.

HF

Kirkemessa i menighetshuset

Det var en hustrig lørdag, men regn, sludd og vind skremte ikke Høybråtenfolk fra å møte opp i Menighetshuset. Hvert år er det stort oppmøte ved åpningen av messa, og da er det spesielt julebaksten de er ute etter. Mange i menigheten har strikket, sydd og heklet både for salg og til loddbordet. Potter med julens løkplanter gikk unna. Forskjellige bruksgjenstander; grytekluter, strikkede vaskekluter, forklaer o.l. må de fleste fornye, så det er populært. Loddsalget er upåklagelig. De som står ansvarlige for messa, takker så mye for gevinster de får fra forretninger og privatpersoner i nærområdet, og ikke minst store og små håndarbeider laget av frivillige i menigheten. Tradisjonen tro sang Høybråten skolekor i kirka klokka tolv. Korets dirigent Marianne Penta er stolt av koret og lærer dem stadig noe nytt. Foreldre og besteforeldre møter gjerne til konsert. Stor applaus til koristene.

Loddsalget gikk unna.

Tilbake i Menighetshuset ventet flotte smørbrød, deilige kaker og drikke av forskjellig slag. Mange tok lunsjen der. Det var fullt i lokalet under hele messa, man treffer alltid noen kjente. Det ble flere fullskrevne lodd bøker, så trekningen tok sin tid. Gleden var stor da

de fine gevinstene skiftet eiere. Dette er en god inntektskilde for menigheten til bruk i arbeidet de gjør i nærmiljøet. Enda et år med vellykket kirkemessa, og det er på grunn av alle dem som står bak og alle som møter opp, handler og tar lodd. Godt jobba.

Frøydis C. S.

HF

JULEMESSENE

Tradisjonsrikt julemarked på Folkvang

Samme helg som Kirkemessa er det julemarked på Folkvang hvert år. Folk tar gjerne en tur innom begge steder. Varene er forskjellige og utvalget blir jo dobbelt så stort. Det er ellefte året de holder til her på Folkvan. To av damene som stiller ut, Ingvild Berg Holm og Kjersti Alberti, står bak dette private markedet. Det er stor kvalitet over det du får kjøpt her. Smykker og håndmalt porselen, glass, håndlagde nisser og lekre bærenett, puter, fargerike klær, engler, julebakst, strikkede plagg og flotte kniver med mer, fant du rundt i hele lokalet. I år var det invitert en ny utstiller «Sysleri-et», som fikk vise fram sine ting. Det er en ære å bli bedt om å være med på markedet her. Spennende for publikum også å få se noe nytt. Utenfor kjøkkenet var det varme vafler og deilige kaker, og det satt alltid noen ved bordene i den lille kaféen. Her traff man naboene og andre kjente og praten gikk

Her blir det nok salg hos knivmakeren. Han er godt kjent på markedet.

livlig. Ingen går fra markedet uten å kjøpe lodd. Som tidligere år gikk overskuddet av loddsalget til fotballklubben Caranba i Brasil, som nordmannen Tommy Nilsen startet for en del år siden. Folk kom og

gikk jevnt hele helgen. Damene var fornøyde med enda et vellykket marked. Planene er nok allerede i gang for julemarkedet 2020.

Frøydis C. S.

HF

JULETREFESTENE

Normisjon

I samarbeid med menigheten har Normisjon sin juletreffest første helgen etter nyttår. Mange barn opplever sin aller første juletreffest her og er med til de blir store. Når de selv har blitt voksne og får barn, tar de så dem med seg, og slik har det vært i flere

generasjoner. Elisabeth Rosewear ledet festen og ønsket alle velkommen. Etter andakt var det gang rundt juletreet, alle skal med, både liten og stor. Nisseorkesteret var på plass og spilte til alle julesangene. Vikarprest Kåre fortalte historier fra sin barndom. På Normisjons juletreffest bugner det av deilige kaker, og det smaker godt med en kopp kaffe eller brus til. Nissene er flinke å selge lodd, gevinstene er mange. Det er stor stas å vinne, og alle

håper jo på «fruktkurven». Denne gang ble det vesle Malin Gilbrandt som vant den store gevinsten. I følge farfar Thor Alf var hennes kommentar: «Dette er den beste dagen i mitt liv». Håper det blir mange flere. Å rope på julenissen, så høyt man bare kan, er en viktig del av juletreffesten. Like spennende hvert år. Godteposer vil alle ha. Takk til alle bidragsyttere for enda en koselig juletreffest på Bedehuset.

HF

Nisseorkesteret spiller som velkomst på juletreffesten.

Liten festdeltager og stor nisse. Han er snill som kommer med poser.

JULETREFESTENE

Speiderne

Bare tre dager etter den første juletreffesten var det igjen fest på Bedehuset. Nå ble salen fylt av speidere og deres familier. Vel tjue speidere kom, og over halvparten av dem skulle ha en eller annen opptagelse, enten man er ny speider eller skal stige i gradene. Dette vises ved fargene man får på skjerfet. Med flagg og fane kom speiderne marsjerende inn. Alt i alt består Høybråten-troppen av ca. førti speidere. Leder Anette Bø Thorkildson holdt en liten andakt før hun ga ordet til Miriam Braserudhaget som tok oss med på tigerjakt. Vi skulle alle gjenta det Miriam sa med tunga dyttet ned foran undertennene. Alle ser like rare ut og det er ikke lett å uttale alle ordene. Jakten går gjennom skog, rundt vann og over fjell. Det er veldig morsomt og det blir mye latter. Takker for turen. Mens speiderne er i salen og spiser, ser tegnefilm, skravler og sjekker telefoner, serveres det kaker og boller til de voksne i peisestua. Dette har foreldrene hatt med seg . Loddsalget går unna i pausen, penge- ne kommer godt med i speiderkassa. Ingen kan unngå å synge julesangene når

Ingen speiderjuletreffest uten gang rundt juletreet

vi går rundt treet, for alle versene vises på storskjerm. Bare å synge ut. Trekningen ventet alle spent på, noen stakk av med flere premier, mens andre ikke fikk noe ekstra å bære hjem. Bedre lykke neste gang. Festen nærmet seg slutten, det var bare julenissen som manglet. Etter høye rop

dukket han opp og alle små og store barn fikk sine poser. Speiderne kjenner jo hverandre godt, så prat og latter sitter løst. Slik har speiderjuletreffestene vært i mange år og slik vil de sikkert fortsette også kommende år. Det er nok etter speidernes egne ønsker. Avslappende og hyggelig.

HF

Velforeningens juletreffest på Vardeheim

Det var ca. 70 barn, foreldre og besteforeldre som hadde pyntet seg til festen. Søndag 12. januar var siste juletreffest på Høybråten for i år. Nisseorkesteret, en avdeling fra Høybråten skolekorps var som alltid tilstede. I år var også Oda Holen tilbake på plass, som leder av festen. Hun har en egen evne til å få med seg ungene, få dem til å lytte. Nisseorkesteret spilte julesanger og Oda ønsket velkommen. Alle barna skulle komme helt opp mot scenen, sette seg på gulvet og høre Oda fortelle om trollet som bodde i et så digert trollslott, at det tok flere år før han kom seg opp til øverste etasje. Men han var ikke særlig lett på foten heller da. De sang om «den vesle undulaten», som fikk så dårlig med mat, for de han bodde hos var så gjerrige så. Han ville egentlig bare ha Coca cola og is, så han var ikke fornøyd med salat. De sang med sinna stemmer, jålestemmer og hviskestemmer. Flere andre sanger hadde også Oda på repertoaret. Dette er gøy for små og store. Det ble gjetting på julesanger. Nisseorkesteret spilte, klarte noen å gjette riktig, fikk man være med å synge i mikrofonen når

Oda forteller om det store trollet.

alle skulle gå rundt juletreet. Mange gjettet, men det var litt skummelt å melde seg på som forsanger. Om man ikke synger så høyt, så er det i alle fall spennende å stå i trappa med mikrofonen. Nissene samlet barna i ring rundt treet og tok de videre med seg i pølsekøen, hvor noen fra festkomiteen sto klare. Pølser og brus gikk unna. For de voksne ble det servert kaffe og kaker. Selvsagt ville også ungene ha kaker etter pølsene. Det smaker

alltid godt. Nissene solgte lodd, folk er flinke til å kjøpe, men så er det sannelig mange fine gevinster også. Velforeningen takker forretningene her på Høybråten og andre som bidrar med gevinster. Gleden er like stor hver gang de har nummeret som blir ropt opp. Godt er det. Velets juletreffest holdes i god, gammel tradisjon. Det er barnas fest, det er lov å løpe og leke «har'n» og bare ha det moro. Det danses og synges «Lappadu», «Per

JULETREFESTENE

Sjuspring» og vi «kjører buss gjennom byen» og andre sangleker. Vi ligger på knærne, holder hverandre i ørene, hysjer på pappaer og mye annet. Små og store har det fint sammen. Festens høydepunkt er kanskje fremdeles

julenissen med sekken full av poser? Men man må rope mange ganger før han hører. Vi trodde nesten han hadde dratt tilbake til Nordpolen og hadde glemt den siste jule- trefesten. Men plutselig dukket han opp. Jubelen og spenningen var stor. Alle barna

ble hilst på, og Oda fikk dem til å sitte stille på gulvet mens han delte ut poser til alle. En koselig kveld var over. Takk til Velet og festkomiteen som gjør jobben år etter år, så barna skal få sin juletreffest.

HF

Og såååå kom julenissen som gikk rundt og håndhilste på alle barna før han delte ut poser.

HØYBRÅTEN SANGFORENING

Julekonsert i Stovner kirke

Mange musikalske gjester i Stovner kirke 15. desember 2019

Sokneprest Elin Lunde ønsket kor, orkes- ter og alle fremmøtte hjertelig velkommen og leste en tekst som passet for tiden vi gikk inn i. Ruseløkka Janitsjarorkester (R.J) med sin dirigent Niels Persen fremførte bl.a. «March – Christmas joy» for et begeistret publikum. Solist Astrid Aabel Haugen sang så

vakkert «Maria Wiegenlied». Høybråten Sangforening med dirigent Jon Harthug, skuffet ikke; «Kimer i klokker» og «White Christmas» lød flott ut i kirkerommet. Det er en fryd å høre disse «gutta» synge. Det de ikke har av ungdom i alder, tar de igjen med sin kraft og livserfaring. Her synges det virkelig av full hals. Høybråten Sangforening og Ruseløkka Janitsjarorkester gjorde også to fine num- mer sammen: «The Rose» og «Nordnorsk julesalme». Dette ble kraftfullt og flott.

Ingen kirkekoncert uten salg av kaker og kaffe. Det smaker alltid godt. Janitsjarorkesteret startet etter pausen med «Petersburger Schlittenfahrt». En fengende sledetur.

Jon Harthug er ikke «bare» dirigent, men også en fantastisk god sanger. Sammen med R. J. sang og spilte de seg inn i alles hjerter i kirka denne kvelden. «Jul, jul, strålende jul», «Sang til juletræet» av Edvard Grieg og «Julvisa» av Jean Sibe- lius satte oss alle i fin julestemning. Alle arrangert av B. Mellemborg. Takk for en veldig fin kveld med god sang og musikk. Det burde vært et enda større publikum på denne fine og varierte jule- konserten. Vi gleder oss til neste gjenhør.

Frøydis C. S. HF

Høybråten Sangforening og Ruseløkka Janitsjar gir god klang i Stovner kirke.

Høybråten Dameturn- forenings juleparade

Tradisjonen tro var mange samlet til «Jule- paraden» i gymsalen på Høybråten skole 3.-desember. Ca. 150 voksne og 93 barn og unge fylte salen. Hjerterom er lik husrom. Oda Holen ønsket velkommen. Som man- geårig turner og trener trives hun godt i HDTF. Med fanen foran kom alle utøverne marsjerende. Først fine små nisser, som viste ringdans, rullet kråke og tok trampo- linehopp. Deretter kom gruppe seks til ni, mer kjente både med «tjukkasen» og tram- polina. Veldig flinke i balansekunst. Til sist kom de fra ti år og oppover i ungdomssko-

len. Det var koreografert en helt ny dans, noe ungdommen liker. De slo stiftet og salto, forlengs og baklengs, noen fikk-flak- ker så vi også. Bygge pyramider sammen er de gode på, balanse er viktig. En flott oppvisning av alle gruppene. Hver uke samles de på trening, og øvelse gjør mester. Gode trenere er viktig, de fleste av de unge trenerne har selv gått på HDTF i oppvek- sten. En honnør til dem for at de trofast hjelper de mindre fram. Kaker, kaffe og annet hører med i pausen,

turnerne solgte årer. Trekning er alltid gøy, stor stas å vinne. HDTF takker alle som raust gir gevinster år etter år. Foreningens leder Siv Holen rettett sin takk til ledere, turnere og foreldre som stiller opp. Kasserer Runi Erlandsen delte ut tulipaner. Jeg ble selv overrasket med en buket, for skriverier og bilder. Tusen takk. Helt slutt på kvelden var det ikke før nis- sene kom, med poser til alle barna. Nisser er gøy. Foreningen nærmer seg hundre år, det er gledelig å se at det fremdeles er mange rekrutter i HDTF. Med 160 medlemmer, tre trenere for voksne og åtte trenere for barn lover det godt. Nye medlemmer i alle aldre er velkomne. Lykke til på veien mot hundre. Takk for en fin kveld.

Frøydis C. S. HF

Alle turnerne samlet etter oppvisningen.

Da julen nærmet seg hos Høybråten Blomster

Det er en stor fornøyelse å komme inn til disse trivelige og hjelpsomme damenes eventyrbutikk i adventstiden. Allerede utenfor ser det forlokkende og fint ut. Kranser og annet som tåler vin- tertemperaturen står på trappa og under vinduene. Inne var det varmt og godt, smilende fjes spurte om de kunne hjelpe med noe. Det var allerede flere kunder ved disken, og så vidt jeg oppfattet kom de helt fra Ski. Det må vel da sies at kundekretsen er utvi- det et godt stykke utenfor Høybråten. Det duftet en blanding av jord, blomster og pepperkaker, akkurat slik det skal i julemå-

neden. Humøret var på topp hos de lang- veisfarende kundene og hos de som var på jobb. Og handel ble det. Jeg vandret rundt i lokalet, over alt var det noe å hvile øyet på. En venninne av meg sier når noe er vakkert; «Her er det mange øyedrops». Og det var det virkelig, jule- stemningen ség innover en. Julestjerner i rødt, hvitt og rosa, vakre juleroser og andre blomster, og sannelig en hylle med de gode gamle julegledene. Et hyggelig gjensyn med min barndoms juleblomst. Det var mange tablær rundt om; fluesop- per med store øyne og stubbnaser gjemte seg bak snøhvite trær sammen med nisser

i alle størrelser. Engler dalte ned i skjul mellom store grønne planter. Det var så koselig at en nesten ikke hadde lyst til å gå ut igjen. Håper disse dyktige damene fikk slappet av etter julerushet var over. Det kunne de nok trenge. Etter nyttår ble all julepynten byttet ut med ny utstilling som passer med årstidens blomster og pynt. Det er alltid trivelig å komme inn i Høybråten Blomster- forretning. Håper riktig mange benytter denne koselige blomsterbutikken med de hjelpsomme, blide og blomstrende damene

Frøydis C. S. HF

TV-aksjonen 2019 på Høybråten

Denne gangen var det organisasjonen Care innsamlingen gikk til.

Care startet i 1945 som amerikanske organisasjoners hjelp til Europa etter andre verdenskrig. Det var mange familier i Norge som fikk pakker gjennom Care. Det var både mat, klær og andre ting man hadde bruk for.

Care Norge startet i 1980 som en del av Care International. Nå er Care Norge tilstede i tretten land.

Care arbeider for at kvinner skal tjene egne penger, kunne klare seg selv, bestemme over egen kropp og bli hørt.

Å løfte kvinnene har vist seg å være den mest effektive måten å redusere fattigdom på.

På buttons står det «NÅ ER DET HENNES TUR».

Den 20. oktober samlet bøssebærerne seg på Folkvang for å registrere seg og gå sine runder på Høybråten med bøsse. Det er mange veier på Høybråten, og det var dessverre ikke nok bøssebærere til å dekke riktig alle. Men dem som gikk gjorde en veldig god jobb. På slaget 16.00 drar

alle bøssebærerne avsted, og de skal være tilbake til kl. 18.00. Bøssene blir kvittert for, de blir hentet av en pengetransport fra arrangøren. Deretter blir pengene talt opp. Mynter og sedler havner i bøssene og til sammen blir det en kjempesum som altså denne gangen ble tatt hånd om av Care og brukt i ettertid av dem som trenger det aller mest.

Jan Haanæs leder aksjonen på Folkvang,

med god hjelp av Bjørn E. Torbo, Rolf Torbo, Anne-Lise Haanæs og Grete Andberg. Flere andre er også med og trekker lasset, og fast vaffelsteker er Sidsel Torbo. Når bøssebærerne kommer tilbake, venter det varme pølser, nystekte vaffer, kaffe og annet drikke.

Det smaker godt på en hustrig høstkveld. Dette sponses av Høybråten Velforening, Kiwi, Joker i Høybråtenvn., Joker i Starvn. og Arbeidersamfunnet. En stor takk til alle; de som jobbet, de som gikk med bøsser og de som sponset.

Til årets innsamlingaksjon i oktober 2020 ønsker leder Jan og hans samarbeidspartnere enda flere bøssebærere. Gå for en god sak. *Froydis C. S.*

På bildet er det artikkelforfateren (nærmest) som venter på å få bøsse.

Høybråten Basketballklubb fikk Høybråten-prisen for 2019

Årets Høybråtenpris gikk til Høybråten Basketballklubb. Dette var en av de fremste ambassadører for Høybråten gjennom et par årtier med sine topp-plasseringer. Høybråten basketballklubb ble representert av tidligere styreleder Stein Tore Davidsen som holdt takketalen og tidligere leder Arild Hammer. Dagens styreleder Eva Male Davidsen var forhindret fra å komme.

Juryens fulle begrunnelse:

«Prisen er tildelt for langvarig markering av Høybråten som arena for basketball på høyeste nasjonale nivå. Det er videre lagt merke til at klubbens damelag etter flere år med svikten-de rekruttering for fem år siden igjen tok skrittet opp i vår øverste divisjon. Parallelt med dette er det nå lagt stor vekt på rekruttering med en mengde lag, både gutter og jenter i aldersbestemte klasser. Komiteen registrerer også at klubben, spesielt i de yngre aldersgrupper, rekrutterer nye spillere fra ulike kulturer. På den måten er klubben en brobyggjer så vel på Høybråten som på Furuset, hvor de har sin hjemmebane.»

Stein Tore Davidsen dro oss gjennom de suksessrike årene, og oppstarten igjen i øverste divisjon. Ingen rask og enkel vei tilbake, hvor man virkelig måtte starte fra bunnen. At man er plassert organisatorisk i to bydeler skaper også en del utfordringer. Man må også nevne at Høybråten basketballklubb

Det var (fv.) Arild Hammer og Stein Tore Davidsen som mottok prisen på vegne av HBBK. Til høyre president i Lions Club Oslo/Høybråten, Jørn Erik Øvald, som sto for overrekkelsen.

(Foto: Even Colban.)

innehar en plass i Guinness rekordbok etter å ha vunnet 15 sammenhengende seriemesterskap på rad mellom 1981 og 1995. En absolutt verdig vinner av Høybråtenprisen.

(Kilde: Lions Club Oslo/Høybråten.)

HØYBRÅTEN SANITETSFORENING

Kafédrift i «Huset Vårt»

Fire tema-kafésøndager i året

Søndag 16. februar var det åpent hus med fastelavnskafé. Det var spente damer som stilte opp denne formiddagen. Det regnet og blåste som en kald novemberdag, men på tross av dette ble det fullt hus med bollehungrende Høybråtenbeboere. Kaffe og annet drikke, pølser med brød og lompe, glutenfrie alternativer som smakte deilig og ikke minst boller med mye godt i, fant veien inn i manges munn. Bollene så riktig lekre ut, fylt med krem og jordbærsyltetøy, hjemmelaget vaniljekrem, krem og bringebærsyltetøy og nyheten melkesjokoladekrem. Det var flere som syntes det var vanskelig å velge mellom godsakene. Det ble solgt over hundre boller.

For folk som var ute på luftetur, var det nok noen som lot seg lokke av duften og tok en tur innom lokalet. Midt oppi alle disse lekkeriene sto fjærpyntede fastelavnsris for salg.

Sanitetsdamene har solgt ris i flere dager både på Metro, Triaden og på Kiwi, og nå også på kafédagen. Selve Fastelavn var 23. februar, men litt tidlig start var ingen hindring. Salget gikk unna. Alle risene ble solgt, en veldig god inntektskilde for den driftige foreningen som bruker alle inntekter på kvinner og barns helse.

Kafédrift er ikke ukjent for Sanitetsdamene, de har temakafé ca. fire ganger i året. Første advent var det advent/julekafé om formiddagen før julegrantenningen. Godt

Her er det Monica Enger som står ved salgsbordet.

besøkt og bra salg av julegrøt og deilige kaker og kaffe. Mange blide gjester koste seg første advent. Ungene kunne lage julelenker av glanspapir, de solgte adventskalendere og almanakker og litt julesaker fra basaren.

Sanitetsdamene var svært fornøyde med begge de siste kafésøndagene. Det er for oss bare å vente på neste gang disse flinke damene baker og stiller i stand til ny temadag. Satser på at Høybråten kaffe- og kakeglade gjester møter opp. Kafégjengen takker for besøk og ønsker alle en fin maimåned og en deilig sommer.

Froydis C. S.

Det var mange som var innom kaféen på fastelavns søndag.

Ungdommer i Koronatiden

Etter en del samtaler med flere ungdommer har jeg fått litt innblikk i hva de har holdt på med og hva de savner i denne spesielle tiden. Alle har jo tilbragt mye tid med familie, mer enn til vanlig. Skolene har vært stengt, men skolearbeidet har gått sin gang. Nettskolen synes de aller fleste har fungert over all forventning. Men det kunne føles litt ensomt. Det har vært en del trening, joggning, sykling og løping på banen. Det har vært flere som har kommet seg ut i skogen nå enn ellers, noen med ei venninne eller venn, men de fleste har vært sammen med familien, medbrakt mat og drikke. Overnatting i hengekøyer har noen hatt. Det er mye hygge og nærhet i en slik tur. Noen hadde gått etter orienteringskart fra Oladilten, kommet seg ut på steder de ikke hadde vært før.

Balkonger og terrasser har vært flittig brukt, det har jo vært mye fint vær. Grillen kom tidlig fram i år. Hagene har også vært gode å ha, alltid noe å gjøre der om våren, og foreldre har fått hjelp til bilvask av po-

den, noe som ikke skjer hver uke. Musikk har vært en viktig del for mange av dem, da kan man drømme seg litt bort. Nettbrett og telefoner er noe som brukes daglig, men nå mer enn noen gang. Dette har jo vært den eneste måten å holde kontakt mellom venner nå. Noen har lest Harry Potter og annet, mens andre har slappet av med «Se og Hør». Jeg så at flere hadde fått striper i håret, så det er nok mange som har hatt det som tidsfordriv. Å ha en eller to faste venner har vært viktig. Skravle, jogge sammen, sykle en tur, eller bare gå langs veien, være med noen som har like interesser og er opptatt av det samme. Flere av jentene jeg snakket med hadde funnet fram symaskinen, de har sydd hatter og vesker, ja til og med kostymer hadde noen våget seg på. Noen hadde kjøpt maling og lerreter, malt landskap og annet. Puslespill og brettspill fikk sin renessanse. Det er også mye kos i en runde kortspill. Mye av det vi gjorde da jeg vokste opp, kom til heder og verdighet igjen. Omstendighetene har ikke vært trivelige, men jeg

må si jeg er imponert over all kreativiteten som har kommet fram disse ukene. Håper at noe av det vil fortsette.

Hva de savnet var alle enige om: Å være sammen med flere venner, kunne gi hverandre klemmer, være inne hos hverandre, gjøre alt og ingenting. Skolen og timene der savnet de også, selv om mange «uffer» seg over skolen i hverdagen. Ja, den vanlige hverdagen gleder alle seg til å komme tilbake til. Jeg takker alle som ville fortelle sine små historier til meg, ønsker dem alt godt videre, med mer normale dager. Du verden så mange fine ungdommer vi har på Høybråten.

Froydis C.S.

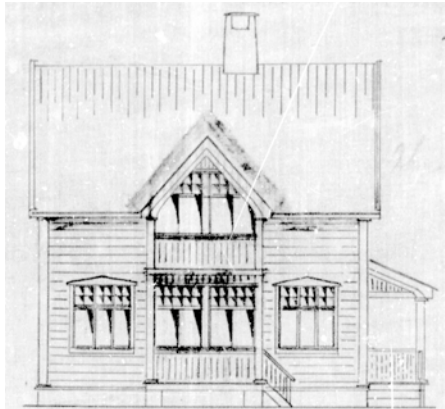
Gamle hus i Bergtunveien

Av Kjersti Varang
Redaksjonskomitéen

Da jeg vokste opp i Bergtunveien på 60- og 70-tallet var det mer plass rundt husene enn det er i dag og mange av husene så også ganske annerledes ut. Jeg har lett opp noen gamle bilder og i tillegg søkt i Plan- og bygnings-etatens arkiver for å lete fram spor som er eldre enn meg selv.

Bergtunveien 1, «Steen-huset», husker jeg som «høy og mørk» i begynnelsen av veien med glassverandaer og en stor hage med villniss på baksiden. Huset ble påbegynt i 1923.

Orginaltegning Bergtunveien 1,
Plan- og Bygningsetaten.

Bergtunveien 2, bedehuset, ble oppført i 1925. I Vel-nyttts vårnummer 2015 var det en lengre artikkel om bedehusets historie, uten bilde.

Bergtunveien 3, Bergtun, var det aller første huset i veien, bygget i 1910; en flott hvit villa bygget av Johan Rognlien.

Bergtunveien 3. (Foto: Vel-Nytt.)

Bergtunveien 4 ble oppført av Georg Cederkvist og stod ferdig i 1938, tegnet av arkitekten John Christensen. Både dette huset og nabohuset i nr. 4B liknet hverandre i stilen og hadde skrått tak slik de begge har i dag. 4B ble oppført i 36–38 av

Bergtunveien 4b. (Foto: Reidar Varang.)

Arnt Hansen og tegnet av arkitekt Einar Nilsen. Begge husene er delvis ombygd i dag, men den opprinnelige fasongen synes godt.

Einar Nilsen var også arkitekten som tegnet funkishuset som bestefar Reidar Varang bygget i 1935/36 i nummer 5a. Her er huset avbildet fra Cederkvist over veien i april 1937. Huset er senere bygget på og bygget om så det er lite igjen av sporene fra den opprinnelige funkis-stilen. Da vi begynte å male huset i fjor fant vi spor av en lys sitrongul farge, som kan være fargen fra 30-tallet. Senere ble det malt i mintgrønn, lys grønn og «mosegult». Bak ser vi Bjerkås som oldefar, Albert Hansen, bygde i 1911, i dag nr. 5B.

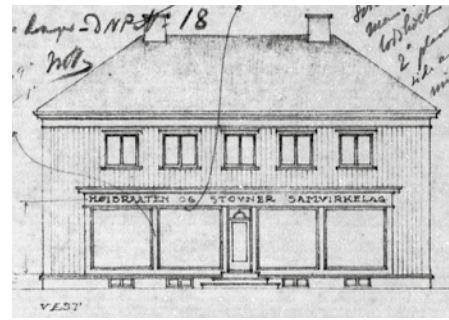
Bergtunveien 5a. (Foto: Reidar Varang.)

Bergtunveien 6 var også et av de første husene i veien. Dette ble byggemeldt i 1912, tegningene hos Plan- og bygningsetaten er signert J. Johansen. Eierne var i 1912 ført opp som Aug. Næss. Noen år senere var Høyden eier av huset. På bildet ser vi ungene i gata med «Høydenhuset» i bakgrunnen våren 1941. Gutten på trehjulsykkelen er Trond Varang.

Bergtunveien 6. (Foto: Reidar Varang.)

Nummer 7, i dag Sanitetsforeningens hus, ble byggemeldt av oldefar Albert Hansen som Oslo Kooperative Byggeforretning i 1925, der Samvirkelagets butikk åpnet i 1930. Også her var bygget tegnet av arkitekt Einar Nilsen.

Orginaltegning Bergtunveien 7,
Plan- og Bygningsetaten

Bergtunveien 8 (i dag 8b) som vi kalte «Heia», var eid av fam. Sjøstrøm da jeg vokste opp. To-mannsboligen på tomte ble revet på 70-tallet og ny tomannsbolig ble bygget. Kommunens database har ikke tegninger eller opplysninger om det gamle huset. Nummer 9 er skolen som stod ferdig i 1922.

Helt nederst mot krysset Fredheimveien ligger gatas perle i samme funkis-til som da det stod ferdig i 1933, med adresse **Fredheimveien 4**. Huset ble oppført av

Foto fra byantikvarens blogg.

doktor Holen og er tegnet av arkitekt Hans Backer-Furst, som blant annet har tegnet flere av bygningene som i dag er ambassader i Oslo.

Kilder:

- Diverse utgaver av Vel-nytt, <http://www.hoybratenveiforening.no/node/52>.
- Plan og bygningsetatens saksinnsyn, www.oslo.kommune.no
- Byantikvaren i Oslo, blogg: Oslo-Aker: Byggeskikk og arkitektur i småhus-områdene, <https://byantikvaren.no/2018/09/28/oslo-aker-byggeskikk-og-arkitektur-i-smahusomradene/>

Kari Rognlien i Bergtunveien i 1957. Legg merke til de høye trærne på hver side av veien.

DIN LOKALE SYKKELBUTIKK

VI HAR FLYTTET I NYE OG STØRRE LOKALER

Vi har mange gode ÅPNINGSTILBUD!

Vi har utvidet verkstedet og tar alt av sykkel-reparasjoner!

SYKKEL OPPLEVELSER

Åpningstider er mandag–fredag 7.00–19.00 og 9.00–16.00 lørdager
Besøksadressen er Solheimveien 56, 1461 Lørenskog
Tlf. 67 97 30 02 • Mailadr.: info@sykkeloppvelser.com

Litt historie og oppvekst på Høybråten fra midten av 1940-tallet

Mine besteforeldre kom til Høybråten rundt 1910. De fikk tolv barn hvorav elleve vokste opp. Bestefar fikk bygget bakeri i Kleiva: «Cederkvist Bakeri og Konditori» åpnet i 1925. Det ble en ganske stor arbeidsplass. Bestefar Severin B. Cedekvists aner kom fra Sverige fra langt tilbake. De skrev navnet med qu, men bestefar byttet til kv under unionsoppløsningen. Han ville ikke bli tatt for å være svensk. Flere familiemedlemmer bor fremdeles på Høybråten.

Ved Frøydis Cederkvist Stenerud Redaksjonskomitéen	
--	--------------------------

Min far Leif T. Cederkvist ble født i 1907 på Malerhaugen. Da han var tre-fire år, flyttet familien til Myhregården og senere inn i huset i Kleiva 7. Mine foreldre giftet seg i 1933 og far hadde for det kjøpt huset på hjørnet av Høybråtenvn. og Linjevn. Det var nedslitt og stygt, så det måtte pusses skikkelig opp. Min mor var litt betenkt, hun syntes det så forferdelig ut. Men med god hjelp ble det et koselig hus hvor vi hadde det bra.

Jeg kom til verden i april 1946 i andre etasje i dette huset i Høybråtenvn. 90. Det var ikke plass på klinikken på Aker sykehus, så det var bare for min mor å komme seg hjem igjen, få tak i jordmor og så kom jeg. Ei dame litt lenger ned i veien hadde sagt: «Stakkars fru Cederkvist, i dag har hun fått ei jente med rødt hår». Men jeg hadde heldigvis et hode under håret og armer og bein, så det har i grunnen gått greit.

I dette huset vokste jeg opp med mine foreldre og storebror Vidar som er sju og et halvt år eldre enn meg. En fem år lang krig var mellom oss. Nå går han i sitt to-og-åttiende år. Han er sprek og trives fortsatt på Høybråten. Det er veldig koselig.

Severin Bernhard og Hilda Lovise Cederkvist med 10 av barna. Bildet er tatt på Myhre-gården i 1912.

Likte å synge

Som lita jente skulle jeg synge «Blåveispiken» på festen i bakeriet da bestefar fikk Kongens fortjenestemedalje for femti års drift av søndagsskolen han stiftet. Jeg var så lita, kunne ikke se over bordkanten, så far løftet meg opp på en stol og jeg sang for familie, venner og prester.

Jeg ble vel lokket med en sjokolade. Far var veldig stolt av at jeg likte å synge, så når vi var ute, spurte han ofte om jeg ville synge en sang. Og det ville jeg jo, så fikk jeg nok en sjokolade da også, eller 25 øre. Bestefar var også med å stifte Høybråten Indremisjon i 1915 sammen med bl. a. G.V. Nyquist og noen til. Inntekter for dette første året var kr. 81,75 og utgifter kr. 50,86. Det var litt andre tider. I 1925 fikk de bygget bedehuset, mye på dugnad. Vi barnebarna fylte etter hvert godt opp på søndagsskolen i dette huset. Juletefester var det på bedehuset, både for søndagsskolen og speideren. Det var mange ringer rundt treet som gikk nesten helt opp til taket. Julesangene pugget vi på skolen, så dem kunne de fleste. På søndagsskolens fester kom ikke nissen med poser, nisser var ikke helt «stuerent», men poser fikk vi. De ble båret inn på de store serverings- brettene og delt ut til alle barna. Vi fikk servert kakao av store tykke kopper fra de samme brettene, og julekakeskiver med rosiner og sukat. De voksne fikk kaffe. Mange av benkene i salen var stablet oppå hverandre langs veggene for å få plass til juletregang. Det var stor stas å

klatre opp på benkene, sitte på toppen med kakaoen balanserende på kneet. Ble endel brune flekker på de hvite strømpene.

Utedo og vannposter

Å stå i kø i småsko ved utedoen var en kald fornøyelse. Ingen skiftet på beina før de gikk ut. Skulle være så raske, men det hendte køen var lang. Det var helt vanlig med utedo. Det var det hos de fleste. Da jeg var jentunge, var det flere og flere som fikk innlagt vann. Men det var ganske strengt ang. vannklosett. Jeg kan selv ikke huske utedo hjemme hos oss, men min far Leif var tidlig ute når det var muligheter for noe nytt.

Selv om flere og flere fikk innlagt vann var det helt vanlig å hente drikkevann fra vannpostene langt inn i 50-tallet. Disse springene hadde vannverket satt opp i 1922 i flere av veikryssene til Høybråtenveien. Man hadde en type nøkkel som ble stukket ned i et hull på toppen av springen. Det var viktig å stenge vannet når man hadde fylt bøttene. Vannpostene ble vedlikeholdt helt frem til 1982, men de som hadde nøkkel kunne bruke dem enda et par år etter det, i følge vår utmerkede lokalhistoriker Rolf Edvard Torbo.

Hvis vi starter fra Lørenskog stasjon så var det en vannpost utenfor Nuggerudveien, (den gang Elveveien) nr. 8. Neste var på hjørnet av Ellingsrudveien./Høybråtenveien. Disse to dekket alle boligene fra stasjonen, og småveiene opp til Stovner-brua, hvor vi fant neste vannpost. Den står fremdeles rett ved brua, som et klenodium fra den tiden. Øverst i Høybråtenstien, (tidl. Dvergstien) sto den som dekket behovet fram mot Høybråten park. På hjørnet til Myrbakkveien og øverst i Bjerkeliveien (tidl. Bjørkeliveien) var de neste to. I denne sonen hadde vi bl.a. fire kolonialbutikker. De som bodde i Granliveien måtte enten opp til toppen av Olsebakken eller opp til Hornetoppen for å få vann fra vannposten. Rett inn i Folkvangveien fra Høybråtenveien sto det en vannpost som nå står inne på Folkvangtomta, rett til venstre innenfor porten. De siste jeg har klart å spore opp sto i Skanseveien/Høybråtenveien. Folk som bodde i distriktet rundt Idrettsplasen, hadde en vannpost på hjørnet av Kringveien/ Nybyggerveien. Det var langs Høybråtenveien de fleste av vannpostene var, da dette var den første

offentlige vannledningen. Noen hadde egne brønner og vannpumpe på tomta. Og hos Morten i Myra (Granliveien) ble det også hentet vann.

Bakeriet til bestefar

Å dra på besøk til bakeriet til bestefar var veldig gøy. Det var lett å få med seg noen venninner dit. Da fikk vi se på konditoren som pyntet kaker, og ble noe ødelagt så kunne vi ha flaks å få med oss ei halv sjokoladekake. Kan ennå huske den deilige smørkremen inni kaka, det var rene godteriet. Wienerbrødsalker fikk vi bestandig med i en pose. Det var avskjær fra wienerstenger, men smakte jo like godt. Det var veldig mange kolonialbutikker på Høybråten, nesten på hvert hjørne, som vi sa. Fra Lørenskog stasjon og ned til kirken kan jeg huske femten «matbutikker». De hadde alle sine faste husstandskunder og klarte seg med det, kravene var ikke så store.

Vanlig å handle «på bok»

De fleste handlet «på bok», så vi ungene sprang ofte på butikken for våre mødre og da skrev de det bare opp i boka. Så kom faren og gjorde opp når det var lønning. Slik var det hos de fleste. Mødrene var hjemme og stelte hjem og barn og fedrene jobbet lange dager borte. Lørdager var det også jobb og skole. Men søndager var vi en del på turer. Vi gikk mye i Losbymarka. Jeg syntes hengebrua var kjempeskummel og fikk som regel sitte på skuldrene til far eller en onkel. Da ble det langt ned til vannet, men allikevel trygt.

På tur med lastebilen

Av og til dro vi på langtur til Hurdal, Mylla e.l. Far startet jo søppeltømming for privathus her, først med hest og vogn og en mann ansatt. Selv jobbet han i bakeriet, kjørte brød og kaker til butikkene. Dette var jo også med hest og vogn i mange år, men så kom bilene. Da faren min måtte begynne å jobbe inne i bakeriet, vantrivdes han med innelivet. Han sluttet, kjøpte lastebil og begynte med søppeltømmingen selv. Etter hvert ble det kommunal renovasjon, så far ble ansatt der med egen bil. Denne lastebilen ble skurt og vasket og skylt til helgen, dekket med filleryer og krakker på hver side og bord i midten. Da var vi en hel gjeng som dro avgårde på tyttebærtur. Kan tro det var kjempegøy.

Severin Bernhard og Hilda Lovise Cedeerkvist med 9 av barna utenfor huset «Fjellhoi» (Kleiva 7) ca. 1919/20. De to eldste guttene er ikke med på bildet, og vi vet at den ene av dem hadde dratt til sjøs.

Ikke mye sikkerhetsseler og annet utstyr, møblene satt jo ikke fast en gang, men det gikk alltid bra. Nå hadde man jo mistet førerkortet.

Skolesituasjonen

Far hadde gått på skole på Furuset annen- hver dag, så ble det skole på Hornetoppen og Fernerskolen i Vardeheimvn. Men i 1923 sto Høybråten skole ferdig, et stase- lig bygg øverst på Høybråten. Noen elever fikk begynne i 1922, deriblant min yngste tante Mary som var blant de aller første elevene. Min bror har gått på den skolen, jeg og mannen min Gunnar, våre to barn og to av barnebarna våre. Det er veldig trivelig. Jeg synes fremdeles skolen er flott der den ligger og skuer ut over stedet vårt. Vi gikk sammen med elever fra Stovner og Haugenstua, da dette var den eneste skolen i distriktet den gang. Det var ganske lang vei å gå for dem som bodde øverst på Stovner. De som hadde sykler var heldige, men på vinterstid gikk noen på ski og det hendte de akte på bakebrett og andre glatte plater ned mot Stigenga. Akebrett var ikke oppfunnet enda. Men de måtte jo bære brettene hjem igjen. Skoleveien kunne ta lang tid med mange opplevelser.

To «tyggis» for fem øre

«Heia» var en liten kolonialbutikk tvers over skolen i Bergtunvn. Der var jo ofte innom og kjøpte to-og-et-halvt-øres «tyggis» eller salte bamser. To for fem øre, skulle man ha èn kostet det tre øre. Noen hørte på barnetimen der før skolen startet, men da kom de gjerne litt for sent inn i timen. Hvis vi ikke oppførte oss bra, kom vi «på gangen». Da måtte vi være ute i gangen til læreren kom og hentet oss inn i klassen igjen. Det var for de fleste litt flaut å komme på gangen, men bedre enn å måtte til overlæreren. Det var litt skummelt.

«Guttemusikken» og «Pikekoret»

Mange spilte i «guttemusikken». Jeg ville spille trommer, men jenter fikk ikke være med den gang. Heldigvis har de fått spille i skolekorpset i mange år nå. Strykeorkesteret var også et tilbud for mange. Jeg var med i «Pikekoret». Det var moro å synge, men så fikk de nye drakter med røde hetter da jeg gikk i sjette klasse, tror jeg. De hettene likte jeg ikke, så da sluttet jeg. I friminuttene lekte vi mye, hoppet bukk,

spilte med «S'er og C'er» eller «hønseringer», lekte sangleker og ballspill med lange regler til, hoppet tau, slengtau og paradis. Noen ganger gikk vi i laaaange rekker arm i arm, mens vi sang: «Lang, lang rekke, (og et navn f eks) Kari ut av rekka går». Ved å jobbe i Høybråten skolehage får jeg fremdeles hatt kontakt med skolen og barna der. Til sommeravslutning var vi på Ball-sletta opp Tjonerudbakken. Da var mange familier samlet, det var leker og ballspill og alle hadde med mat og drikke. Koselige minner.

Var mye ute og lekte mye forskjellig

Vi var veldig mye ute og lekte. Det var mange barn i alle aldre. Kommunen kjøpte en trikk som ble satt opp i Høybråtenparken. Der ble det en liten barnehage. Husker ikke hvem som drev den. På Vardeheim var det musikalsk barnehage, bare en eller to ganger i uken, tror jeg. Husker vi lærte om «tante Tone og alle barna hennes». Det var mye lek i parken. Jeg lekte med både jenter og gutter. Har aldri vært så interessert i fotball, men jeg sto av og til i mål. Jeg dekte vel ikke akkurat så mye av målet, men spretten var jeg.

Vi kastet «på stikka», store femører suste mot streken eller veggen vi kastet mot. Om å gjøre å komme nærmest, så man kunne samle inn alle de andre myntene. Kniv i beltet hadde de fleste, vi fant noe å spikke på eller «kappa land». Da kastet vi kniven ned i bakken og kunne streke opp fra landet vårt og utvide territoriet. Vi hadde «slåball» og «dødball» og «blekkboksgjemsel». Klatring i alle granene var også spennende. Noen av gutta klatret til topps, men jeg har aldri vært så veldig glad i høyder, så jeg nøyde meg med de tykke greinene lenger nede. Vi sto på greina og husket, og så smalt det. Greina brakk og jeg falt i bakken rett på ryggen. Pusten ble slått ut av meg, jeg klarte ikke en gang å gråte. Godt det var kort vei hjem, for jeg måtte krabbe hele veien.

På kveldene var det de store, voksne gutta som inntok parken. De spilte poker, og vi ungene fikk ikke lov til å gå dit da. Øverst i parken, mot Skogstien, var det en del kratt og en benk. Der satt de. Summene kunne bli store og timene gikk. Noen av de yngre gutta var lure, de løp hjem og smurte brødskiver som de solgte til pokerspillerne. Og de fikk godt betalt. Når noen hadde tapt

Leif Cederkvist med hesten Hitler ca. 1926/27. Navnet hadde hesten fått fordi den den var så stri å ha med å gjøre.

mye og pungen var tom, ble det spilt bort både komfyr, feriebilletter på toget og litt av hvert annet. Noen «der hjemme» fikk seg noen overraskelser. Vi pleide å snike på dem. Det var utrolig spennende, litt skummelt og helt forbudt.

Vi lekte også ofte «Cowboy og indianer». De fleste jentene ville være indianere med pannebånd, fjær og frynser. Jeg ville være cowboy, arvet skjorte av broder'n med cow-boymotiver, tørkle i halsen, lasso og kniv i beltet. Fange indianerjentene var moro. Men det gjør jeg ikke lenger, er i grunnen ganske fredelig. Jentene pisket såpeskum, da gjaldt det å være tålmodig. Vann og såpe i en boks og så pisket vi alt vi orket til skummet ble helt stivt. Boksen skulle kunne holdes opp ned uten at noe rant ut. Vi fikk de lekreste farger på skummet ved å putte små biter av kreppapir oppi. Det så veldig delikat ut, men smakte ikke særlig godt.

Slo ball og hoppet paradis på veiene

På veiene var det lite trafikk, så vi slo ball og hoppet paradis både i Høybråtenvn. og andre steder. Inne lekte vi mye med dukker, sydde og strikket klær til dem. Jeg har tatt vare på mange av lekene mine. Papirdukker var gøy. De holdt jeg på med til jeg var ganske stor. Tegnet klær til dem den ene dagen og gikk på kino med Gunnar andre dagen. Jeg broderte også, og har fremdeles ting jeg broderte som småjente. Tegning var også moro. Jeg tegnet ofte en spesiell tegning i flere varianter, med høye fjell og en seter i dalen, noen kyr eller geiter som gresset omkring. På åttitallet var vi så heldige at vi fikk leie en slik gammel seter mellom høye fjell, og de siste årene har den vært vår. Det har jeg tenkt på mange ganger, at det er som en drøm som gikk i oppfyllelse. Men kyr og geiter har det ikke blitt. På Steinbånn var det badeplass i Ellingsrudelva, det var «guttekulpen» og ved Maxbo var «jentekulpen». Bunnen var leirete og vannet ble helt ugjennomsiktig når de gikk uti. De sa det var blodigler der, så jeg badet aldri i den elva. Gunnar forteller at Ellingsrudelva hadde ca. ti ganger så stor vannføring før reguleringen på 60-tallet. Han og en kamerat var ofte på padleturer oppover elva til den gamle Mølla ved Nug-

gerud. Litt nedenfor Mølla var det også badedam. Da vi ble litt større, syklet vi til Elvåga eller Losby og badet. Var like svette da vi kom hjem igjen, men fine turer var det. Så kom motorsykkeltiden, og da kom vi lenger avgårde.

Som litt større tenåringer var vi på telt-turer i Losbymarka. Finn Kalvik var med i motorsyssel-giengen vår, så da ble det gitarspill og sang ved bålet om kveldene. Det var fantastisk fine somre. Tror det var mer sol og mindre regn enn nå. I enden av Starveien mot motorveien var det bare skog. Der blokkene ligger nå, var det to hoppbakker. Der var det mange gutter hele vinteren. Vi spente på oss skiene hjemme i porten og gikk inn til Elvåga-seter hvor vi fikk kjøpt boller og brus eller kakao. Kunne også spise matpakka bare man kjøpte drikke. Men det var ikke alltid vi hadde nok penger, så da ble det utemat. Det var jo mer snø vinterstid den gang og sparkstøttingen var en god følgesvenn. Vi kjørte om kapp ned Nilsebakken. Jeg husker en gang de hadde strødd, det ble bråstopp og jeg fór over styret rett inn i snøfonna, bare beina stakk ut. Rart tenne-

I hagen bak huset sto dukkestua. Her er pappa og jeg 17. mai 1953. Dukkestua står fortsatt i hagen.

Mange hoppbakker

Det var mange gutter rundt der jeg bodde og mange hoppbakker i hagene. Bak huset der Kjell Eriksen bodde, var det to bakker. En for de minste og en for de store. Det så så fristende ut å hoppe i den store, så en dag satte jeg utfor. Selvfølgelig falt jeg, og der jeg landet var det ei trerot under snødekket. Jeg slo meg noe veldig, ble først blå, så lilla, grønn og gul. Jeg måtte stå i skoletimene ei hel uke, klarte ikke å sitte på de harde pultene. Kjøre kjelke i Olsebakken gikk så det sus-te. Biler var sjeldne, heldigvis. Parken ble også brukt på vinterstid. Da som nå ble det sprøytet, så vi gikk på skøyter. Lekte «Hauk og due», «Kongen befaler» og «sisten». Jeg likte også godt å gå runder på tid. Jeg ville ikke ha danseskøyter med pigger foran. De var bare i veien. Så jeg ønsket meg alltid bandyskøyter, de kunne brukes til alt. Og jeg fikk være lenger ute på kveldene når jeg var på skøytebanen, da mine foreldre kunne se hvor jeg var fra stuevinduet.

Kino på Folkvang og «Framtia»

Av og til hadde vi penger til å gå på kino. På Folkvang var det tre forestillinger på søndager kl. 17,19 og 21. Jeg mener også at det var kino på onsdager. Filmen kjørte en stund, så var det pause for de måtte skifte rull. Dette var helt naturlig, så det var ingen reaksjoner på det. Det kunne være hardt å stå i kø til femforestillingen. Man ble dyttet hit og dit, og hver gang de begynte å slippe inn, stormet alle på. Jeg husker en gang jeg falt, de bak meg snublet i meg og tro på meg, det var bare å ligge med fjeset ned og beskytte hodet til det verste hadde gitt seg. Fikk du ytterkant opp trappa til billettuka, ja da fikk du ganske vondt av gelenderet du ble presset mot. Men vel inne i salen var alt glemt. Det var ikke nummererte plasser, derfor ville alle inn så tidlig som mulig. Etter hvert dro vi på «Framtia kino» på Lørenskog også. Hendte vi var på sjuforestillingen, gikk i luka og kjøpte nye billetter til ni'ern og gikk og satte oss igjen. Det var nok i 16–17-årsalderen. Broren min, Vidar, hadde hund. Den gikk jeg lufteturer med, gredde og stelte, så fikk

jeg penger for det til kino og snop. Vidar gikk i lære så han tjente egne penger. Husker da billettene kostet kr. 2,50. Men det var ikke alltid vi hadde så mye på oss. Jeg likte også godt å lese, det ble mange bøker opp gjennom årene. På en leseprøve på skolen ble jeg i 2. klasse plukket ut til å være med i skolekringkastingen i NRK. Gjett om det var spennende? Jeg skulle spille med, den gang to kjente skuespillere, Alf Malland og Lydia Oppøyen. Det var jo en annen verden. Jorun Tangen som gikk to klasser over meg skulle synge. Jeg het «Mari» og var på besøk på landet. Vi var blant annet i «fjøsset» så vidt jeg minnes. Etterpå ble vi vist rundt, fikk se hvordan de lagde lyd av skritt i sand og grus, knirkende dører osv. Alt dette vi hadde hørt på radio. Det var stort. Tror jeg fikk tjue kroner i posten for «jobben». Det var artig.

Hadde mye å holde på med

Det var mye å finne på, tror ikke barna kjedet seg så ofte som jeg hører nå for tiden. Nå er mye av det de foretar seg organisert, eller det blir å spille på telefonen eller se på filmer. Å bruke fantasien sin er veldig viktig, det må ikke bli glemt. Det gir rikdom til livet både som barn og voksen. Høybråten har vært et godt sted å vokse opp, selv om ikke alt bare var på stell alltid i «gamle dager» heller. Det var ikke mye penger å rutte med, men det var stort sett likt for de fleste. Det var stor trygghet i å kjenne de fleste i nærmiljøet. Det var alltid ei «nabokjerring» som både var til hjelp og til irritasjon.

Mye har endret seg

Mine besteforeldre Severin og Hilda Lovise hadde nok ikke i dag kjent igjen mye av det gamle stedet de flyttet til for over hundre år siden. Det er jo store forandringer siden jeg selv løp rundt med turnsko og hårsloyfe, plaster på knærne og kuler i

Støtt HSIL

HSIL trenger din hjelp. Korona-tiltakene har rammet både klubben og gruppene med manglende inntekter fra kiosksalg og andre dugnadsaktiviteter. Når klubbhuset vårt i tillegg brant ned, trenger vi din hjelp mer enn noen gang. Vi håper alle støttepillere der ute med et hjerte i klubben kan støtte HSIL.

Det er mange måter du kan hjelpe på:

Bli medlem! Meld deg inn på HSIL.no
Meld deg inn i HSIL gymmen. Innmelding gir 3 måneders gratis trening når vi får åpnet. Bidra med en spleis, gå til spleis.no/stotthsil
Send et bidrag til bankkonto 7089.20.02396
Vipps til 11269

Sigrun Benbow

panna. Jeg løp for det meste når jeg var ute, sa moren min, og da ble det jo plaster og kuler. Livet går fremover heter det. Mangt har blitt mye bedre, kjøpekraften har økt enormt, kanskje mer enn vi har godt av. Men noe tror jeg var bedre før; de fleste hadde bedre tid. Selv om alt var mer tungvint, så var det mer tid for spontane

LIONS CLUB OSLO HØYBRÅTEN

Kunstutstillingen 2019

Ved Per-Kristian Petersen Leder Kunstutstillingen

Jeg våger å påstå at Kunstutstillingen 2019 er tidenes beste utstilling. Hvorfor kan jeg si det? Fordi vi aldri har hatt med flere kunstnere, vi har nok aldri hatt flere besøkende, vi har aldri solgt flere bilder, vi har aldri hatt høyere omsetning, vi har aldri passert 1 million kroner i omsetning på lørdag, vi har aldri nådd ut til så mange personer med forhåndspubliseringen, vi har aldri solgt bilder til personer i så mange fylker (Oslo, Akershus, Vestfold, Buskerud, Vest-Agder, Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane, Troms), vi har aldri solgt så stor andel av bildene ved bruk av salgssappen (kun ett bilde på papirmelding). Derfor er dette tidenes utstilling. På denne måten var vi også med på å sette Høybråten på kartet på en svært positiv måte. Totalt omsatte vi for i underkant av 1,8 mill kr. De mest selgende kunstnere i antall bilder var Torill Woldheim, Shaban, Eirill Stenerud, Anki Helgor, Liz Ravn, Torbjørn Endrerud og Kristina Stålung. De som solgte mest i kroner var Kai Fjell, Jakob Weidemann, Nico Widerberg, Kristina Stålung, Håkon Gullvåg og Håkon Bleken. Det er gledelig at vi har to lokale kunst-

og uforpliktende samvær. Vi besøkte fettere og kusiner, og de voksne var innom hos naboer og andre. Det er viktig å være sammen med alle generasjoner. Så håper jeg noen henter fram sine egne hyggelige barndomsminner gjennom min historie.

Håkon Bleken.

Mitt Høybråten

Hvordan er livet som ungdom (13–18 år) på Høybråten?

Ved Frøydis Cederkvist Stenerud, Kjersti Varang og Dag Oskar Jensen, Redaksjonskomiteén

Vel-Nytt har valgt ut tilfeldig en del ungdommer på Høybråten (13–19 år) som vi har stilt følgende spørsmål:

- Synes du Høybråten er et bra sted å bo?
- Hvis ja – hva er det som er bra med å bo på Høybråten?
- Hvilken skole går du på?
- Hvilke fritidsaktiviteter er du med på?
- Er det noe du savner på Høybråten?

Hedda 13 og Vårine 14 år

Har gått i samme klasse på Høybråten skole, nå går de på Stasjonsfjellet skole. Da jeg spurte om Høybråten er et bra sted å

bo, svarte de samstemte et stort «JA». De synes det er stille og fint her, lite trafikk og ikke særlig mye råkjøring. «Det er så hjemmekoselig her», sier de. Mange sier «hei» og alle er hyggelige. De går begge på Høybråten Dameturn, synes det er gøy. Vårine er også speider, lærer mye om naturen. Turer og leir er topp. De savner Høybråten skole. «Det er kort vei til venner», sier de. Føler det trygt å sykle og gå ute. Ingen vil flytte. Må de reise ut for utdanning, vil de tilbake hit. Ønsker at de ikke bygger mer, da det blir veldig tett. Vil at det skal være hager, ellers blir det «hjemmekoselige» borte.

Ludvig Wulff-Blankevoort, 13 år

Synes Høybråten er et sånt passe sted å bo, fordi det er ganske lite, men det er ikke så mye å foreta seg her. Det som er bra med å bo på Høybråten er at det er ganske lite sted, og det gjør at vi blir mer sammensveiset og samholdet blir bedre da.

Jonas Lie, 14 år

Jeg går på Stasjonsfjellet skole, og i fritiden er jeg med i Høybråten og Stovner Langrenn. Det jeg savner på Høybråten er en kafe og et sted å henge.

Av fritidsaktiviteter spiller jeg fotball for HSIL.

Jonas savnet et samlingssted for ungdom her på Høybråten. Han ser ut av vinduet på snøen som laver ned og sier at på dager som i dag hadde vært fint å ha et sånt samlingssted innendørs.

Jonas Meland 14 år:

Ja, trives på Høybråten. Jeg føler meg trygg her, men for de mindre er det kanskje litt «skummelt» når de møter store gjenger. Går på Sollerudstranda skole på Haugenstua. Der trives jeg godt, fine lærere og medelever. Tre dager med teori, på torsdager er det

«mekking» på bilverkstedet og fredager er det turer til museer o.l., som f.eks. teknisk museum og andre. Var tidligere med i alpingruppa, men ble vel mye fast trening, ville være med venner også. Nå bruker jeg «Snø» på Lørenskog nesten hver dag. Har årskort, så kan komme når jeg vil. Veldig bra sted, må stå hele tiden, ellers blir det kaldt. Er som å være ute. Han savner en klubb, hvor de kan prate, spille osv. Gjerne delt opp i dager fra 10 til 14 år og fra 14 til 18–19 år. Kunne gjerne tenkt meg et trenings-senter som «fresh» eller lignende.

Selina Ali, 15 år

Jeg trives veldig godt på Høybråten. Det som gjør at Høybråten er et bra sted å bo er at alle er så godt kjent, og er så hyggelige mot hverandre. Jeg går på Stasjonsfjellet ungdomsskole, men går ikke på noen fritidsaktiviteter nå. Synes alt på Høybråten er fint. Savner ingenting. Jeg har alt jeg trenger her.

Sina, 16 år

Synes Høybråten er et bra sted å bo. Hyggelig strøk, vil ikke nærmere sentrum. Er kort vei til byen på skole og evt. på ettermiddag for vennetreff. Her har jeg også mange venner, lett å treffes, gå eller sykle. Jeg gikk på Stasjonsfjellet

På Høybråten bor det 7500 personer totalt. Aldersgruppen 13–18 år, bosatt på Høybråten, er 646 personer (8,6% av Høybråtens innbyggere). Til sammenligning utgjør 60–66 år (6,6%, 495 personer).

Alt er hentet fra [www.oslo.kommune.no / bydelsfakta](http://www.oslo.kommune.no/bydelsfakta)
<https://bydelsfakta.oslo.kommune.no/bydel/stovner>

ungdomsskole, går nå på Elvebakken vgs. Var der på åpen dag, det så veldig bra ut. Søkte og kom inn, trives godt. Kort vei til mange steder med kollektivtrafikk. Tog til Strømmen storsenter. Godt med litt avstand til byen, roligere og litt landlig her. Ganske mange fritidstilbud. Spiller håndball i Høybråten og Stovner. Trener tre ganger i uka, spiller kamper mange helger. Fint miljø, gøy å spille. Savner en ungdomskafé/-klubb. Henge inne med venner, skravle, høre på musikk. Gjerne litt å få kjøpt. Åpent noen ukedager og helg.

Kalle Jenner, 16 år i juni

Høybråten er et bra og rolig strøk, greit å sykle og gå til det meste. Lett vei til Oslo for å treffe venner fra skolen. Går i 10. klasse på KG, og liker meg veldig godt. Lett å få tak i kompis, liker å «henge» ute med gode venner. Føles trygt å være ute i nærmiljøet. Trives godt i Speider'n. Til sommeren

blir jeg tatt opp som Rover, det blir moro. Gått på gitarkurs på Høybråten skole. Liker å gå på konserter. Trener på SATS.

Ønsker noen ville åpne Høybråten kiosk igjen. Gode minner fra jeg var liten, handle godterier i luka. Vil gjerne ha en klubb for ungdom fra seksten år, f.eks. Kunne kjøpe en brus, diskutere og spille høy musikk.

Mikkel Pedersen, 16 år

Synes det er godt å bo på Høybråten. Det jeg liker med Høybråten er at det er et passe stort sted. Det er i utkanten av byen, men det tar ikke lang tid å komme seg til sentrum. Synes også folkene her er hyggelige, og så er det ikke så veldig langt til marka.

Jeg går på Elvebakken Videregående skole, og på fritiden driver jeg med langrenn og terrengsykling. Liker også å ta bilder og redigere videoer. Det eneste jeg føler mangler på Høybråten er en skatepark.

Bo Jenner, 17 år

Ja, det synes jeg. Hyggelig strøk. Veldig godt sted å bo, stille og trivelig, lett adgang til Oslo og Lillestrøm med kollektivtransport. Kjenner mange. Jeg har en kompis på Stovner som anbefalte KG (Kristelig Gymnasium) da jeg skulle begynne på ungdomsskolen. Jeg søkte der og kom inn. Angrer ikke, veldig bra skole. Går i 2.-gym. At jeg har mange kamerater i nærmiljøet. Enkelt å møtes. Bor mange

trivelige folk her. Vært aktiv i Høybråten speidertropp i mange år, er nå leder for de minste speiderne. Liker godt turer. Gikk på gitarkurs på Høybråten skole. Trener på SATS.

Skulle gjerne hatt en kafe hvor man kunne treffe venner, sitte og prate, høre på musikk og kort vei hjem.

Adrian Meland, 17 1/2 år

Trives på Høybråten, men det er litt lite å finne på for ungdom, hvis du ikke sparker fotball eller er med i annen idrett i HSIL.

Koselige folk og hyggelig miljø, tror det er veldig bra fra 25-årsalder og oppover.

Går i andre klasse på Foss videregående, studiespes; real-

fag. Trives bra der. Jeg bokser i klubben Fagen 1926, på Kuben videregående skole på Økern. Klubben startet 1926, men har ligget nede en stund. En trener startet opp igjen i fjor. Det har nesten blitt en lidenskap, stortrives der. Har også begynt å gå kamper, det er moro. Savner en fritidsklubb som er bare for Høybråtenungdom, med muligheter for å treffe venner, spille biljard o.l. Voksne vakter som trives med ungdom. Skulle gjerne hatt svømmehall eller tennisbane.

Mathias Sollie Sandsdalen, 18 år

Høybråten er et godt sted å bo, blant annet fordi det er så mange trivelige mennesker her.

Jeg går på Oslo Handelsgymnasium og har for øyeblikket ikke tid til fritidsaktiviteter, fordi jeg jobber i tillegg til å gå på skole. Skulle gjerne hatt et sted på Høybråten hvor

ungdom kunne treffes. En kafe kunne kanskje vært koselig.

Sondre Gjenga, 19 år

Født og oppvokst her, synes Høybråten er et bra sted å bo, veldig rolig.

Går ikke på skole nå, men jobber i nærbutikken Kiwi, triver godt der. Har også jobb andre steder, hvor jeg vasker. Bor hjemme, fint å tjene egne penger.

På fritiden trener jeg på Strømmen. Hvis jeg skulle si jeg savner noe, må det være en bra «Kebab-Pizza-sjappe.»

Fra karneval til hjemmeskole

I løpet av noen korte dager i mars ble Høybråten skole snudd på hodet. Året 2020 begynte helt vanlig. I januar markerte elever og ansatte på Pluto 100 dager på skolen. I februar ble Vinteraktivitetsdagen avlyst på grunn av mangel på snø. Så kom mars måned . . .

**Tekst og foto: Ellen Elisabeth Tybring
Spesialpedag og og webredaktør**

100-dagers fest, karneval og Bokuka-
Torsdag 23. januar var en stor dag for elevene på 1. trinn. Da hadde de gått 100 dager på skolen. Det var festpynta elever som ble møtt med rød løper og fotografering med 100-dagersramme på vei inn til basen. Tallet 100 sto i sentrum hele dagen blant annet ble det telt til hundre mange ganger og de tegnet seg selv som 100-åringer. Ved Høybråten skole markerer vi skuddår med karnevalsfest. Onsdag 4. mars var det felles åpning i skolegården og mange trosset snø og kulde for å vise frem de flotte kostymene sine. Etter åpningen ble skoledagen delt i fire og klassene byttet på hvor de var. Mens alle A-klassene deltok på dans, lek og limbo i gymsalen, var B-klassene, C-klassene og D-klassene i basene sine og forberedte Bokukeplakater og løste oppgaver i Karnevalshefter. Det var herlig å se så mange aktive og glade elever som danset til sambarytmer og løp rundt i gymsalen. Bokuka begynte slik den har gjort i mange år med en høytidelig åpning av uka med trommevirvler og tale fra rektor Ricke. Sosiallærer Marianne delte ut premier til vinnerne av Bokukeplakaten og ikke minst fremførte Bokukekomiteen sitt show. I år

fikk vi være med inn i Spøkelseshuset – et tablå av medlemmene i komiteen som var trær det ene øyeblikket, så skumle bilder som fulgte oss med øynene og til slutt to 10 år gamle tvillingspøkelser. De første dagene forløp normalt – elevene leste og leste, lagde bokmerker, ble lest for, jobbet med oppgaver, løste mordgåter og lærte om sjangere og forfattere. Det nærmet seg den store finaledagen med skoleshowet fredag 13. mars, men så skjedde det som har rammet oss alle – koronaviruset. Torsdag 12. mars kom beskjeden fra Regjeringen om at alle skoler og barnehager måtte stenge med umiddelbar virkning. Det ble ikke noe Skoleshow – vi håper i det lengste at vi kanskje kan få gjennomført det senere. Elevene som skulle delta har øvd og øvd, og vi andre har gledet oss til å se dem opptre.

Hjemmeskole

Stengt skole betydde en helt ny hverdag for elever, foresatte og ansatte ved Høybråten skole. Vi lærere kastet oss rundt og priste oss lykkelige for at vi allerede var godt i gang med digitalisering. Likevel har vi hatt en bratt læringskurve de tre ukene med hjemmeskole vi rakk før vi alle tok en velfortjent påskeferie. Allerede fredag 13. mars var vi i gang med hjemmeskole og elevene mottok oppgaver på Showbie – en digital læringsplattform som muliggjør kommunikasjon og hvor vi kan dele oppgaver, nettsted, bilder, lyd og video. Lærerne har lest inn tekster og de har laget timevis med videoer. Disse videoene har både vært koselige hilsener til elevene og demonstrasjoner / modelleringer for hvordan ting skal gjøres. Det har også vært videoer hvor lærerne utfordrer elevene til å gjøre ulike ting. Birthe, en av lærerne på 7. trinn, utfordret elevene sine til å plassere en dorull på panna, legge seg ned på gulvet og så reise seg igjen uten å miste dorullen! På 3. trinn fikk elevene i oppgave å ta en selfie mens de gjorde en grimase – bildene ble så satt sammen til en video

som elevene så sammen. Elevene har svart på oppgaver direkte i Showbie, laget bøker i Book Creator eller løst oppgaver på ulike nettsider. Men alt har ikke vært digitalt. For å vise at oppgaven har vært gjennomført, har elevene tatt bilde eller filmet og lastet opp i Showbie slik at læreren har kunnet gi tilbakemelding. Elevene har hatt fysisk aktivitet hver dag – yoga, naturbingo, Røris m.m. De har også hatt leseoppdrag hver dag. Lesingen har de tatt opptak av slik at lærerne har kunnet følge med på leseutviklingen.

Hjemme-AKS

De ansatte på Aktivitetsskolen er aktive og lager ulike oppgaver til elevene hver dag. Utfordringene, quizene, oppskriftene, oppgavene og forslag til fysiske aktiviteter legges ut på skolens hjemmeside hver dag. Nå i påsken har Høybråten AKS også fått en egen nettside hvor disse oppgavene legges ut og hvor man også kan finne linker til fine nettsider med gode tips. Et av de mest populære innslagene er dagens utfordring med Super-Geir. Dette er korte videosnutter med ulike utfordringer.

#alenesammen

På Showbie har vi noe som heter Klas-sediskusjon hvor vi har opprop og hvor elevene kan stille spørsmål, hilse og legger ut emojier. Ofte skriver de om hvor mye de savner hverandre – og skolen. Behovet for en annen form for kommunikasjon enn chatt og emojier i Klassesediskusjonen meldte seg og uka før påskeferien tok vi i bruk Skype og Teams hvor vi kan snakke sammen samt se hverandre dersom man ønsker det. Lærerne bruker Teams i forbindelse med teamtid og samarbeid. Vi bruker også Messenger for kjappe kommentarer og spørsmål som vi måtte ha til hverandre .

Hjertetelefonen

Koronaviruset, stengte skoler, hjemmeskole, hjemmekontor – en hverdag snudd på hodet. Bare få dager etter at skolen ble stengt åpnet vi Hjertetelefonen. Den betjenes av vår sosiallærer Marianne og bibliotekslærer Hanne. Hver dag mottar de telefoner, SMSer, Skype og e-poster fra elever og foresatte. De forteller at de har noen elever de oppsøker aktivt på Skype. Andre tar kontakt daglig både for en liten prat, for å fortelle litt om hvordan de har det og for å si noe om hjemmeskolen. Noen syns ting er vanskelig og da kan de

hjelpe til og snakke med læreren om bedre tilpasninger. På det meste har de snakket med 136 elever på en dag, men det vanlige er 15-20. Vi opplever at tilbudet er et godt supplement for elevene som ønsker å ha flere voksne å snakke med.

Tusen takk

Det er fantastisk å se hvordan alle virkelig har stilt opp de siste ukene. Elever, foresatte og ansatte har måttet omstille seg og gjør det beste ut av situasjonen vi befinner oss i. Vi takker for all støtte og forståelse vi har fått fra dere foresatte. Tusen takk for hjelpen dere, eldre søsken og andre gir elevene våre. Tusen takk til elevene som har stått på og vist at de kan og at de fortsatt lærer hver dag. Tusen takk til alle ansatte som lager undervisningsopplegg, deler, er kreative og gjør det beste de kan for elevene våre. Vi savner dere alle og håper at vi snart får se dere alle igjen.

HE

STASJONSFJELET SKOLE

Hjemme-undervisning på Stasjonsfjellet skole

Ved Bjørn Skogholt

Fungerende rektor Stasjonsfjellet skole

Som alle andre skoler i Norge, er det hjemmeundervisning som også gjelder på Stasjonsfjellet skole i disse korona-tider. I begynnelsen var det nok mange elever som synes det var litt fint å være hjemme fra skolen, men etter hvert som tiden går vet jeg at det er mange som savner både klassekamerater og lærere. Det er en utfordrende situasjon for alle, så det handler om å gjøre det beste ut av det og finne gode løsninger. De digitale mulighetene som finnes nå, er til stor hjelp for oss. Lærerne har på kort varsel kastet seg rundt og tenkt helt nytt. Lærerne har blitt nødt til å prøve ut nye metoder for planlegging,

Det var stille i skolegården på Stasjonsfjellet i det meste av april-måned.

(Foto: Frøydis Cederkvist Stenerud.)

Disse to var de eneste ungene vi så da vi tok en tur bortom Haugen skole i april. (Foto: Vel-Nytt.)

gjennomføring og oppfølging av læringsarbeidet. Mange av lærerne har egne barn og familie de må ta seg av, samtidig som de skal utføre lærerjobben så godt som mulig. Samarbeid og erfaringsdeling er stikkordet, og det er etablert store læringsnettverk på sosiale medier hvor lærere fra hele Norge deler tips og ideer. Møter avholder vi på videokonferanser, noe som var litt uvanlig i starten, men så går det seg til det også. Ingen skoler løser situasjonen helt likt, og det gis rom for utprøving og læring av noe nytt. Det er en fin ting, midt opp i alt som er vanskelig.

I skrivende stund vet ingen helt hvordan dette vil gå fremover, og hvor lenge dette vil vare. Skolene har imidlertid allerede begynt å planlegge for tiden fram mot sommerferien, slik at elevene får de standpunkt karakterene de skal ha. Spesielt er dette viktig for 10. trinn, og jeg føler meg trygg på at dette kommer vi til å løse på en god måte. Eksamen er avlyst i hele Norge, så den slipper vi å tenke på. Til slutt vil jeg sende en hilsen og takk til alle elever og foresatte. Til elevene vil jeg si at vi savner dere, og håper vi snart kan treffes igjen på skolen. Inntil da er det lurt å passe på at man kommer seg opp om morgenen, og lager seg noen faste rutiner

for skolearbeidet. Og hold god kontakt med lærerne dine, de er der for å hjelpe til. Til foresatte vil jeg takke for den hjelp og støtte dere gir til barna deres. De fleste av dere skal nå både sjonglere eget hjemmekontor eller eget arbeid, samtidig som dere skal hjelpe barna deres så godt dere kan. Det er ingen lett øvelse, så vær litt raus med deg selv – det viktigste er å gjøre så godt man kan.

HE

HAUGEN SKOLE

Savner å være sammen på Haugen skole

Ved Gry Wikborg

Fungerende rektor Haugen skole

På Haugen skole har det, som alle andre steder, vært unntakstilstand. Plutselig driftes en skole utenfor skolen. Elever og foresatte organiserer skoledagen hjemme med kyndig veiledning fra lærere og assistenter. Det er lagt ned en enorm innsats fra alle, hjemmeskole har endret hverdagen radikalt. Heldigvis innførte vi læringsbrett på Haugen skole høsten 2019 for alle trinn. Det betydde at alle elever på 1.–7. trinn kunne ta med seg hver sin Ipad når hjemmeskole startet for fullt 13. mars. Vi savner alle, de flotte elevene våre, dyktige ansatte og ikke minst det å være sammen på den fine skolen vår. Nå skimter vi lysere tider, og er spente på hva som skjer fremover. Vi følger nøye med og håper vi kan samles alle en gang om ikke alt for lenge.

HE

Barne- og ungdomsklubben 10–13 på Høybråten bedehus

Tekst og foto:
Frøydis Cederkvist Stenerud

Klubbens stifter Kai Lindseth var en snartur innom denne kvelden. I 2002 syntes han det var mangel på tilbud for den aldersgruppa her. Han fikk med seg andre interesserte, noen voksne, og flere ungdommer 15 til 18 år, som var opptatt av barns ve og vel. De startet opp et samarbeid mellom Normisjon og Menigheten. Her spilte de brettspill, hørte musikk og hadde leker. Det ble suksess, med 180 medlemmer de første årene. Med 20 kr. i årskontingent og 10 kr. i inngangspenger, ble det lav terskel for å komme på treffene. På billetten fikk de pølse og brus, akkurat som nå. De utvidet også med salg av kioskvarer. Treffene var ca. hver tredje uke, og det er det fremdeles. Jeg var på besøk 31. januar. Ca. femti barn og unge var kommet, i tillegg til ca. ti ledere og noen voksne. Det var «surfekveld»,

så mange gikk i shorts, «surfesimulator» var innleid, det var bare å kaste seg ut i balansekunsten. Tydelig gøy. Andre spilte Chinasjakk, biljard eller bordtennis m m. Musikken runget i veggene slik aldersgruppa liker. Ungene storkoste seg, pratet og lo og ventet på tur. En fra menigheten holder en liten andakt hver gang. Inngangsbilletten gjelder også som lodd, etter andakten er det trekning av tre gevinster. I døra satt to av ungdomslederne, Andreas Madsen og Emilie Svendsen, begge femten år. Alle lederne er tidligere brukere av 9 til 13. Ca. 15 ungdomsledere er aktive i klubben og prøver å møte opp hver gang. De bytter på som dørvakt, kioskselgere eller passe på ungene i lek. Dette trives de veldig godt med. De roser miljøet, og anbefaler aldersgruppa å komme dit. Det er fremdeles Høybråten Normisjon og Menigheten som driver dette, men nå får de også støtte av ACTA, Normisjons barne- og ungdomsforening på landsbasis. Årsmedlemskap koster 50,- kr og inn-

gangsbillett er fremdeles 10,- kr. for medl. Ikke-medlem koster 40,- kr. for inngangsbillett. Gjennom året er det forskjellige temaer; som rebusløp, påske- og jule-verksted, grilling osv. Bordtennis, stikkball og andre spill er det hver gang. Klubben er åpen for barn 10 til 13 fra bydel Stovner. Men det er flest fra Høybråten skole der. Lederne trives like godt som ungene. De er så blide og fornøyde, lederne sier det lite kranling. Voksne og ungdomsledere fortjener en stor takk for dette tiltaket. Takk for at jeg fikk komme på besøk fra Vel-Nytt.

Ved inngangen ønsket Andreas Madsen og Emilie Svendsen velkommen.

Gøy å spille biljard. Olivia, Malin, Elea og Marcus konkurrerer.

Noen av lederne som var i kiosken; Ragni, Ingrid, Yenni og Anne-Marte.

Her surfes det.

Vi har ledig tannlegetime til deg!

Tannhelsesenteret på Lørenskog er en stor og moderne klinikk med 15 behandlingsrom, 15 tannleger, tannpleiere og tannlegespesialister.

I tillegg til vanlig tannbehandling kan vi tilby:

Tannregulering av voksne og barn (kjeveortopedi)

For voksne også skjult tannregulering. For barn bosatt i Oslo kommune gjelder de samme rettigheter selv om behandlingen gjøres i Lørenskog!

Behandling av snorking

Er du trøtt på dagtid? Har du lett eller moderat søvnapné? Er du misfornøyd med din CPAP?

Søvnapnéskinne framstilles individuelt.

Vi holder åpent hver dag, hele året

Mandag–fredag 8–20
Lørdag–søndag 10–14
Andre helligdager 10–14

Ingen pristillegg for timer kveld eller helg. Har du tannverk, får du time på dagen!

tannhelse senteret®

Tannhelsesenteret Lørenskog AS
Skårersletta 10, 1471 Lørenskog • Telefon: 67 91 72 00 • www.tannhelsesenter.no

«Stikk innom!» på Høybråten skole

I Høybråten skoles regi holdes «Stikk-innom» noen kvelder fra januar til juni og fra september til desember. Det er delt opp i to grupper; fra første til tredje klasse og fra fjerde til sjuende. De minste har tid fra klokka halv seks til halv åtte og de største fra halv sju til halv ni. Det blir byttet på mandager og tirsdager. Selve klubben er i musikkrommet og i amfiet. Inngangspenger er 20 kr. Det er lov å ha med maks 50 kr. til kjøp av brus, potetgull og godteri. Vann får man gratis hvis man er tørst. Ett klasse-trinn kan vinne gratis inngangsbillett-

ter og brus, premien er for dem som er flinke til å gå til skolen i en viss periode. På dansegulvet kan man danse og ha det gøy til høy musikk. Brettspill er plassert rundt på bordene for dem som vil spille. Det er også muligheter for å spille TV-spill. I andre etasje er det karaoke, og en TV man kan synge i og konkurrere med andre. Det er også lov å være ute på skolens område. Med stempel på hånda kan man greit komme inn igjen. I den store salen står det bordtennisbord til fri benyttelse og et dansespill i andre etasje. Det er moro å treffe

Stikk innom!

klassekompiser og andre på kveldstid, under trygge forhold. Foreldre melder seg på som «vakter» de forskjellige kveldene. Fint å ha noen voksne å henvende seg til. Fint tiltak fra skolen som vi håper vil fortsette.

Frøydis C. S.

HØYBRÅTEN SKOLEHAGE

Rekordår i skolehagen

Året 2019 var veldig bra i skolehagen. Til sammen var over 500 barn innom skolehagen i vår- og høstsemesteret. Så mange barn har vi aldri hatt før. I første halvdel av mai begynte vi å så de første frøene med barna. Det var små frø som skulle i minipotter, få utvikle røtter og sette skudd før omplanting i pallekarmene. De første potetene kom også i jorda. Ut- over våren ble det hver uke satt små, tynne purreplanter, gul og rød løk og sådd sukkerrøtter og satt mer poteter. Da sommerferien nærmet seg var alt i jorda. Denne sommeren hadde vi som jobber der fast et mer avslappet forhold til å reise bort. Aldri har vi hatt så mange foreldre som hadde meldt seg for å hjelpe til i ferien. Jobben besto av luking i pallekarmene, sette på vannet til sprederne (som står ferdig koblet), hygge poteter en gang eller to og gressklipping. Vi har både hyppere og flere gressklippere til rådighet, og alle som ville

fikk en gjennomgang av maskinene. Jobbene var godt utført. Det var en stor glede å se skolehagen de gangene vi var innom i løpet av sommeren. En stor lettelse for oss faste som er der med ungene, og vet hvor mye jobb som er lagt ned på våren. Folk på Høybråten ga også tilbakemeldinger om hvor fint det var i skolehagen hele tiden. I sesongene slår medlemmer fra Lions Club gresset, de har også satt ut pallekarmer og fylt opp med jord til ungene skal starte. Uten dette samarbeidet hadde det vært vanskelig å drive hagen, vi er for få faste. Også økonomisk får vi mye hjelp fra Lions, og vi søker Stovner bydel, Sanitetsforeningen, Velforeningen og Losje Haakon om pengestøtte. P.g.a. alle disse får vi skolehagen til å gå rundt. Takk for all velvilje. I ferien er vi helt avhengig av hjelp utenfra. Vi har slitt en del med dette, men AKS-leder Mira satte i gang et prosjekt som ga

stor uttelling. Tusen takk, dette ga virkelig resultater. Vi fikk en avling på over 900 kg. poteter og grønnsaker, som barna og vi høstet. Ivrige plukkere som syntes dette var stor stas. Det var ikke «epleår» i år, hadde det vært det hadde vi nok nådd ett tonn. Vi begynner tidlig med forberedelser, møter på ettervinteren og dugnader når det er mulig. I vinter har jo snøen glimret med sitt fravær, men telen må være gått. Lions Club og vi i den faste gjengen har dugnader hver for oss før alt er klart. Når bladet kommer i postkassene skulle vi vært i gang med såing og potetsetting 2020. Hadde tatt høyde for et like bra år som 2019. Men det har Koronaviruset satt en stopper for, dessverre. Vi som jobber der med barna er alle i risikozonen, vi ser oss derfor nødt til å legge skolehagen på is i år. Dette er vi veldig lei oss for, men vi rår ikke over dette. Satser på at 2021 gir oss muligheten til å starte opp igjen. Takk for veldig bra jobb i fjor, til både de faste, Lions og foreldrene som stilte opp. Vi håper sommeren blir mer normal for oss alle, både små og store.

Frøydis C. S.

HF

Det vokser og gror i skolehagen.

Barna har høstet og samler nå i poser det de skal ha med seg hjem.

HØYBRÅTEN JEGER- OG FISKERFORENING

Skogseventyr utenfor vår egen stuedør

Østmarka byr på kortreiste naturopplevelser. To Høybråten-jenter tilbragt syv påskedager på tur i Østmarka – slikt blir det eventyr av – og gode friluftssopplevelser.

Tekst: Carl Fredrik Bø. Foto: Christel Nyhus

Østmarka har mye å by oss som bor på Høybråten; det kan være en søndagstur til Mariholtet, en tur rundt Nøkle vann, eller så kan den være utgangspunkt for små ekspedisjoner - enten sola skinner, eller regnet pøser ned.

Sov i hengekøye

– Det gjør ikke noe at det regner når vi er ute i marka, sier Helene (15).
– Når det regner biter fisken bedre, sier Anna (13), før hun smilende legger til:
– Vel, vi fisker ikke så veldig mye, men kakaoen smaker enda bedre når vi kommer inn.
De to søstrene er ungdomsmedlemmer i Høybråten jeger- og fiskerforening (HJFF) og har vært på en syvdagers påsketur sydover fra Losby. I en hel uke overnattet de i koie eller sov i hengekøye under åpen himmel, og fikk sett hvordan skogen skiftet fra vinterham til vårkjole.

Fått fyrt opp bålet

– Det å sitte under en tarp, og høre regnet tromme, gir en egen følelse av å være til stede. Det er bare en presenning, men du setter så utrolig stor pris på at den beskytter deg fra regnet. Spesielt når du er ute og går alene, har rigget deg til og spent opp duken mellom noen trær – og fått fyrt opp et lite bål, sier Helene. Hun foretrekker de hvite, firkantede opptenningsbrikettene når det regner. Bruker en tre-fire stykker.
– Det gjør det litt lettere å få fyr på bålet, avslører hun.

Grillede bananer med melkesjokolade

– Det er fint å gå, men du får med deg litt mer når du padler kano. Du kommer deg også lettere frem til steder og øyer som ikke alle andre bruker, sier Anna. Hun forteller at det langfredagen, da sola hadde skint hele dagen og månen lyste ekstra godt om natta, så var ekstra mye folk ute i skogen, og det brant fra syv forskjellige bålplasser rundt Skålsjøen. Selv hadde hun fylt kanoen med litt ekstra godt å steke på bålet;
– Grillede bananer med smeltet melkesjokolade og Non-stop smaker noe eget når man har fyrt opp bålet selv. Anna understreker at de tok hensyn til skogbrannfaren, og hadde helt masse vann rundt bålstedet.
– Og så hadde vi jo vann rundt oss på alle kanter, legger storesøsteren til.
Høybråten jeger- og fiskerforening har to kanoer til utlån på Skålsjøen, eller så kan man leie kanoer på Losby. Hver forsommer arrangerer også foreningen familietur med kano sydover i Østmarka. Kanoturen går over fem vann og alle overnatter i telt.

Irriterende mye lyd

– Stilheten er kanskje det mest spesielle med å være ut i naturen. Alle lydene blir liksom litt sterkere, sier Helene.
– Sitter man helt stille, så kommer også naturen mye nærmere deg, sier Anna. Og forteller om ville fugler som nærmest tråkket på henne.
– Spesielt om morgenen er fuglekvitringen sterk. Og spesielt når du forsøker å sove ute i hengekøye. Det er nesten irriterende hvor mye bråk sånne små fugler klarer å lage, litt for tidlig på dagen, sier Helene.
– Med en god sovepose, så gjør det ikke noe at det blir frost ute, forteller Anna – selv har hun sovet ute i hengekøye i minus 20 grader.

Dårlig mobildekning

Selv om begge jentene har med mobil, og gjerne spiller litt om morgenen, eller ser på noen nedlastede episoder, så setter de også pris på at store deler av denne delen av Østmarka ikke har særlig god mobildekning.
– Det å spille brettspill om kvelden, og knuse pappaen sin i sjakk, setter en ekstra spiss på dagen, sier Helene.
På Skålsjøkoia, som Høybråten jeger- og fiskerforeningen eier, er det lademuligheter for mobil – og godt lys fra solcelleanlegget. Koia er et godt utgangspunkt for oppdagelsesturer rundt om i Østmarka, sommer og vinter.

Andre lyder i mørket

Mørket er også spesielt ute i naturen.
– Det blir litt ekstra mørkt når du er langt til skogs, sier Anna.
– Det er ekstra trivelig å kunne sitte alene ved bålet om kveld, og bare kjenne hvordan mørket sniker seg inn på deg, sier Helene.
– Natta har også helt andre lyder i skogen; sinte ender, pratesyke padder og kanskje en klok ugle . . . Du hører også vinden så mye bedre i skogen når det er mørket, sier Anna.
Begge jentene oppfordrer andre til å utforske de fantastiske mulighetene Østmarka har å by på, og spesielt mulighetene Høybråten jeger- og fiskerforeningen gir sine medlemmer.

HF

Gleden ved musikk

Ved Wenche Jakobsen
Styret i HSMK

Høybråten Skoles Musikkorps (HSMK) startet friskt i år også. Samspill, mestringsfølelse og fellesskap stod på programmet. HSMK hadde mange planer i aktivitetskalenderen også i år!

Tidlig i februar var det seminar lørdag og søndag, med forberedelser til de kommende aktivitetene utover våren. Gode og konsentrerte øvelser, avsluttet lørdag med bowling og pizza, etter endt dag. Dette er alltid stas og musikantene er sammen på tvers av korps og alder. Alt har altså vært helt som vanlig fram til Korona-situasjonen også i år!

nen traff oss. Dette har naturligvis også gitt HSMK utfordringer. Øvelser, konserter og aktiviteter er lagt på vent som i resten av Norge. HSMK skriver litt om hva som var planlagt og hva vi tenker om tiden framover.

Distriktsmesterskapet på Lørenskog ble avlyst

Mesterskapet er noe alle musikanter og foresatte gleder seg til. Det er et årlig arrangement hvor Hovedkorpset og Juniorkorpset virkelig får vist hva de kan. Det legges stor iver i å bli godt samspilte og

løfte korpset kvalitetsmessig. Korpset ønsker med deltagelsen også å få en god bedømming av fagdommerne, selv om det viktigste selvfølgelig er å delta og vise hva de kan. Det er også stas at familie og venner kommer og hører og heier på korpset. Rekrutteringskonserter på Høybråten skole skulle vært i slutten av mars. Der pleier Juniorkorpset og Aspirantkorpset å spille for 2.-klassene på skolen, slik at de kan få en smakebit på hva korpset kan og driver med. Vi ønsker på denne måten å få mange nye musikanter og vise dem gleden ved musikk.

«Pocket-trompet»-kurs skulle holdes for andre gang, gjennom et samarbeid med Aktivitetsskolen (AKS), HSMK og Oslo Kulturskole. Dette fikk så vidt startet. Kurset er et gratis kurs hvor elevene får muligheten til å lære seg å spille litt pocket-trompet i seks uker og dermed «lukte» litt på hva det er å spille et instrument. Dette var en stor suksess i fjor da korpset fikk mange nye aspiranter. Korpset har naturligvis måttet avlyse alle fysiske samspilløvelser, og ikke minst vårens vakreste eventyr på Høybråten: HSMKs vår-loppemarked på Stasjonsfeltet skole. Loppemarkedet skaper både engasjement hos korps og korpsforeldre, hyggelig samspill med befolkningen på Høybråten og

omegn, og ikke minst veldig viktig inntekt til korpsets økonomi.

En skikkelig fin tradisjon!

HSMK håper å komme tilbake med loppemarked helgen 19.–20. september, eller en vår-helg når myndighetene og korpset er sikre på at det er forsvarlig. HSMK ønsker å takke dem som har lagt ut loppene sine på kjøp-/salg-siden til Høybråten på Facebook og bedt kjøper om å Vippsse betalings til HSMK. Flott initiativ, tusen takk! All aktivitet er heldigvis ikke borte! Korpset har klart å opprettholde enkelttimer og samspill med bruk av undervisning over nettet. Vi har hatt enkelttimer med instruktører som har reist hjem til Spania og også fra Alta som har undervist musikantene via facetime. Situasjonen byr på nye muligheter. Det er mye godt og kreativt samarbeid mellom instruktører og musikanter. 17. mai er jo tradisjonelt et høydepunkt i året for HSMK, men som situasjonen er nå, er det usikkert hva som kommer til å skje. Vi jobber med kreativiteten vår her! Det skulle også vært instrumentprøving i mai, for nye musikantspirer og aspiranter. Dette gjøres altså tradisjonelt i mai, hvert år. Denne muligheten vil komme igjen når tiden tillater det. Har du spørsmål om dette, er det bare å sende en e-post til hsmk@hsmk.no.

Da de fleste aktiviteter er nede for øyeblikket, er dessverre korpsets økonomi også utfordret.

Det er kostbart å holde maskineriet i gang for tre korps. Utgiftene til instrumenter, uniformer, profesjonelle dyktige dirigenter, enkelt-timer med musikk-lærere, korpsturer, osv.

Det er naturligvis en masse flotte og engasjerte foreldre som bidrar gratis med stor iver og dugnadsånd. Tusen takk! Allikevel må det sies at i 2020 trengs all hjelp korpset kan få økonomisk, for å holde maskineriet i gang.

Høybråten-folket har generelt værtause med å finne fine saker til loppemarkedet vårt i årene som har vært. HSMK takker for dette!

I år er det mulig å hjelpe korpset ved enkelt å Vippsse et valgfritt kronebeløp til nr: 12152 – kall det gjerne «Det virtuelle loppemarkedet 2020».

Hvis du har en vordende musikanter der hjemme, er det mulig å lese mer om oss på facebook-siden: Høybråten Skoles Musikkorps – HSMK. Dere vil høre mer fra oss om hvordan rekrutteringen vil bli når situasjonen rundt oss er mer avklart. Alle nye musikanter er hjertelig velkomne! Da gleder vi oss til at korpset igjen kan skape liv i gatene på Høybråten!

WJ

Vi har hatt enkelttimer med instruktører som har reist hjem til Spania og også fra Alta som har undervist musikantene via facetime. Situasjonen byr på nye muligheter. Det er mye godt og kreativt samarbeid mellom instruktører og musikanter.

Comfort

Lyskrysset Strømsveien/Vittenbergveien,
gamle hovedveien fra Lørenskog til Strømmen
Comfort Lørenskog - Kristiansen & Støkket AS
Strømsveien 229 • 1472 Fjellhamar • T. 67 91 10 10
post@clks.no • www.clks.no

Utleiemaskiner til anlegg, bygg og hage

LeiMAX a/s

Oslo: Tlf. 22 90 51 51 – Mob. 907 97 530 – 913 99 496
E-mail: leimax@online.no – www.leimax.no
Trondheim: Tlf. 73 91 13 90 – Mob. 922 64 989

DIN LOKALE ELEKTRIKER!

VITO ELEKTRO a/s

Vidar Bull
924 84 770

Thomas Hauglund
906 55 785

post@vitoelektro.no

ØSTMARKA MARSJKLUBB

Bli med på turmarsj!

Østmarka MarsjKlubb holder til i velhuset på Høybråten stasjon. Klubben arrangerer turmarsjer, og alle er velkomne til å være med.

Ved Harald Hoff
Kasserer i Østmarka MarsjKlubb

Turmarsj er en vandring sammen med noen eller alene hvis du foretrekker det, og du går i det tempo som passer deg! vanligvis i en merket løype. Det kan også være førte vandring, hvor en går foran og viser vei. Det er et system for registrering av marsjer som du deltar i med stemping av deltagerbok. Ved et antall marsjer eller kilometer registrert kan registreringsbøkene sendes til turmarsjforbundet og du får da tilsendt diplom og merke for dette. Turmarsj er en av de sunneste idretter du kan være med på, og det er koselig samvær i løypa og i kafeteriaen som vi har ved våre arrangementer. Turmarsj trenger intet kostbart utstyr, og det er ingen tidtaking. Turmarsj gir deg god helse! ØMK har fire hovedarrangementer med merket løype. På hovedarrangementene har vi åpen kafeteria med mulighet for kaffe og vaffel. Vi har også førte vandring fra Høybråten stasjon på torsdagskvelder kl. 1800. Der serverer vi kaffe og kjeks. Vi har også en Permanent vandring fra Folkvang: Østre Aker Bygdevandring.

Valgfritt 5 eller 10 km løype. Vanlig startkontingent er kr. 20,-, som inkluderer stemping av registreringsbok for kilometer og deltagelse. Ved våre hovedmarsjer kan det også kjøpes medalje, og da er startkontingenten kr. 60,-. Hvis du er medlem i ØMK får du gratis deltagerstempel i din registreringsbok på våre marsjer: (unntatt Permanent vandring). Vi har åpen kafe i 2. etasje på søndager på våre hovedarrangementer. På nyttårsaften er det også et fint arrangement som passer ekstra godt for de som sitter mye alene. Der blir det også servert en god middag på kvelden.

VÅRMARSJEN arrangeres 1. søndag i mai, (ikke hvis 1. mai er en søndag). Start er mellom kl. 1000 og 1200. Det er løype-traseer på 5, 10 og 20 km.

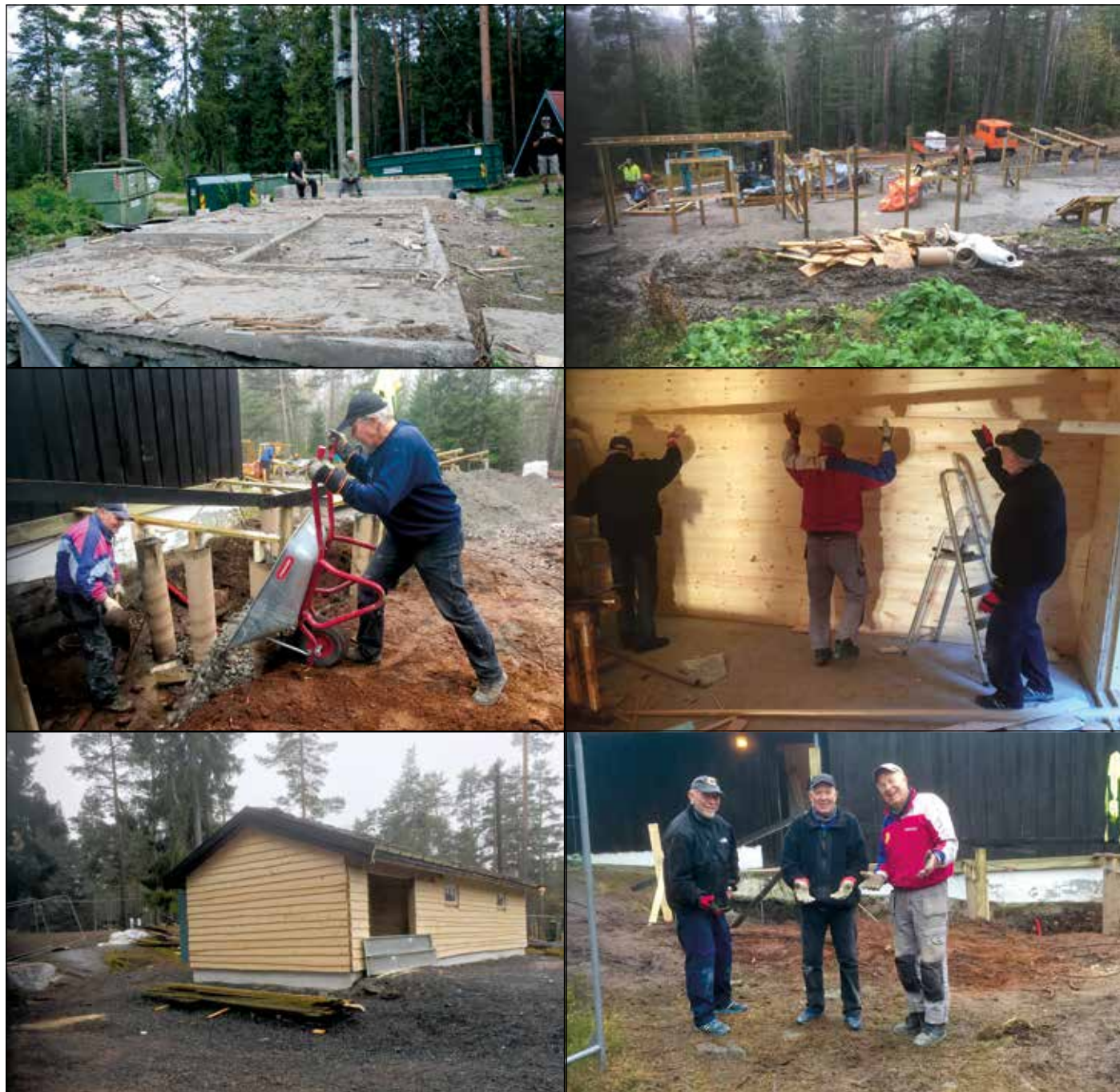
HØSTMARSJEN arrangeres 3. søndag i september. Start er mellom kl. 1000 og 1200. Det er løype-traseer på 5, 10 og 20 km.

NORDMARKMARSJEN arrangeres 1. lørdag i oktober. Start er mellom kl. 0830 og 0930, fra Stryken stasjon, 32 km vandring. Start mellom kl. 1000 og 1030 fra Hammeren, 17 km vandring.

GRORUDDALSMARSJEN arrangeres 2. søndag i oktober. Start er mellom kl. 1000 og 1200, Det er løype-traseer på 5, 10 og 20 km.

Dugnadsånden lever i HSIL

Lia aktivitetspark

1200 timer dugnad i seniorgutta i 2019. Omgjort i arbeidsinnsats minst kr. 500 000. Omgjort i verdi for samfunnet mye større!

Foruten de to faste høst- og vårdugnadene, som hver for seg går over to dager og to økter, har det i 2019 vært holdt åtte ekstra dugnadsdager for å rive den gamle boden, bygge ferdig det nye aktivitetshuset, reise treningsparken, bygge nytt handicap-toalett og ikke minst rydde og gjøre det fint i området. I tillegg har vi hatt en prosjektgruppe på seks personer som har møttes nesten ukentlig for å gjøre større eller mindre oppgaver.

Dugnadene sveiser seniorgutta sammen, er sosiale, trivelige og lærerike. Vi blir bedre kjent med hverandre. Verdien av arbeidet er stor for den enkelte, men kan-

skje enda større for samfunnet og de som bruker området vårt. God tilrettelegging gjør at flere bruker området rundt Liastua. På høst- og vårdugnadene har det vært opptil 40 seniorgutter som har stilt opp, mens det på de åtte andre dugnadene har vært et snitt på ca.10 deltakere. Vi har stort sett begynt kl.10 hver dag og holdt på til kl.15.00 med en kort lunsj innimellom. Det samme har prosjektgruppa. Dugnadsvilje hos seniorgutta i HSIL er imponerende.

Arne Fagerli

Det har ikke vært noe å si på innsatsen blandt seniorgutta, selv om noen var mest opptatt av å vise hvor møkkete de var blitt på henda (bildet over til høyre). Nederst til høyre ser vi Harald Hoff, som ikke sparte på kreftene.

Idrettens Hus Nordbyen

Tidligere har vi skrevet om Idrettens Hus Nordbyen i Vel-Nytt. Endelig åpnet vi det i august 2019 med brask og bram, og siden da har det vært full aktivitet alle dager i uken, alt drevet på frivillig basis. Det legges ned 70–100 timer i uka for drift av kiosk og hallvakter, alt utføres av håndball- og turn-foreldre.

Når vi så i tillegg skulle gjøre om 2000 kvm kontorlokaler i 2. etg. til ulike treningssaler var jeg i tvil om vi kunne få flere frivillige til å ta en dugnad. Men jeg er veldig rørt og stolt over innsatsen til medlemmer og foreldre av idrettslaget vårt, som fra første dag møtte opp.

Vi tok over et gammelt kontorlokale med cellekontorer. Vi rev først alt innvendig, for så å bygge opp en sal for Crossfit, to dansesaler, kontorer for idrettsmedisinsk personell, garderobes og sist, men ikke minst vår stolthet HSIL-Gymmen.

Vi har selvfølgelig hatt profesjonelle håndverkere til å ta seg av det byggetekniske, mens vi frivillige har ryddet, malt, lagt himlinger, lagt gulv, montert sittebenker, montert Wifi, søppelbøtter og papirdispensere vasket, vasket, og atter vasket.

Vi har utført dugnad for over 1 500 000 kroner noe som tilsvarer 6 600 timer!

Alt står nå ferdig, men vi har dessverre ikke fått tatt det i bruk enda da alt av innendørsaktiviteter ble stengt ned grunnet korona. Men vi gleder oss stort til re-åpning når Korona-pandemien er over.

Visjonen vår: «Skape et møtested for barn og unge i øvre Grorud-dalen, tuftet på sunne verdier relatert til idrett og helse».

Den holder stand!!

Vi gleder oss til fortsettelsen.

Jon Schmidt

Bildene øverst på denne siden er fra dugnaden i Idrettens Hus i november 2019. Til høyre ser vi noe av det HSIL har fått til som et resultat av innsatsen.

Meld deg inn i dag for 199,- og få 3 betalingsfrie måneder*

Åpningen av HSIL Gymmen ble dessverre avlyst pga. coronaviruset, og siden har dørene vært stengt.

Nå står det et flott og nyoppusset treningslokale i Idrettens Hus Nordbyen, bygd på flere hundre timers dugnadsarbeid fra HSIL-medlemmer og frivillige foreldre. Flunkende nye treningsapparater støver ned, medlemmer får ikke trent, og kostnadene løper. Bli med og støtt ditt lokale idrettslag ved å melde deg inn i dag for kr 199,-. Og vi skal støtte DEG når dørene åpnes ved å gi deg 3 betalingsfrie måneder!

Ordinær pris for medlemskap på HSIL Gymmen er 199,- pr mnd. Medlemskap på HSIL Gymmen forutsetter også medlemskap i HSIL hovedlaget, som innebærer innbetaling av årskontingent. Se priser for årskontingent på www.hsil.no

I Østmarkas dype skoger august 1929

Jeg har vært så heldig å få lese i HIF's medlemsavis «Slægga». Tatt vare på av Odd Storsveen, HSIL's grand old man og hans familie og videre av Rolf Torbo. HSIL het Høibraaten Idrettsforening fra 1916 til 1945. Her skildres det et orienteringsløp . . .

Ved Arild Rognlien
Redaksjonskomitéen

Formatet på «Slægga» var en linjebok med en redaktør som skrev inn for hånd det menigheten ønsket å få formidlet, eller at de kom med innlegg under lett trussel ser det ut til. Så ble innholdet lest opp på neste medlemsmøte. Her følger historien om orienteringsløpet.

«Da vår orienteringschef, Eivin Rognlien, med hof og stab om morgnen drog ut for å sette ut postene, passertes en gård hvor løipechefen trodde at løperne kom til å passere. Han ruslet derfor inn på gården og inn i stuen hvor en gammel mann satt og leste i bibelen mens hans kone andæktig hørte på. Løipechefen leverte sitt allerbeste bukk, gav ekteparret en liten orientering om orienteringsløp og fortalte til slutt at et slikt skulde foregå her forbi om et par timer. «Men» sa løipechefen «hvis nogen av løperne kommer og spør om veien, må Dere si at De ikke vet den». «Nei» sa konen, som var meget dreven udi skriften, «Det kan vi ikke si, for da lyver vi, men vi kan si at den får de finne fram sjøl». Og således greide hun den biffen. Her skulle egentlig historien være slut, men følgende av denne samtale kunde også kanskje ha interesse. Åsmund Berntzen og Kåre Martinsen kom tilfeldigvis innom gården under løpet og spurte selvfølgelig om veien. De skal etter sigende ha blitt svært lange i ansiktet, da konen ganske rolig svarte: «Det får dere finne ut sjøl».

Oppmøte på skolen

Da klokken var halv ti hin minneverdige augustmorgen, gikk en enslig skikkelse og trampet frem og tilbake foran skolen. Høybråten Idrettsforenings store orienteringsløp skulde gå av stables og kassereren, Reidar Christensen, blodsugeren av Guds nåde, var møtt fram i håp om å få snoka til sig noen kroner. De herrer orientaler lot imidlertid vente på sig og klokken blev 10 før kassereren kunde ta en fortegnelse over de mødige kroppor som var møtt frem for å begi sig inn i det store ukjente. Det var 11 i tallet som fikk utlevert sine startkort og kart over Østmarken. Så kom Odvar Yhlen med lastebilen og orientalerne blev anmodt om å ta plass i ekvipasjen. Så bar det i vei. Ingen hadde anelse om hvor vi skulde. Kassereren og Yhlen smilte bare overlegent hvis vi spurte de høie herrer hvor det bar hen. Første stoppested var mjælkebutikken til «The smiling Petter», hvor det blev proviantert med mjælk og karameller. Så oste vi i vei igjen.

Logoen på forsiden av «Slægga».

Så startet selve orienteringsløpet

Da vi hadde kjørt vel og lenge og gutta var gode og blåfrosne, stoppet bilen ved en skole langt inne på bondebygda. Orientalerne blev lempet av og stengt inn i vedsjulet. I tidens fylde blev de så kallt ut i dagslyset, en for en, fikk en lapp som det sto «Feiringåsen» på og anmodning om å plukke sig avgårde litt gesvindt. Første mann ut var Kåre Rein og sistemann i sjulet var Reidar Hansen. Løpet gikk over bjerg og dal fra første post til post to ved «Styggevan» hvor brødrene Ruud hadde leiret sig i en barhytte. Herfra gikk det, for de flestes vedkommende, i vekslende terreng til post tre ved Putten hvor Eivin Rognlien, som var mester for hele jævelskapen, hadde leieret sig sammen med sin utvalgte. Her fikk herrerne litt å bite i. For de flestes vedkommende, blev det litt langt i mellom postene og apetitten var derfor upåklagelig.

De første kom i mål

Post fire var lagt ved et torvskjæleri ved Røiritjern. Her hadde Ragnar Jacobsen og

Bildet til høyre er fra et noe senere orienteringsløp (1950) i det samme området, og vi ser Erling Rognlien helt til høyre og Arthur Hammer ved siden av. De to andre er ukjente for Vel-Nytt.

Kristoffersen tatt oppstilling og fikk stadig besøk av orientaler som imidlertid ikke skulle til post fire, men til tre. Fra post fire gikk løpet tilbake til Fredheim skole. Ved ett-tiden kom førstemann, Erling Rognlien, tilbake så møkka randt a'n. Han hadde brukt 2.01.41. Et kvarter senere kom Reidar Hansen med tomatens vakre farve i sitt fjæs og temmelig bedriten. Hansen hadde brukt 2.00.30 som blev dagens beste tid.

Det varte og det rakk . . .

Så varte det og rakk, men ingen kom. Hansen og Rognlien drakk mjælk som sauer og underholdt selskapet med halsbrekkende skildringer fra det store ukjente. Man begynte å lure på om deltagerne hadde tatt sig en trip til Enebak, da Rolf Rognlien og Per Martinsen kom for full damp borte i veien. Kassereren måtte fram med klokka og tiden blev for Rognlien 2.31.50 og for Martinsen 2.33.50. Det gikk en time igjen så kom Kåre Martinsen og Åsmund Berntzen vandrende arm i arm borte i veien med det røde kors høit hevet på en gardstaur. Kåre Martinsen hadde trilla ned en fjellskrent og blitt endel rystet hvorfor Åsmund Berntzen hadde påtatt sig jobben som ambulanse for å bringe den sårede i havn. En liten stund efter at det røde kors var ankommet, kom Sverre Brustad som hadde en meget uanstendig bokse, men for øvrig så godt ut. Kåre Rein kom da klokka var kvart på tre. Han så litt sliten ut og fortalte at han begynt å bli godt kjent oppi skauen her. Så gikk det aldrig så lenge og da de innkomne orientalerne begynte å lengte efter kjøttgrytene, blev de lempet ombord i Yhlens ekvipasje og sendt hjem til Bråtan. Ikke før var bilen reist, før de tre siste kom marsjerende inn. Da var klokken halv fire. Det var herrerne Asbjørn Berg, Eivind Eriksen og Hans Hansen som hadde tatt sig meget god tid og undersøkt terrenget såvel der postene skulde stå som terrenget for øvrig. De var, skjønt plasseringen ikke var noe å skryte av, meget fornøyd og hadde erhvervet sig et inngående kjennskap til traktene omkring Styggevan, Putten og Røiritjern. En stund efter kom post nr tre. Så kom Yhlens ekvipasje tilbake til Fredheim skole for femte gang den dag og de siste orientaler forlot jaktmarken.»

ÅH

HØYBRÅTEN DAMEKOR

Legger opp til et aktivt jubileumsår

Tekst: Liv Sømhovd Circhirillo
Styremedlem
i Høybråten Damekor
Foto: Frøydís Cederkvist Stenerud

Høybråten damekor hadde en ganske aktiv høst 2019. Den startet med konsert på Rolvsrudhjemmet i september. Siden 2016 har vi sunget på bursdagen til en eks-korist som bodde der. Hun er nå dessverre død, men vi fortsetter en hyggelig tradisjon. Datteren satt på første rad og tørket tårene, så vi ble litt våte i øyekroken selv. 27. oktober sang vi i Grorud kirke med Grorud mandskor som vertskap. Nok en tradisjon vi setter pris på å bli invitert til, og vi elsker jo, som mange andre, å synge i katedralen vår. Repertoaret var variert med både Grieg, Rutters «A gaelic blessing», som sitter bedre for hver gang; og ikke minst «Amazing Grace» med flott trompetsolo av vår kjære dirigent Espen Selvik. Klappsalvene fra publikum viste at de likte avdelingen vår. Adventskonserten ble som vanlig avholdt i Stovner kirke. Vi hadde invitert de yngste gjestene noen gang, nemlig Høybråten skolekor. De flinke

korbarna ble stødig ledet av dirigent Marianne Pentha. De noe eldre kordamene (men stadig unge til sinns) vartet opp med vakre gamle julesanger. Noen sanger av nyere dato fikk også plass, som «Nordnorsk julesalme», «The road home» og «I den kalde vinter». Da koret sang «Winter Wonderland», og den som mange i salen hadde ventet på: «White Christmas», virket det som om publikum var meget godt fornøyd. I desember bidro HDK til å sette julestemningen på Høybråten sanitetsforenings julebord. Det er første gang vi er blitt invitert til dette «oppdraget». Vi syntes det var en veldig hyggelig ting å gjøre, og følte at gleden var gjensidig. At vi for anledningen stilte uten dirigent, merket nok vi mer til enn sanitetsdamene. Koret er respektabelt 75 år i år, og det skal ikke gå upåaktet hen. Jubileumsåret hadde så vidt bikket januar da vi hadde konsert i nydelige Ullensaker kirke. Vi har ellers plenty av planer. Vi deltar på Grorud mandskors korsamling med allsang på Grorud samfunnshus. Den skulle vært i slutten av april, men som med all annen kon-

sertvirksomhet p.g.a. koronaviruset, blir den utsatt til 22. september. I skrivende stund er også den for oss så populære årlige vårkonserten på Normisjon avlyst. Nå krysser vi fingrene og håper virkelig at Landsfestivalen for kor i Trondheim i juni får gå som planlagt. Som vi har gledet oss blant annet til å synge den seks-stemte vakre og vare «Even when He is silent» i Nidarosdomen! På bursdagen vår skal vi ha konsert i en av søsterkirkene på Granavolden. Og ikke minst: hold allerede av datoen 22. oktober for selveste Jubileums-konserten i Grorud kirke. Da håper vi å se mange Vel-Nytt-lesere. Måneden etter (26. november) er det også mulighet til å høre fin korsang på adventskonserten. Titt gjerne på <https://hbdamekor.com>, og facebook-siden vår. Koret har absolutt plass til flere sangglade damer. Hvis du kjenner at du har en korist «i magen», så er det bare å ta kontakt. (Ingen audition :))

ÅH

Lif Laga vokser videre

Ved Kjersti Varang
Redaksjonskomiteén

De aller fleste Høybråtenbeboere kjenner nå sikkert til prosjektet Lif Laga som ble startet av Stovner ungdomsråd i 2016. Kort fortalt handler prosjektet om at eplehageiere gir bort eplene sine og lokale ungdommer i Lif Laga-prosjektet kommer og plukker gjennom høsten. Eplene presses til Lif Laga-epledrink hos Askim frukt- og bærpresseri og alle inntekter går til samfunnsnyttige formål. Prosjektet handler om møteplasser mellom mennesker, lokal bærekraft og å kunne være med å bidra i et større fellesskap. Fra januar 2019 ledes og drives prosjektet av foreningen One People og det er mange samarbeidspartnere som deltar på ulike måter.

Stovnerhagen
I 2019 fikk 11 ungdommer sommerjobb i prosjektet for å verve eplehager, lage kasser til eplejuice-flaskene og å pusse opp lokalet på Stovner senter kalt Stovnerhagen. Stovnerhagen er et utsalgstede for kortreist mat og drikke fra nærområdet i Bydel Stovner og Groruddalen. Det er et samarbeid mellom Stovner senter, som låner ut lokalene gratis, Bydel Stovner,

Stovner Videregående skole (vgs) og Lif Laga. Her finnes også et innendørs dyrkerom med urter og planter, vekster som ungdom sår og kultiverer året rundt. «Hagen» bemannes av ungdom og frivillige fra nærmiljøene i Bydel Stovner.

Ordføreren serverer Lif Laga-juice
I 2019 ble det plukket epler i over 50 hager, til sammen nesten 10 000 kilo epler, til tross for et dårlig epleår i Oslo-området. Over 400 personer deltok i alle aldre: Ungdom, voksne, eldre, privatpersoner, skoleklasser, idrettslag, politikere og mange andre. Prosjektet får velfortjent mye oppmerksomhet og ordføreren har alltid Lif Laga-juice for servering til gjester på sitt kontor. I 2019 produserte de hele 10 000 av de små 0,33 l-flaskene og 3200 store 0,7 l-flasker med eplejuice. Lif Laga har deltatt på mange ulike festivaler, arrangementer og konferanser og var en del av Oslo miljøhovedstad med egen eplefestival i september.

Etikettene
Eplejuiceen har også blitt lansert med etiketter designet av tolv kunstnere, der H.M Dronning Sonja var en av bidragsyterne. En ny etikett ble lansert hver måned i 12

måneder, og Kunstkassa med de 12 ulike kunstetikettene kan kjøpes fra prosjektet. I tillegg er nå også Groruddalskassa lansert, der 12 kjente Groruddøler som har støttet prosjektet, er avbildet på etikettene. Kunnskapshagen ved Stovner vgs er nok en ny epleidé gjennom prosjektet: Med hjelp fra Sparebankstiftelsen har Stovner vgs, bydelen og Lif Laga startet planting av epletrær ved skolen. Epletrærne som plantes adopteres av bedrifter, organisasjoner eller andre. Trærne plantes sammen med «Epleheltene», elevene fra Stovner vgs. Tanken er at de som adopterer et tre, skal minst én gang i året ta turen til eplehagen på Stovner og plukke epler sammen med ungdommene, og ikke minst «hils» på sitt eget tre. I 2019 ble det plantet 30 trær og 30 nye plantes denne våren.

I løpet av våren har Lif Laga vært rundt i lokalområdet vårt med eplejuice til hageiere som ga bort eplene sine i fjor og de har tilbudt beskjæring av epletrær. Alle aktivitetene gjøres selvsagt i tråd med smittevernsreglene denne våren.

I 2020 vil Lif Laga ha et spesielt fokus på ungdom og psykisk helse.

Hvis du ønsker å gi bort eplene dine til Lif Laga, kan du ta kontakt med Åsmund Gylder på telefon 95134376 eller e-post: gylder@liflaga.no

Ellers legger de stadig ut nytt om prosjektet på sin facebook-side eller nettside www.liflaga.no

48

Mange lokale ungdommer er engasjert i eplepukking med Lif Laga.

(Foto Lif Laga.)

Din lokale tannlege på Høybråten

www.hoybratentannlege.no
post@hoybratentannlege.no

Mandag, onsdag, fredag 08.00–16.00
samt tirsdag og torsdag 08.00–19.00.
Utenom åpningstider etter avtale.

Besøksadresse: Høybråtenveien 76, 1088 Oslo

**Høybråten
Tannklinikk AS**

ING.HANS BECKER AS
ELEKTROINSTALLATØR

Vi utfører alt innen el. installasjon

- STERKSTRØM
- SVAKSTRØM
- INTERNKONTROLLER
- VARMEPUMPER

Pottemakerveien 6B
0954 Oslo

22 90 11 30
www.hans-becker.no

Restaurerte guttedrømmen

Arild Rognlien i redaksjonskomitéen er utrettelig i sin jakt på spesielle historier som handler om kjøretøyer her på Høybråten. Denne gangen har han snakket med Pål Engebretsen som er født og oppvokst på Høybråten, og fortsatt bor her. Pål har restaurert en gammel motorsykkel.

Pål forteller: – Jeg har i mange år forsøkt å få tak i en motorsykkel tilsvarende den jeg hadde som 16–17 åring, en Suzuki 100 ccm modell A100-2. Det var en 1970-modell som jeg kjøpte brukt av en kar på Stovner. Den kjørte jeg mye rundt på Høybråten med. Men det har ikke vært lett, for akkurat denne utgaven ble bare solgt ny i 1969-70.

Endelig i 2017 var det en i «Classic Suzuki»-klubben som skulle selge denne 1969-modellen. Den var temmelig dårlig og sliten, men jeg tenkte meg ikke mye om og kjøpte den usett fra en kar i Egersund. Da jeg fikk den hjem, begynte demonteringen, og den ble demontert ned til den minste skrue. Så begynte jobben med å søke rundt etter deler jeg trengte. Svært jobb, i hvert fall det som har tatt desidert mest tid. Etter hvert fikk jeg tak i alt jeg trengte. Mange nye deler, men også en del brukte som ble restaurert. Eksempelvis ble eksospotta og bakskjermen skaffet brukt. Disse ble både fikset, reparert og sendt til forkromming. Det var også en del nye deler å få tak i rundt i verden: Både puta/setet, ledningssett, blinklysene, støtdemperne, felg-ringer og eiker. Motordeler som lagringer, stempel, pakninger, clutch osv. var det som var enklest å få tak i. Motoren ble overhaldt, ramme og andre deler ble sendt til lakkering. Fra et firma i England hadde jeg fått tak i den originale blå fargen som var lik den jeg hadde på min første sykkel. Da alle deler kom tilbake fra lakkereren, begynte det som var den triveligste jobben med dette: Nemlig å montere hele sykkel og få den ferdig. I slutten av august i fjor var den ferdig restaurert. Så en del av innkjøringa av den fikk jeg gjort om høsten (ca. 40 mil), før jeg satte den i garasjen for vinteren.

Arild

Her er delene kommet tilbake fra lakkering, (t.v.) og den morsomste delen av jobben kan starte – montering (t.h.).

På bildet under ser vi den stolte eieren med det ferdige resultatet.

Bråker du på søndager? Det er faktisk forbudt!

En undersøkelse TNS Gallup har gjort for en stund siden viser at 44 prosent av alle nordmenn har irritert seg over naboer som har brukte støyende hageredskaper på en søndag eller andre helligdager. Det opplyses fra bransjehold at det selges rundt 100.000 gressklippere og 55.000 motorsager pr. år her i landet. Inklusive andre motoriserte hageredskaper anslås at det finnes tre millioner hageredskaper i norske husholdninger. De fleste har hørt om loven om helligdagsfred, men langt fra alle vet når helligdagsfred faktisk skal overholdes. Mange tror at det skal være rolig i kirketiden på søn – og helligdager. Men loven favner videre enn som så: «På helligdager fra 00 til 24, samt påske, pinse – og julaften etter kl 16 skal det være helligdagsfred som ingen må forstyrre med utilbørlig larm» heter det i loven. I utgangspunktet hadde loven som formål å «verne om det gudstjenestelige liv og alminnelig fred på helligdager». Kanskje ikke så aktuelt for mange i vårt sekulære samfunn, men enn så lenge er det en gang slik lovverket er. Og man trenger slett ikke være dypt kristen for å ønske seg ro og fred en gang i uka.

Arild Rognlien

GRORUDDALEN MILJØFORUM

Bymiljøetaten informerte velforeningene

Ved Dag Oskar Jensen
Redaktør, Vel-Nytt

Som medlem av Groruddalen Miljøforum deltok Høybråten Velforening 5. november ifjor på et velmøte om «Hvordan jobber Bymiljøetaten (BYM) med samferdsel». Ca. 30 representanter fra velforeninger og noen borettslag i Groruddalen deltok. Divisjonsdirektør Rune Gjøs fra Bymiljøetaten fortalte litt om de ulike utfordringene som Bymiljøetaten står overfor i Oslo. Etaten forvalter, drifter og utvikler 1.280 km med veier og over 1.000 km med gangveier og fortau. Utfordringene kan være store, både sommer og vinter, og Rune Gjøs la vekt på at for å få gjort en best mulig jobb, er etaten avhengig av god kontakt både med velforeninger og enkeltpersoner. Det er viktig at en velforening melder fra om forhold i sitt område, og ifølge Gjøs blir meldinger

fra velforeninger tatt på alvor og fulgt opp. På etatens hjemmeside under Bymelding kan ellers hvem som helst melde inn feil og mangler, som f.eks. hull i veien, gatelys, forsøpling, skilt og vedlikehold, herunder også manglende snøbrøyting. Her kan du også se status på ting som foregår i eget nabolag, hva som foregår dersom du ser at det graves nær der du bor. Det siste er en tjeneste som er under utvikling.

Snøbrøyting

Gjøs innrømte at det kan være store utfordringer knyttet til snøbrøyting. Etaten får mange henvendelser fra publikum som klager på akkurat dette. De store veiene må tas først, og på grunn av stram økonomi er det de mindre viktige, som boliggate og fortau, spesielt i ytre by, som er det siste som blir prioritert. Dette med lav prioritering av fortau fikk mange av deltagerne til å reagere: Hva med barnas sikkerhet når

fortau ikke blir brøytet? Men Gjøs kunne bare beklage «at sånn er det bare!» Etaten får hvert år en fast sum til snøbrøyting, uten at noen på forhånd vet hvordan vinteren blir. F.eks. ble vinteren 2018 svært utfordrende med store snømengder. Snøsmelter-lekteren ved Akershuskaia har dessuten begrenset kapasitet.

For store vannmengder

Store vannmengder er også blitt et problem. Avløpssystemene er rett og slett ikke dimensjonert for de vannmengdene vi har hatt de siste årene, og flere opplever å få vann eller kloakk opp i kjelleren. I de kommunale gatene er det 25.000 såkalte «sandfang» som skal absorbere overvann, men antallet «sandfang» er for lite. Det må bygges både flere og større enheter for å absorbere alt vannet. I tillegg må det opparbeides flere grøntarealer og plantes flere trær.

Arild

Illustrasjonsbilder fra Bymiljøetatens hjemmeside.

BORETTSLAG RUNDT HØYBRÅTEN

Stigenga borettslag

Av Arve Ragner
Beboer siden starten
av borettslaget i 1972

Stigenga ble registrert som borettslag 28. mai 1971 og ble bygget av OBOS i 1972. Borettslaget i Bydel Stovner ligger mellom jernbanen ved Høybråten stasjon og Østre Aker vei. Stigenga består av 152 leiligheter i rekker på tre og fire. Området blir til daglig omtalt i tre felt, øvre, midtre og nedre. Dette på grunn av den naturlige oppdelingen av terreng og gangveier. Det er to større parkeringshus for bileierne, foruten gjesteparkering. Opprinnelig var det fire typer leiligheter på henholdsvis 96 og 97 kvm. I 1979 ble det gitt anledning til å bygge ut leilighetene, og

i årenes løp har de fleste boenhetene fått påbygg opp til 140 kvm. Det er fortsatt en del av de første innflytterne som bor her, selv om det i årenes løp har kommet inn mange nye beboere. Et eget Miljø- og velferdsutvalg arrangerer 17.-maifest og juletretenning og dugnad. Det er opparbeidet flere lekeplasser for barn. Stigenga ligger gunstig til mellom offentlige kommunikasjonsbud. Tog, busser

og T-bane er lett tilgjengelig. I tillegg er det nær tilgang til Marka. Butikker og idrettsanlegg ligger heller ikke langt unna. Stig skole var opprinnelig bostedsskole for elever tilhørende Stigenga. Våren 2016 ble Stig lagt ned. Ved skolestart høsten 2016 ble Haugenstua skole åpnet og er nå bostedsskole for både barne- og ungdomsskoleelever fra Stigenga.

Arild

Ny systue på Høybråten

Tekst og foto: Arild Rognlien
Redaksjonskomitéen

Facebook er en fin informasjonskilde på godt og vondt. I dette tilfelle av den positive typen. I januar dukket det opp et innlegg på siden «Det skjer på Høybråten» som vi måtte finne ut av. Det nystartede «Høybråten Systue» var etablert av Bernardeta Najdusch-Schøyen i Høybråtenveien 55. Vi ringte opp og fikk avtalt tid med innehaver og over en kopp kaffe fikk vi hennes

historie innen skredderfaget. Etter skredderutdannelsen i Polen ble det praksis i 10 år der. Dårlige tider gjorde at hun kom til Norge, tok norskkurs og fikk etter hvert jobb i Majorstua systudio. Her holdt hun på i 10 år med gode referanser. Flere elementer gjorde at hun ville prøve seg på egenhånd og i desember i fjor registrerte hun sitt firma her, og åpnet for kunder første januar i år. Hun er svært allsidig uti skredderfaget. Som hun sier «Jeg gjør alt fra å sy i knapper til å lage en komplett bunad». Dette innbefatter nye klær til både dame og herre, jente og gutt, brudekjoler, omsøm og reparasjoner. Men også puter og f.eks. stellmadrasser for babyer.

I huset har hun prøverom med speiler. Selve arbeidsstuen er i garasjebyggets annen etasje. Her er det investert i flere symaskiner og utsyr for en skredder. Hun håper med tiden å ekspandere og få seg større lokale med alt på en flate. Vi håper hun får mange kunder og vil lykkes med sin utvidelse. Ta en titt på www.hoybraten-systue.no. Som en kuriositet kan nevnes at på eksakt samme sted har det blitt drevet handelsvirksomhet før. Kristian Gran praktiserte sitt skomakeryrke her i begynnelsen av forrige århundre. Bernardeta og mannen hennes Roy Schøyen, har funnet mye i jorda på tomten som bekrefter en skomakervirksomhet. I bolighuset, som fortsatt står der, holdt familiene Gran og Schøyen til. Bernardeta er giftet inn i den gamle Schøyen-slekta, så her er tradisjonen i orden.

HF

Hvordan du kan bli mer selvforsynt i din egen hage

Det har i det siste vært en del snakk om at vi her til lands har en selvforsyningsgrad på under 40%, noe som er svært lavt og den laveste selvforsyningsgraden på flere tiår. Norge ligger her på jumboplass i verden. Men vi er riktignok nær 100% selvforsynt med melk og egg, og kjøtt hvis vi kutter ned på kjøttforbruket vårt. Det er altså frukt, bær og grønnsaker vi dyrker alt for lite av og det er noe vi med hager og verandakasser kan gjøre noe med. Hva smaker vel bedre enn selvdyrket mat stappfulle av vitaminer og antioksidanter og uten sprøytegifter! Bær er relativt lett å dyrke, så hvorfor ikke ha bær i hagen fra juni til oktober?

Start med et felt med søte jordbær som du kan spise allerede i juni helt uten sprøytemidler. Dette er særlig viktig når vi vet at de første jordbærene vi får i butikken og som kommer fra Belgia, har rester av 13 forskjellige sprøytegifter og de norske som kommer noe senere har 8. Så kan du jo ha en hekk med bringebær som du kan høste av hver dag i 2-3 uker. Så modnes ripsen, og hva er vel bedre med rips og hjemmelaget vaniljesaus helt uten konserveringsmidler.

Etter ripsen kommer solbær som er stappfulle av antioksidanter. Bærene kan du lage deilig og sukkerfri saft av i dampkoke-

Hagespalten

Av bybonde Audrey Maria Larsen
Høybråtenveien

ren. Og etter solbærene kommer bjørnebærene som holder det gående fra slutten av august til oktober. Tenk deg for en herlig smaksorgie du kan ha rett utenfor stuedøra uten annen jobb enn beskjæring og litt gjødsling.

Hvis du er nybegynner og kunne tenke deg å dyrke dine egne grønnsaker, så er det viktig å starte med noe som er enkelt å dyrke og som du og familien liker å spise. Eksempler på noe som er enkelt å få til, er spinat, salat, potet, rødbeter, gulrot, pastinakk, persillerot, løk, hvitløk og jordskokk. Her i hagen har vi sådd spinat i begynnelsen av april, og mellom spinaten setter vi kål eller salat som vi har alet opp inne under dyrkelys. Dyrkelys kan du kjøpe billig på Biltema, lysarmatur IP65 T8, 2X58W har bra lys for oppal av planter, men fra mars/april har de fleste nok lys i vinduskarmen hvis det vender mot sør, sørvest/øst.

Allerede i midten av juni kan du høste spinaten, og der spinaten har stått kan du nå sette mer salat. En god og enkel salat å dyrke er ekeblad og lollo rosa. Rucola er litt mer utfordrende fordi den hører til kålslekten og dermed er det både kålmøll og kålsommerfugl som har lyst på denne delikatessen.

Andre grønnsaker som f.eks rotgrønnsaker, sår du direkte ute i midten av april til

begynnelsen av mai når jorda har 5-10 grader eller mer. Pastinakk og rødbete sår du med ca 3-5 cm imellom frøene også tynner du ut til en avstand på ca 10 cm. Når det gjelder gulrot og persillerot, kan du ha en avstand på ca 5 cm, men så gjerne litt tettere fordi det er ikke alle frø som spirer. Løk og hvitløk settes med en avstand på 10 cm, og jordskokk og potet skal ha en avstand på 30 cm.

Alle disse grønnsakene er som tidligere nevnt forholdsvis lette å dyrke og lette å lagre. Potet, løk og hvitløk lagrer du best i lystette papirposer på et kott ved ca 10 grader. Rødbete, pastinakk, gulrot og persillerot holder seg utrolig godt i reinlav i kjøleskapstemperatur til langt ut på våren. Og jordskokk kan du oppbevare i papirposer i bøtter med lokk i kjelleren i 6-8 grader og nyte dem til ut i mai.

Lykke til! Bybonde Audrey. HF

Da Sovjetunionens leder kom til Høybråten

Kommunismen har stått sterkt i enkelte miljøer på Høybråten helt fra de første nybyggerne slo seg ned her, og til langt opp på 1960-tallet. Strøket Bikuben/Torbjørns vei ble av enkelte kalt «kommunistredet», og det ble også sagt at det i området rundt Lørenskog stasjon bodde mange kommunister.

På hjørnet av Bikuben og Torbjørns vei bodde ekteparet Ragnvald og Ingrid Gulbrandsen, begge kjent som medlemmer av Norges Kommunistiske Parti.

I juni 1964 var Sovjetunionens leder, Nikita Krustsjov, på statsbesøk i Norge. I den forbindelse ønsket han å hylle seks nordmenn som under siste verdenskrig hadde hjulpet sovjetiske krigsfanger i Norge. Disse seks var blitt invitert til den sovjetiske ambassaden i Oslo for å motta «Den Røde Stjernes Orden», visstnok den høyeste utmerkelse en ikke-sovjetisk borger

kunne få. En av disse seks var Ragnvald Gulbrandsen på Høybråten. Stein Lyberg, som den gang bodde i Bikuben, forteller til Vel-Nytt at Gulbrandsen ikke hadde lyst til å møte opp i den sovjetiske ambassaden. Derfor valgte Krustsjov å møte opp personlig hjemme hos Gulbrandsen for å gi ham utmerkelsen. Lyberg, som den gang var 11 år, forteller at han husker limousinen med Krustsjov kom kjørende oppover Høybråtenveien og stoppet ved lekeplassen i Bikuben. Derfra gikk Krustsjov og hans store følge bortover Bikuben til huset til Gulbrandsen der utmerkelsen ble overrakt. Dette var det eneste besøket Krustsjov foretok i Norge som var utenfor det offisielle programmet, og det er kanskje også grunnen til at det ikke har vært mulig å oppdrive bilder fra begivenheten.

Red. HF

Sovjetunionens leder (1953 til 1964) Nikita Krustsjov.

Braatens Byggfornylse as

FAGKUNNSKAP GIR TRYGGHET

Hele Groruddalens totalleverandør av håndverkstjenester

KONTAKT OSS:

post@bbfo.no

22 10 63 10 / 917 38 538

RIIS BILGLASS

AVD. ALNABRU

Rep. stensprutskade

Utskifting front- og sideruter

Glassmester

Ring:

22 08 17 80

Oslo Glass & Vindu AS

Smalvollveien 63, 0667 Oslo

info@osloglass.no

www.osloglass.no

Nærbutikkene i Korona-tiden

Joker, Høybråtenveien

I en hyggelig samtale med Sobia på Joker ved Folkvang, fikk jeg et innblikk i hvordan de har hatt det i butikken under denne

spesielle tiden. Det er et forholdsvis lite lokale, og jeg lurer på hvordan de har klart å takle det. Hun forteller at det har gått veldig bra, kundene har vært tålmodige og

blide. Handelen har vist en liten oppgang, flere folk har handlet i nærmiljøet. Sobia tror at mange synes en liten nærbutikk føles tryggere enn store butikker på sentrene. De har sluppet inn puljevis med kunder, aldri mer enn åtte inne, som måtte spre seg rundt. Oppmerkede linjer i kas-

Jazz på Vardeheim – spesiell atmosfære

Denne jazzklubben slår til gang på gang. Musikerne trives her, og publikum er enestående. Velkommen til nye medlemmer av Oslos største jazzklubb.

Tekst og foto:
Frøydis Cederkvist Stenerud
Redaksjonskomitéen

Klubbens leder, Jan G. Haanæs, har god teft for hva folk vil ha og skaffer stadig de beste jazzmusikerne til disse unike fredagskveldene. The Christmas Sessions med vokalist Gro Marthe Dickson avsluttet fjorårets sesong med herlig julejazz. Selv om det var basert på julemusikk, var det veldig variert, fra rolige arrangementer til svingende jazz. Det var en svært vellykket debut på Vardeheim. Med deilig julemat fra Solglimt og den gode musikken, ble julestemningen helt på topp. Fredag 24. januar var det tid for årsmøte for konserten. Møtet gikk greit og raskt unna. Jan Haanæs ble igjen valgt som leder av klubben, med akklamasjon. Styret for øvrig ble også klappet inn, så det er det samme som tidligere, bortsett fra en ny inn i

valgkomiteen. Alle de fremmøtte var enige om at kontingenten blir stående som tidligere; også inngangspenger står som tidligere: Årskontingent er kr. 300 for vanlig medlem, inngangspenger pr. konsert kr. 50. Kontingent for studenter er kr. 50, inngangspenger pr. konsert kr. 50. Inngangspenger for ikkemedlem er kr. 150 pr. konsert. Etter årsmøtet var det klart for deilige smørbrød og herlig jazz resten av kvelden. Årets første konsert med Caledonia Jazzband var som alltid en innertier. De spiller nyere New Orleans-musikk, noe publikum på Vardeheim elsker. Dette bandet har gledet oss veldig mange ganger, og da Fats Wallers: «I'm walking» tonet ut i rommet, var lista lagt for denne konserten. Det var flere fantastiske solonumre og publikum visste å takke. Stemningen var helt på topp.

Simple Jonnys Easy Jazzband var en musikalsk fryd for øret.

Jan G. Haanæs: «Oppsummering fra årets andre konsert: Årets februar-konsert var med Simple Jonnys Easy Jazzband, som nok en gang leverte en fantastisk sprudlende jazzkveld. Denne fredagen var det fullt hus, hyppige klappsalver, og ved avslutningen vel fortjent stående applaus. Helt utrolig hvor mye glede og godt humør disse jazzkveldene gir til publikum». Fredagskveldene med Jazz på Vardeheim er en flott oppladning til helgene som venter. Kom og lytt, du vil ikke angre. Ryddegjengen fikk atter en gang alt på plass, uten dem stopper konsertene. Takk til alle, både publikum, styret, rigg- og ryddefolk og ikke minst til alle musikerne som kommer og jazzer for oss.

Programmet for resten av året:
15. mai: Music With Z
19. juni: Christiania Jazzband
28. aug.: Staffan William-Olsons trio
30. okt.: Jazz Society
27. nov.: Four Brothers and the rest of the Family
18. des.: Bacharahc Delight

Vi sees på Jazz på Vardeheim.

HF

sakøen, og etter kort tid fikk de pleksiglass ved kassa og postdisken. Kundene har lett tilgang til antiback, som fremdeles er flittig brukt. Selv har de hatt ekstra fokus på rengjøring, vasket alle dører, håndtak og tastaturer mange ganger om dagen. Noe som må fortsette langt ut over vår og sommer.

Kiwi, Høybråtenveien

Butikksjef Christian på Kiwi synes det har gått veldig bra. De har lagt stor vekt på det å føle trygghet i butikken, både for de ansatte og for kundene. Pleksiglass ved kassene og pakkedisen, tilbud om antiback og hansker, håndvask med såpe rett innenfor døra, som det da blir naturlig å bruke både inn for å handle og ut igjen når du er ferdig. Vask av dører, håndtak på kjøleskap, tastatur på kortterminaler og andre steder det er naturlig at

man tar. Det er plakater og klistremerker som minner en på hva en skal og ikke skal gjøre og T-skjorter med påskriften: Hold avstand. Handelen har vært stigende. I påsken var det ekstra mye, så mandag til onsdag og påskeaften var det av og til kø utenfor. En ansatt passet på at bare et visst antall slapp inn av gangen. Kundene har vært veldig fornøyde med måten sikkerheten er ivaretatt. De ansatte føler de har fått gode retningslinjer, hansker byttes ut før påfylling av frukt og grønt, og det vaskes hender, minimum syv sekunder mellom hver operasjon som gjøres. Konklusjonen må være at det er trygt å handle i din nærbutikk på Høybråten. Sikkerheten er ivaretatt så langt det lar seg gjøre. Alle kunder ønskes velkommen. Anbefalingen fra myndighetene er at én fra husstanden handler, da blir det færre som må vente.

Frøydis C. S.

HF

HØYBRÅTEN PENSJONISTFORENING

Fra mysterier og spenning til søte dråper

I Høybråten Pensjonistforening skjer det mye forskjellig!

En hufsete novemberkveld som passet utmerket for spøk og spenning, kom forfatter Arild Hammer på besøk til Folkvang. Han fortalte om gamle sagn, historier og spesielle hendelser i Oslomarka. Alle fulgte spente med, for mange kjenner til flere av disse stedene i marka, som Sara-bråten, Nøkle vann, Losbymarka, godset der og mange flere steder. Huldre, nøkken og nissen har mange et forhold til, men fanden på stubben ville nok ingen ha noe personlig med å gjøre. Vi fikk virkelig føle stemningen fra Evens fortellinger, så det ilte kaldt nedover ryggen. Det var nok fint å ha følge hjem denne kvelden. «Vi vart litt skræmt, ja». Veldig artig kveld. Neste gang Evn kommer til pensjonistforeningen på Høybråten, skal vi får høre om byorigina-ler.

Søte dråper

Årets første møte i foreningen 2020 var 22. januar, og da var temaet milevis fra spøkelser og «fandens oldemor». Men litt mystisk var det nok for de fleste av tilhø-

terne. Vi fikk høre om bienes verden, noe som er helt fantastisk. Høybråtengutten Arild Hammer (Ble også presentert i Vel-Nytts høstutgave 2019. (Reds. anm.)) har blitt birøker etter han ble pensjonist, og han hadde mye å fortelle om disse «nusselige» små insektene. Men det er mye disiplin i kubene, fikk vi høre. Alle vet sine oppgaver, og det er ingen slinger i valsen. De kvitter seg med dem det ikke er bruk for lenger, og Dronningen har stor makt. Det er fri sex i vårluften, men etter vårdansen faller hanbiene døde rett i bakken. De vet kanskje ikke bedre, for de tar sjansen generasjon etter generasjon. Begynner man først med bier, så blir man visst «helt solgt» forsto vi Arild rett. Og at honning smaker godt er det vel ingen tvil om. Dette var veldig interessant. Begge møtene var godt besøkt og alle koste seg med julekake med ost og nydelig fylt kringle til kaffen. Allsangen lyder bra når foreningens faste musiker Peder Ytterli spiller til. Leder Lise Alstedt gjør en kjempeinnsats

Møtene i Høybråten Pensjonistforening er godt besøkt.

RUSKEN

Velforeningens ruskenaksjon i starten av mai, ble også avlyst i år p.g.a. Korona-viruset.

Noen fra styret og diverse komiteer rakte og ryddet i parken. Nå håper velforeningen at det forblir slik der fremover, at alle kaster søpla i søplekassene.

For at Høybråten skal se fin ut utover vår og sommer, henstilles alle beboere om å holde det ryddig rundt sin egen tomt.

Hvis det plukkes opp papir og rask og feies for egen dør, så blir det bra over alt, noe som er til glede for alle.

Hilsen Høybråten Velforening

for foreningens medlemmer, skaffer interessante foredragsholdere og trekker i mange tråder. Heldigvis har hun mange gode hjelpere med seg. Uten disse frivillige ville det ikke vært mulig å få foreningen til å gå så bra. Takk til alle.

Årsmøte

Den 26. februar var det årsmøte. Foreningen har rundt 180 medlemmer, ca. 60 av dem var tilstede. Styret jobber tydeligvis godt sammen, for av dem som var på valg, tok både leder Lise Alstedt, sekretær Grete Andberg og kasserer Brit Sandvold gjenvalg. Nestleder Bård Anderssen var ikke på valg. Men foreningen har flere komiteer; både tur-, fest-, kjøkken-, blomster-komiteer og flere til, og alle oppgavene i dem ble besatt.

Etter at valget var over og deilige smørbrød fortært, var det tid for musikkquiz. Da kom konkurranseinstinktene fram. Noen lekte seg litt med mobilen under bordet, men det var ikke lov. Så det endte med at premiene ble loddet ut. Neste gang det er quiz, lar nok alle mobilene hvile. Det blir morsommere da. Dette er jo sanger og viser som alle medlemmene kjenner. Men gøy var det. Da ønsker vi foreningen et nytt fint pensjonistår.

Frøydis C. S.

HF

HØYBRÅTEN FØR OG NÅ

Bakeribygningen i Kleiva

På nittentjuetallet skjedde det mange ting på Høybråten. Det ble bygget skole, bedehus og bakeri. «Cederkvist bakeri & konditori» i Kleiva 6, åpnet 22. juni 1925. Severin Bernhard Cederkvist hadde lånt 16 000 kroner og fikk oppfylt sin drøm om eget bakeri. Han var 57 år, så det var ganske modig gjort. Det var et moderne elektrisk bakeri, men innlagt vann var det ikke. Det måtte hentes med hest og vogn fra vannposten øverst i Bjørkeliveien, på toppen av Olsebakken. Melet ble levert med tog til Lørenskog stasjon hvor noen fra bakeriet kom med

hesten og hentet det. Hver sekk veide 100 kg. iflg. min tante Mary, som også jobbet der etter hvert. To av sønnene Arvid og Georg tok svenneprøven for bakere, borgerbrev som det het den gang. Severin hadde nemlig ikke dette. Mange av barna jobbet i bakeriet, ofte mange timer gratis, for å få det til å gå rundt. Severin var sjefen, og

fortsatte med brødkjøring til Alnabru, Fjellhamar og Nittedal. I 1928 kom den første bilen i bruk. Det var en Chevrolet som ble bygget om til brødvogn, men hest ble brukt i tillegg i flere år. Fire hester var det på det meste.

Den ene hesten gikk det rykter om, den var sta som få, men den visste stort sett veien de skulle gå til alle leveringene. Det var uro ute i Europa, og hesten fikk navnet «Hitler», som de syntes passet etter det de hørte. Krigen kom også hit. Den 9. april 1940 kom tyskerne til Norge og spredte seg utover hele landet. Her på Høybråten er det flere av de eldste som husker at det

lå tyske unge gutter i hagene og i parken og fulgte med innbyggerne. De installerte seg bl. a. på Høybråten skole. Både «Hitler» og brødvogna la tyskerne beslag på. Bakeriet leverte gratis brød til «gutta på skauen» og en del andre som flyktet hit opp fra sentrum. Det var kontrollør på hva som kom inn av mel o a som skulle stemme med hva de solgte. Det var jo rasjonering på det meste. Det måtte trikses endel med tallene. To ganger fikk Severin advarsler om at det var uoverensstemmelser i regnskapet, og de truet med at bakeriet ville gå til «en fremmed makt» neste gang. Severin var en svært religiøs mann, men han så gjennom fingrene med dette og snudde seg bort når det skulle skrives under på ære og samvittighet. Bilene gikk ofte på «knott» den tiden. Et lass med knott var bestilt og lagret på loftet. En dag røyk det kraftig fra knotthaugen og brannvesenet ble tilkalt. Under ei potetkasse på loftet lå det papirer med navnelister fra Milorg. Papirene skulle videre. Nå gjaldt

det å være kjapp. Onkel Arvid fikk klusset litt over dem før han slapp dem ned mellom panelveggen og reisverket på loftet, og der ligger de nok fremdeles. Etter krigen gikk det bedre og bedre med bakeriet, det ble bygget kjølerom og fryselager og det ble boret etter vann, over 70 meter ned i grunnen. Vannbeholderen sto på loftet, sikkerhetsventiler var ukjent, men når vannet ble pumpet opp ble det et kraftig trykk i beholderen. En dag smalt det, vannbeholderen gikk i lufta, gjennom veggen til skifterommet og opp gjennom taket. Den havnet til slutt på nabotomt. Det var et forferdelig smell, som ble husket i lang tid av folk i distriktet. På det meste hadde bakeriet 18 ansatte. Til fastelavn kunne det bli bakt 23 000 boller, med og uten fyll. Wienerbrød til fem øre og poser med wienerbrødskalker og kakesmuler for noen ører var veldig populært. I 1955, da Severin var 87 år gammel, overlot han bakeriet til tre sønner; Georg, Rolf og Leif. I januar '56 var alle papirer i orden. Navnet ble da

«Brødrene Cederkvist». Jeg har fremdeles ruller i plast med merkenavnet på. I 1962 trakk Rolf og Leif seg ut fra bedriften, de hadde begge andre jobber. Georg ble eneeier. Han drev bakeriet til han gikk av med pensjon i 1973. Sønnen Odd var også med som baker en tid. Ingen i den yngre generasjon ville drive videre, det var slitsomt og flere større bakerier hadde etablert seg i Oslo. Maskiner og diverse ble solgt, resten ble ryddet bort. I 1974 kjøpte trykkeriet Elbofa bygningen, hvor de drev fram til 1998. Bygget ble stående tomt noen år. Men så ble gården igjen solgt, denne gang for å gjøres om til leiligheter. Det ble brukt en del tid for å ferdigstille seks flotte, moderne leiligheter. De første flyttet inn sommer og høst 2007. Et par av dem bor fremdeles der, og trives godt. Om fem år runder bygningen 100 år, et trivelig hus med mye historie i veggene. Da blir det kanskje en liten feiring i Sameiet Kleiva 6. *Frøydis C. S.*

HF

Cederkvists bakeri & konditori ca. 1930.

Sameiet Kleiva 6 i 2020.

Speidergudstjeneste, karneval og skuddår

Februar er karnevalstid, og i år er det jo skuddår også, så da er det ekstra mange som feirer. I kirken var det speidergudstjeneste med karneval. Det kom siamesiske tvillinger, sebra, bokser, mus, Hermine og flere andre inn i prosesjon. Sokneprest Elin Lunde og trosopplæringsleder Irlin Bråten ledet gudstjenesten. Irlin

fikk på seg kjeledress og ble gartner for anledningen. Hun snakket om såkorn, at det vi sår må vannes, stelles og plantes i god jord. Såkornet sammenlignet hun med Guds ord. Noen av speiderne hadde forskjellige oppdrag, opplesning eller bevegelser til sanger osv.

Etter gudstjenesten gikk de også ut i prosesjon for så å samles i menighetshuset. Der var det kaker og varm og kald drikke. Det speiderne i alle aldre ventet på, var nok å slå hull på «Pinataen» så godteriene kunne strømme ut. Det var bare å stille seg i kø, få bind for øynene og smelle til med stokken. De rundt måtte hoppe unna hvis svingslaget kom litt på skjeve. Det ble mye latter. Noen er litt raskere enn andre med å kaste seg over godsakene. Kanskje man bør tenke litt på at alle skal få? Det ble en hyggelig formiddag hvor vi traff mange kjente og unge hadde det fint.

Frøydis C. S.
HF

På karnevalet kom det både siamesiske tvillinger, sebra, en bokser og ei mus, bare for å nevne noen.

Endelig kom det alle speiderne ventet på: Å slå hull på «Pinataen» så alle godteriene kunne strømme ut.

Tannlege MNTF
KARL KRISTIAN ANDERSEN
Folkvangveien 31
Tlf. 22 21 10 10

Høybråten Legekontor

Legene HASIB SHAH, SKAARAAS,
TØFTE-FURU og DISSEN

Tlf. 23 34 44 00

Folkvangveien 26, 1086 Oslo
mandag - fredag: (timebestilling) 09.00–14.00

Takk til våre annonsører

Vi takker både nye annonsører og dere som har brukt vårt blad til profilering gjennom mange år. Vi håper annonsen gir mer salg, og vi takker for støtten.

Høybråten Velforening

Ønsker du en annonse i Vel-Nytt?

Ta kontakt med Arild Rognlien
på tlf. 959 33 577 / arild.roganlien@gmail.com
eller

Dag Oskar Jensen
på tlf. 982 03 332 / dagoskar@icloud.com

REGISTRERT EL.ENTREPRENØR
HOLMSENS
Elektro as
TLF. 91 74 14 89
FREDHEIMVEIEN 3 • 1087 OSLO • E-post: installasjon@holmsens.no

Drenering og dyrking på «Enga»

Vel-Nytt har også i vår hatt kontakt med Anne Grete Orlin for å forhøre oss om hva som skjer på «Enga». For oss som går tur innover mot Mariholtet en gang imellom, er det tydelig at det er ting på gang på Enga. Anne Grete forteller at hun og Frithjof Funder var på et møte med Bymiljøetaten 4. februar. I etterkant har hun underteg-

net en femårs arealleiekontrakt mellom foreningen til minne om Kristian og Øyvind, som hun leder, og Bymiljøetaten. De er ca. 20 personer som vil starte å dyrke ute fra mai 2020. Alt er jo usikkert i disse tider, men Bymiljøetaten er positive til oppstart. Med forbehold om smitteverntiltak, max. fem personer om gangen og god avstand, vil de starte i mai 2020 så smått.

Bymiljøetaten vil frese opp jorda etter påske. Vi ser det som et skritt i riktig retning for å få bevilget penger til rehabilitering av huset, på budsjettet 2021. Det er en engasjert gruppe med deltagere fra lokalmiljøet, og andre steder, både fra Lørenskog og Oslo. Spesielt i disse tider er det viktig med tiltak som tar vare på både historien og grønne møteplasser. Dag Oskar

(Foto: Rolf Inge Erdahl.)

www.frivillig-oslo.no

Frivilligsentralen Høybråten

Trenger du hjelp eller har du tid og ønsker om å hjelpe andre i nabolaget?

Frivilligsentralen er der for din skyld.

Vi trenger flere medarbeidere. Vær med i vårt hyggelige miljø.

Vi er til tjeneste for de som ikke klarer seg selv.

Vi kan hjelpe deg med:

- Følge til lege eller lignende
- Handle etc.
- Hjelp til å løse praktiske gjøremål som ikke krever fagfolk.

Ta kontakt med oss. Vi holder til på Høybråten Stasjon. Ring oss eller kom innom.

Vi er å treffe ukens 5 første dager mellom kl 10.00 og 12.30

M.v.h. Ragnhild, Ann Mary, Kari og Odd
Tlf. 22 21 79 67

Åpningstider Liastua

Liastua er stengt på ubestemt tid!

Følg oss på Facebook

Hold deg oppdatert – følg Høybråten Velforening på Facebook

Høybråten Begravelsesbyrå

22 21 80 00

HELE DØGNET

Høybråtenv. 40, 1086 OSLO

www.hoybraaten-begravelsesbyraa.no

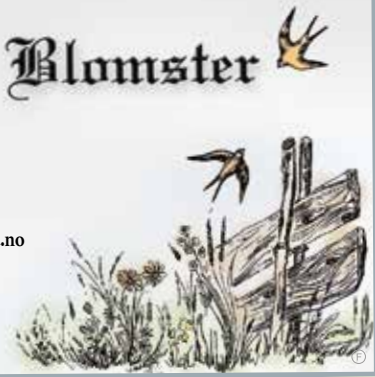

Høybråten Blomster

22 10 61 42

Høybråtenv. 40, 1086 OSLO

www.hoybraaten-begravelsesbyraa.no

Bli medlem av Høybråten Velforening

Velforeningens formål er å fremme medlemmenes felles interesse i området og virke for stedets kulturelle, sosiale og fysiske miljø, og beboernes trivsel og sikkerhet. Du kan delta aktivt i styret, i en av våre mange komiteer, eller du kan bare være medlem. Medlemskapet koster kr. 350,- pr. år for hver husstand. Ønsker du medlemskap : Send e-post til velhuset@hoybratenvelforening.no eller innbetal medlemskontingenten til konto 9005.05.85092. Husk å oppgi navn, adresse, telefon og e-post-adresse. Vi ønsker deg/dere velkommen.

Utleie av Velhuset

Priser:

Salen	fredag-søndag	kr 3 500,- + kr 2000 i depositum
Salen	mandag - torsdag	kr 1 700,-
Møterom 1 etg.	mandag - søndag	kr 600,-

Rabatt for medlemmer: salen kr 250,-, møterom kr. 50,-
Prisene er inkludert rengjøring.
Velhuset tel. 22 21 79 67 mellom kl. 10.30-12.30 (hverdager)
Trude Erlandsen Rønning tlf. 977 99 5 31
e-post: truders@gmail.com

Høybråten Velforening - Linjebakken 4, 1087 Oslo
Hjemmeside:www.hoybratenvelforening.no

Velforeningens styre og komitéledere:

Styret:	Navn	Adresse	Postnr.	Tlf. privat	Mobil/jobb	E-post
Leder:	Villy Kolstad	Bergtunvn. 1B	1087 Oslo	22 21 20 28	90 17 21 47	villykol@online.no
Nestleder:	Ronny Maasø	Myrbakkveien 1B	1088 Oslo		95 52 73 75	ron-maas@online.no
Sekretær:	Anne Jenner	Bjerkeliveien 3 B	1087 Oslo	22 21 50 80	90 59 39 41	anne.jenner1@gmail.com
Regnskapsfører	Harald Henriksen	Skogstien 7	1088 Oslo		92 80 92 09	hasth@online.no
Styremedlem:	Trude E. Rønning	Ellingsrudveien 18	1089 Oslo		97 79 95 31	truders@gmail.com
Styremedlem:	Didrik Enersen	Myrbakkveien 1 E	1088 Oslo		90 97 34 67	enedid@gmail.com
Styremedlem:	Dag Oskar Jensen	Bekkevollveien 6C	1087 Oslo		98 20 33 32	dagoskar@icloud.com
Park- og huskomité:	Kåre Østli	Kleiva 11B	1088 Oslo		91 89 44 23	kareost@online.no
Miljøkomité:	Morten Nicholls	Bekkevollvn. 10 B,	1087 Oslo	22 21 85 84	93 64 98 89	nicholls@online.no
Arr. Komité:	Winnie Kolstad	Bergtunvn. 1B	1087 Oslo	22 21 20 28	90 92 04 12	villykol@online.no
Distr.komité:	Ronny Maasø	Myrbakkveien 1B	1088 Oslo		95 52 73 75	ron-maas@online.no
Red.komité:	Dag Oskar Jensen	Bekkevollveien 6C	1087 Oslo		98 20 33 32	dagoskar@icloud.com
Valgkomité:	Glenn Mørk	Bekkevollveien 4 D	1087 Oslo		93 00 03 13	glennmork@online.no
Revisor:	Erik Nordal	Linjeveien 33 B	1087 Oslo	22 21 10 99	92 69 62 48	enord47@online.no
Web-ansvarlig:	Dag Oskar Jensen	Bekkevollveien 6C	1087 Oslo		98 20 33 32	dagoskar@icloud.com
Frivilligsentralen		Linjebakken 4	1087 Oslo	22 21 79 67		frivillig@hoybratenvelforening.no
Leder:	Jan Henrik Haga	Bekkevollveien 15 A	1087 Oslo	22 21 16 28	92 48 92 16	jhhaga45@gmail.com
Velhuset:		Linjebakken 4	1087 Oslo	22 10 90 51		velhuset@hoybratenvelforening.no
Utleie:	Trude E. Rønning	Ellingsrudveien 18	1089 Oslo		97 79 95 31	truders@gmail.com

Bli medlem av Høybråten Velforening!

Send en mail til velforeningen: velhuset@hoybratenvelforening.no
- skriv inn navn, adresse, telefonnummer og gjerne e-postadresse.

Grasrotandelen

Høybråten Velforening

Organisasjonsnummer: 984136323

32774984136323

Klipp her

Klipp her

Spar miljøet Send oss mail-adressen din!

Er du medlem av Høybråten Velforening?
Vi ønsker at du skal kunne få løpende informasjon pr. mail.
Hvis du ikke allerede har gjort det, ber vi deg sende din mail-adresse til: velhuset@hoybratenvelforening.no
Oppgi ditt medlemsnummer når du gjør dette.

Vel-Nytt deles ut til samtlige husstander på Høybråten.

OSLOS RÅESTE VERKTØYBUTIKK!

Grønvold Maskinservice AS

Husqvarna

Luna

ESSE

BOSCH

Makita

Snicker
WORKLAX

Hultafors

TYSSE

Husqvarna Automower gjør jobben din i sommer

La Husqvarna Automower gjøre jobben din i sommer.
Grønvold Maskinservice tilbyr også montering.

Telefon: 23 05 06 40

Epost: Firmapost@gronvoldmaskin.no

Brobekkveien 112A

0582 OSLO